SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NINE

Sayı 74 / Şubat 1988 / 3.-DM

Faşist-Sömürgeci Mahkemelerin İdam Kararları Karşısında Savaş Esirleri Haykırdı:

BİJÎ PKK! BİJÎ SEROK APO!

Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığına bağlı askeri mahkemede yeniden görüşülen PKK Ana Davası kararı bağlandı. Yargıtay'da bekleyen ve bozulan bazı davaların yeniden görüşüldüğü bu davada, sömürgeci mahkemeler direnişe göre ceza biçtiler.

Hiçbir hukuki dayanağı olmayan bu cezalar, savaş esirlerinin işlediği "suç"a göre değil, tamamen direnişlerine bakarak verilmektedir. 146 savaş esirinin yargılandığı davada 20 idam, 13 müebbet cezası verilirken, 71'i hakkında ise 3 ile 24 yıl arası değişen hapis cezaları verildi. 22 kişi hakkında ise beraat kararı verildi.

Faşist-sömürgeci mahkeme tarafından ölüm cezasına çarptırılan savaş esirlerinin adları şöyle:

Ali Kılıç, Bedrettin Kavak, Fevzi Yetkin, Cuma Kuyuken, M. İzzet Baykal, Rıza Alkan, Mustafa Karasu, M. Şükrü Gülmüş, İrfan Güler, Abuzer Dehşet, Süleyman Günyeli, Ramazan Ödemiş, Salih Ogaç, Zülfükar Tak, Ali Yaverkaya, Abbas Yokuş, M. Fahri Çiftkuş, Yılmaz Uzun, Celal Baymuş, Mehmet Emin Keskin.

Savaş esirleri mahkemenin kararını, **"Biji PKK, Biji Serxwebûn, Biji Serok APO, Biji ERNK-ARGK, Bimre mêtingeri"** sloganlarıyla karşıladılar. Sonra da mahkeme heyetinin üzerine yürüyen savaş esirlerinin, **"Bu göstermelik mahkemelerinizi başınıza yıkacağımız günler yakındır", "Bugün bizi idam edebilirsiniz ama arkamızda ayağa kalkan yüzbinler ve milyonlar sizden mutlaka hesap soracaktır"** tarzındaki haykırışları mahkeme salonlarından taşarak Diyarbakır sokaklarında yankılandı. Savaş esirleri eylemlerini cezaevine kadar yol boyunca da devam ettirdiler.

Cezaevi haberleri 4. ve 5. sayfalarda

Zindan direnişlerinin önderi, Diyarbakır zindanı 35. koğuş direnişçileri

'88 Baharına Daha Güçlü Bir Savaş İle Giriyoruz

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı faşist Türk sömürgecilerinin dayattığı özel savaş uygulamaları boşa çıkarken, ARGK gerillalarının kış hazırlıkları ve eylemliliği yoğunlaşarak devam etmektedir.

Faşist sömürgeciler, 1988 kışına, hareketimizi imha etmek amacıyla girdiler. Yaptıkları bütün plan ve düzenledikleri harekatlar, bu kış mücadelemizin bahara açılmasını engellemeye yönelikti. Sömürge valiliği, '88 Bahar Atılımının önünü kesmeye ve kışın sert iklim koşullarında gerilla birliklerini boğmaya yönelik olarak yeni birlikler devreye sokmanın yanısıra, birçok yeni modern silah alımına da gitti. Bütün bu hazırlıklar, kışta mücadeleyi nefes alamaz duruma getirip boğmaktı.

1988'in ilk aylarına girildiğinde sömürgeci basın, özel yönetimin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı geliştirdiği hazırlıkları işlemeye başladı. "Kış ve bahar hazırlıkları" adıyla basına da yansıyan bu gelişmelerde ulusal kurtuluş mücadelemizin imha edileceği yazılıyor ve çok az bir ömür biçiliyordu. Özel yönetimin başı H. Kozakçıoğlu, "Eşkıyanın bu kış işi tamam" biçiminde açıklamalarda bulunarak, hedeflerini ortaya koyuyordu. Bunun için köy korucularının sayısı ve aylığı arttırılmakta; silah, giyecek vb. bakımdan donatılmakta; köy öğretmenlerine varana kadar geniş bir kesim silahlandırılarak mücadele-

Devamı 2. sayfada

ARGK Komutanlarından Hamit DAGTEKİN (Hasan) yoldaş bir gerilla birliğini selamlarken

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

"... Bizim bütün gücümüzle geliştirmeye çalıştığımız şey, bu kapsamda devrimci görevleri başaracak militanın yaratılmasıdır. Tabii sorun sadece dürüstlükle, sıradan çabalarla ve kişinin birçok konudaki olumlu özellikleriyle değil, yaşamın karşımıza çıkaracağı her şeye devrimin çıkarlarını esas alıp yaklaşmakla, kapsamlı hareket etmekle ve nerede olursak olalım ya da hangi koşullarda yaşarsak yaşayalım, emredilen görevleri başarılı bir biçimde yerine getirmekle çözümlenebilir. Tarih artık son sürat ilerleyecekse, tarihsel gelişim sürecinde rol alan kişilerin kendi işinin başında yüksek bir görev bilinci ve sorumlulukla, işini kimsenin omuzuna yıkmadan, ertelemeden ve şu ya da bu yetersizliğe sığınmadan yürümeleri zorunludur."

YAZISI ORTA SAYFADA

Sorunlar Yumağı Türk Egemenlik Sistemi Çözülüyor

Faşist Türk burjuva yönetimi neredeyse sorunların altında boğulacak durumda. Rejim "yeni" ekonomik, askeri ve siyasal yönelimler içine giriyor. Bir yanda hızlanan diplomatik trafik, diğer yanda rejimin bütün ayıplarını ve zayıflıklarını sergileyen gelişmeler oluyor.

Faşist rejimin sorunları yapısal çelişkilerinden kaynaklanıyor. Olayların biçimsel yönü içinde boğulmamak için münferit gibi görülen bu olayların sağlıklı ve çok boyutlu değerlendirilmesi gereklidir. Çünkü, iktidarı ve muhalefetiyle, destekçisi emperyalist güçlerle biçim ve parça olaylar üzerinde o denli gürültü koparılıyor ki gören de Türk burjuvazisini gerçekten sorunlarını çözümleyen ve ilerleyen bir güç sanacaktır.

Faşist-sömürgeci rejimin sözcülerinin diplomasi trafiği ve içyüzü

1987 sonlarında SBKP Genel Sekreteri M. Gorbaçov ile ABD Devlet Başkanı R. Reagan tarafından imzalanan INF antlaşması ardından 1988 için basienen umutlara rağmen, çoğu güç, içinde bulundukları çelişkiler nedeniyle —savaş dahil— çeşitli yöntemlerle bu çelişkilerini çözmenin yoğun hazırlıkları içindedirler. Bu güçlerin başında kuşkusuz Türk sömürgeciliği gelmektedir. Türk devletinin karşı karşıya bulunduğu sorunlar bilinıyor. Bunlar; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Türkiye halk muhalefeti, bu muhalefetin acil çözüm bekleyen talepleri ve Kürdistan gerçeğine bağlı olarak İran-Irak (Körfez) savaşı karşısındaki durumudur. Bu sorunlar artbkça Türk devleti gerek talepleri, gerekse bağlı olduğu emperyalist devletlerin bölgeye yönelik stratejilerinin uygulamaya geçirilmesi doğrultusunda kendini güçlendirmek, bir yerde hazırlıklarını tamamlamak istiyor.

Türk burjuvazisinin yankı uyandıran en ilginç siyasal adımı **29 Ocak 1988'de Davos**'ta Türk başbakanı **Turgut Özal** ile Yunanistan başbakanı **Andreas Papandreu**'nun bir araya gelmesi oldu. Suçlu olan ve güçlü konumda da olmak isteyen Türk tarafı oldu. Tarihsel

Devamı 18. sayfada

Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırılar yoğunca protesto ediliyor

PKK GERÇEĞİ EMPERYALİZMİ ÜRKÜTÜYOR

Proletaryanın büyük öğretmenleri Marks ve Engels'in 1848'de kaleme aldıkları Komünist Manifesto şu sözlerle başlar:

"Avrupa'da bir hayalet kol geziyor-komünizm hayaleti. Eski Avrupa'nın bütün devletleri bu hayaleti defetmek için bir kutsal ittifak kurdular. Papa'yla Çar, Metternich'le Guizot, Fransız Radikalleriyle Alman polisinin casusları.

Nerededir o muhalefet partisi ki, iktidardaki hasımları tarafından komünistlikle suçlanmış olmasın? Ve, nerededir o muhalefet ki, daha ilerici muhalefet partilerine olsun, gerici hasımlarına olsun, komünizm damgasını geriden geriye vurmaya kalkmasın?"

Komünist Manifesto'nun yazılışının üzerinden yüzkırk yıllık bir zaman geçti ve bu sürede bilim ve teknik başta olmak üzere her alanda muazzam gelişmeler ilerlemeler kaydedildi, büyük değişimler yaşandı. Buna karşılık dünya gericiliğinin komünizmden duyduğu korku ve komünizmi gerçek anlamda temsil eden güçlere karşı oluşturulan "kutsal ittifaklar" pek fazla değişmedi, hatta daha da arttı.

Bugün herkes tarafından rahatlıkla görülebilen, farkedilebilen bir gerçeklik vardır ki, insana ister istemez Marx ve Engels'in 1848'lerdeki sözlerini anımsatıyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü ve çağımızda komünizmin seçkin bir temsilcisi ve kararlı bir savunucusu olan Partimiz PKK'ye karşı son 3-5 yıldır Avrupa'da koparılan fırtınalar, gerçekten de Marx ve Engels'in yüzkırk yıl öncesi için çizdiği tabloyla çarpıcı bir benzerlik arzetmektedir. PKK adı etrafında koparılan bu fır-

Devamı 20. sayfada

Diyarbakır Zindanındaki PKK'li Savaş Esirlerinin Değerlendirmesi:

DEVRİMCİ GÖREV VE TÜRK SOLUNUN TUTUMU

Ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında, devrimci-demokrat ve aydın çevrelerle bu kesimlerin yayın organlarının içinde bulundukları olumsuz tutumlara birkaç sözle değinmek istiyoruz. Türk sol hareketinin değerlendirmesini yapma, bu yazının amacı değildir. Bu yazıda gündemde olan mücadelemize karşı yaklaşıma kısaca parmak basacağız.

Halkımızın tarihi baş kaldırı ve baştan başa katliam eşliğinde esaret zincirlerine vurma, köleleştirme ve tarihten silme çabalarıyla tanımlanabilir. Üç bin yıllık işgal ve sömürgeci uygulamalar bizi halk olarak tarihten silemedi. Üç bin yıllık katliamcı, baskıcı, sömürgeci uygulama mirasını en son TC devleti devraldı ve bizi tarihten silmek çalışmalarının en yoğununu gündemleştirdi. Ülkemiz yalnız işgal edilmekle yetkstü ve yeraltı zenginlikleri talan edilmekle kalmadı.

Devamı 16. sayfada

'88 BAHARINA DAHA GÜÇLÜ BİR SAVAŞ İLE GİRİYORUZ

Başlangıç 1. sayfada

mize karşı çıkarılmak istenmektedir. Yine silah taşıma serbest bırakılarak birçok işbirlikçi kesim örgütlendirilmek isteniyor. Bütün bunlar açık olarak gösteriyor ki, faşist sömürgeciler, '88 kışını bir başarı dönemi olarak kapatmak istiyorlar.

Bu başarıyı göstermeleri mümkün müdür? Türk sömürgecileri bundan önce de mücadelemize "12 saat", "70 günlük" ömür biçtiler. 1985, '86 ve en son '87 kışında da ulusal kurtuluş savaşımızı bitireceklerini ilan ettiler. Bilindiği gibi sömürgeciler, bu konuda en ufak bir başarı bile kazanamadılar. Her seferinde kıştan bahara güçlü bir atılımla yönelen ulusal kurtuluş savaşımız, '87 bahar, yaz atılımları ile daha da köklüşti. 1987 yılı, aynı zamanda Kürdistan'ın dağlarında gerillanın tutunabileceği ve yaşayabileceğinin de kanıtı oldu.

Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş ile birlikte

Bu yaygın savaş temelinde 1988 yılı kışına giren ARGK birlikleri, ocak ve şubat ayları içerisinde bahar hazırlıklarını derinleştirerek sürdürmekteler. Yoğun kar yağışı ile birlikte giderek elverişsizleşen hava koşullarına rağmen, ARGK gerillaları işbirlikçi ajanlara, hain milis çetelere, özel timlere ve ordu birliklerine karşı yer yer güçlü eylemler gerçekleştirerek, düşmana ağır kayıplar verdirdiler.

1988 yılının ilk iki ayında geliştirilen yoğun hazırlık ve eylemlerden de çok açık bir şekilde görülmektedir ki, ARGK birlikleri bahara güçlü bir yönelimle çıkmayı başaracaklardır. Faşist düşmanın oluşturmak istediği çember şimdiden parçalanmış ve özel yönetimin başının "bu kış iş tamam" biçimindeki umutları yerle bir edilmiştir. Faşist-sömürgeci düşman son çırpınışlar içerisine girerek, biraz da olsa umutlarını canlandırmaya çalışıyor. Bütün çabası boşa gitmekte, beklediği sonuçlara ulaşması mümkün görünmemektedir.

Modern araç ve silahlarla donatılan ordu birlikleri kışlalarından dışarı çıkarmamakta; kışın gerillayı dağda sıkıştırmak için düzenlemek istediği operasyonlara girişememektedir. Şırnak-Karaboyun'da özel Kolordu Komutanı Hulusi Sayın'ın yönettiği operasyon boşa çıkarılırken, sömürgeci ordu kuvvetlerinden onlarcası imha edildi. Bundan sonra gelişen eylemler de çok açık bir şekilde gösterdi ki, sömürgeci düşmanın '88 kışına bağladığı bütün umutları boşunadır. ARGK gerillaları çok az bir kayıpla '88 baharına açılmaktalar. Bu gelişme bile şimdiden sömürgecileri büyük bir panik içerisine sokmaktadır.

Dağlarda gelişen ve derinleşen silahlı mücadeleye, cezaevlerinde yükselen direnişin eşlik etmesi, PKK önculuğunun her alanda, sömürgeciliğe karşı büyük bir isyan hareketini başlattığının kanıtı olmaktadır.

'88 kışını bu temelde uğurlarken, bahara yepyeni ve tazelenmiş umutlarla girmekteyiz. Faşist Türk sömürgecileri askeri olarak, büyük bir çıkmaz içerisine sokulmakla da kalmamakta, buna bağlı olarak siyasi ve ekonomik krizi de derinleşmektedir. Bütün ekonomisini ve yönetimini Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşımızı bastırmaya göre ayarlıyor. Bu konuda eli boş kalması ise, bu rejimin mevcut bunalımının daha da ağırlaşmasını birlikte getirmektedir. Köy korucularına, polis, subay, memurlara daha fazla maaş dağıtıp elde tutmak için, fazladan para basmaya gitmektedir. Enflasyonu körükleme, ekonomik darboğazı arttırma pahasına bunu geliştirmektedir. Siyasal alanda ise, kendi aralarındaki çelişkiler artmaktadır. Bulgaristan gibi ülkelere peşpeşe tavizler vererek, dış politikasını sürdürmeye çalışmaktadır. Bunun yanısıra, İran'a yönelmekte, bu alanı da kendi gerici politikasının yedeğini almaya çalışmaktadır. Bütün bu yönelimleri ise, aleyhine olan dış gelişmeleri tehine çevirmesine yetmemekte, dışta da daha fazla sıkıştırmaktadır.

Görüldüğü gibi ulusal kurtuluş mücadelemiz her alanda faşist rejimi büyük bir çıkmaz ile karşı karşıya getirmiştir. Rejimin, bu bunalımını aşması için önüne koyduğu, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını boğma çabaları tutmamakta ve oyunları birer birer boşa çıkmaktadır. Burada da güçlenen ve sürekli gelişen ulusal kurtuluş savaşımız olmaktadır.

'88 kışından bahara bu gelişmeler temelinde daha güçlü giriyoruz. Son aylar içerisinde kazandığımız mevziler, küçümsenemez düzeydedir. ARGK gerillaları hazırlıklarını daha da derinleştirirken, aynı zamanda kitleler arasında da köklerini sürdürmektedir. Mardin alanında ve diğer mıntıkalarda gerçekleştirilen bir dizi köy toplantısında binlerce Kürt köylüsüne yönelik propaganda yapıldı. Bunun dışında gerçekleştirilen bir dizi eylemde daha kontr-gerilla elemanı ve ihbarcı cezalandırıldı. Bunun yanısıra, düşman saflarında panik ve kaçışlar da arttı. Şırnak-Seslice karakolunda meydana gelen çatışmada, bir er subayını ağır yaraladı.

Bu süre zarfında gerçekleştirilen eylemlerin ayrıntılı haberleri şöyledir:

1- Mardin eyaletinde Ocak ayı sonlarında 3 ayrı çatışma meydana geldi. ARGK birlikleri ile faşist kontr-gerilla birlikleri arasında çıkan çatışmalarda düşman ağır kayıp verdi. Her bir çatışmada 10-15 arası kontr-gerilla elemanının cezalandırıldığı bildirilmektedir. Düşmanın 40'ın üzerinde özel tim elemanını kayıp verdiği çatışmalarda, bir o kadar da yaralı sayısının olduğu söylenmektedir.

Son dönemlerde alanda yoğunlaşan operasyonların, bu çatışmalarla birlikte etkisizleştiği görülmektedir. ARGK gerillalarının çatışmalarda kayıp vermemesi, kitleler üzerinde büyük bir etki bırakmaktadır.

2- Nusaybin, Midyat, Gercüş, Ömerli alanlarında onlarca köy toplantısı yapıldı.

3- Ömerli'nin Harmankaya ve Duygulu köylerinde yapılan toplantılarda, köylülere yönelik propaganda yapılırken, köylülere verilen telsizlere el kondu. Düşmanın bu köylerde geliştirmek istediği işbirlikçilik ve milis çetecilik, teşhir edilerek mahkum edildi.

4- Eruh'un Eskiyapı köyünde gerçekleştirilen köy toplantısında 5 yurtsever genç ARGK birliği saflarına alındı. Aynı zamanda köylülere yönelik geniş bir propaganda yapıldı.

5- 7 Şubat 1988'de Dicle'ye bağlı Kurudere köyünde, İbrahim Kartal adlı halnı, köy meydanında, köy halkının da katıldığı bir toplantıda yargılayan ARGK birliği, ölümle cezalandırdı.

Kozluk'ta 16 Saat Süren Çarpışmada 2 Helikopter Düşürüldü ve 30'dan Fazla Düşman Askeri Öldürüldü

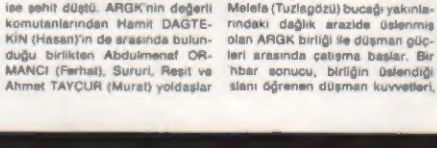

Kozluk Direniş kahramanlarından şehit Reşit yoldaş (sol başta)

Kozluk'un dağlık alanında 16 saat süren çatışma sonucunda 2 düşman helikopteri düşürüldü, 30'un üzerinde asker öldü veya yaralandı. Çatışmada 5 ARGK savaşçısı ise şehit düştü. ARGK'nin değerli komutanlarından Hamit DAGTEKİN (Hasan)'in de arasında bulunduğu birlikten Abdulmenaf ORMANCI (Ferhat), Sururi, Reşit ve Ahmet TAYÇUR (Murat) yoldaşlar şehit düştüler.

Yöreden aldığımız bilgilere göre çatışma şöyle gelişti:

16 Şubat günü saat 15.00'de, Kozluk-Baykan arasında bulunan Melefa (Tuzlagözü) bucağı yakınlarındaki dağlık arazide üslenmiş olan ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çatışma başlar. Bir hbar sonucu, birliğin üslendiği alanı öğrenen düşman kuvvetleri, alana büyük bir askeri güç yığınağı yapar.

Batman komando alayı birliklerinin yanısıra, kontr-gerilla timleri, Silvan, Siirt ve Diyarbakır'dan askeri birlikler mıntıkaya sevk edilir. Mıntıkayı karadan yoğun bir askeri güçle, havadan ise helikopterlerle kuşatma altına alan düşman birlikleri ile ARGK birliği arasında şiddetli bir çarpışma başlar.

16 saat kara ve hava gücüne karşı büyük bir eylemlilikle karşı koyan ARGK birliği, düşmanın oluşturduğu çemberi birkaç kez yarmasını başarmıştır. Helikopterlere karşı açılan yoğun ateş sonucu 2 tanesi düşürülürken, diğerleri ise etkisiz hale getirilerek uzaklaştırıldılar. ARGK birliğinin bulunduğu alana karadan ve havadan yaklaşma gücü gösteremeyen düşman birliği havadan ve karadan uzun menzilli top ve roket atışları ile gerillaları tesirsiz hale getirmeye çalıştı.

Çatışmanın yoğunlaşması ve artan top ve roket atışları karşısında ARGK'nin değerli 5 savaşçısı kahramanca bir direniş sergileyerek son mermilerine kadar düşmanla çatışarak, "teslim ol" çağrılarına direnişle cevap verip şehitlik mertebesine yükseldiler. Faşist-sömürgeci düşman, ARGK savaşçıları karşısında bir kez daha yenildi. Kozluk kahramanları birer yıkılmaz abide olarak ulusal kurtuluş savaşımıza güç vermektedirler.

DİRENEN DERSİM HALKI!

Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye bağlı gerilla birliklerinin namlularından çıkan özgürlük kurşunları ve devrimci intikam eylemlerimiz sömürgeci-faşist TC'yi ve uşaklarını kahrediyor. Partimiz PKK'nin yakın bir zamanda gerçekleştirdiği 3. Kongresi ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı yeni bir boyut kazandı. İçerisine girdiğimiz bu savaş dönemi **"bir parça özgür vatan toprağı"** yaratma, yaygın gerilla savaşı temelinde ordulaşmayı adım adım gerçekleştirme dönemidir. Aynı zamanda halkımızın ulusal kurtuluşçu birliğini ifade eden ERNK'nin köyde ve şehirde en geniş tarzda örgütlendirilmesi sürecidir.

Halkımız, partimiz PKK önderliğinde böylesi anlamlı ve görkemli savaş dönemine girmiş bulunmaktadır. Kürdistan'da bağımsız ve özgür bir geleceğe ulaşmamız açısından son derece önemli bir aşamayı ifade eden bu döneme, 1987 yılında başlatılan **"özgürlüğe yürüyüş"** hareketi ile girdik. Bu yürüyüşümüz, sömürgeci-faşist Türk devletinin tüm çılgınlıklarına, katliam ve yok etme çabalarına rağmen kahramanca sürmektedir. Yeni özgürlük mevzileri yaratmak uğruna patlayan özgürlük kurşunlarımız ve devrimci intikam eylemlerimiz, her gün düşmandan yeni bir parça koparmaktadır. TC gelişen devrimci ulusal kurtuluş savaşımız karşısında bugün, her zamankinden daha çok sıcıdır. Onun telaşı, korkusu zayıflığı bugün tümüyle su yüzüne çıkmış ve halkımız buna şahitlir. Düşmana ait olan her şeyi "yıkma, dağıtma, yok etme" temelinde gelişen devrimci eylemlerimiz, düşmanımızı bu duruma sokarken, halkımızda ise büyük bir coşku umut ve güven yaratmıştır. Ülke genelinde başarı ile devam eden özgürlüğe yürüyüş hareketimiz, direniş kalelerimizden biri durumunda olan Dersim'de de görkemlice yaşanmıştır.

Ekim-Kasım 1987 tarihleri arasında düzenlenen "örgütsel atılım harekatı" sürecinde gerçekleştirilen devrimci eylemlerimizde bölgemizdeki savaşa yeni boyut ve biçimler kazandırılmıştır. Özgürlük narası Dersim'in yüceliklerinde ve halkımız yüreğinin derinliklerinde güçlü yankısını bulmuştur. Bu harekat dönemi içerisinde; Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye bağlı bölgesel gerilla kuvvetlerimiz tarafından gerçekleştirilen eylemler şunlardır:

— 27 Kasım 1987 günü Mazgirt ilçe merkezi bir gerilla birliğimiz tarafından basıldı. 2 saat süren kuşatma ve işgal eylemi sürecince; **"PKK 10. yılında ordulaşan halktır"** sloganının yazılı olduğu bir bombalı pankart asılmış, ilçedeki hükümet konağına roket atılmış ve silahlarla taranmış, geniş olarak bildiriler dağıtılmış ve megafonla halka yönelik propaganda-ajitasyon yapılmıştır. Bu işgal eyleminin uzun sürebileceği korkusuyla, düşman, kendisini en çok rahat ve güvencede hissettiği şehir merkezinde bile inine girmiştir. İşgal eyleminden sonra **"Yaşasın PKK-ERNK-ARGK", "Yaşasın ulusal önderimiz Abdullah ÖCALAN", "Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği"** sloganlarıyla geri çekilen gerilla birliğimiz, muhtemel düşman kuvvetlerinin gelebileceği bir yola mayınlı tuzak döşeyerek üssüne doğru hızla uzaklaşmıştır. Sömürgeci yetkililer ısrarla eylemi gizlemek istemişlerse de, onun büyük yankısı bu engel duvarını aşarak, kitlelere yansımış ve etkisi güçlü olmuştur.

— 27 Kasım 1987 günü Dersim merkeze bağlı Pax (Babaocağı) köyünde bulunan geçici karakola bir gerilla birliğimiz tarafından silahlı saldırı düzenlenmiştir. Yaklaşık bir saat süren silahlı çatışmada düşman birliği konumlandığı okuldan dışarı çıkmamış ve çok sayıda kayıp vermiştir. Çatışma boyunca, devrimci kurtuluş güçleri, düşman askerine yönelik megafonla psikolojik savaş yürütmüştür. Eylemin, Partimizin kuruluş günü olan 27 Kasım'a denk gelmesi ve ayrıca 29 Kasım seçimlerinin hemen öncesinde yaşanması onun anlamını ve etkisini daha da güçlendirmiştir. Basına da yansıdığı gibi, düşman 27 ve 29 Kasım günlerinde Kürdistan'da çok ciddi önlemler almıştır; ve özellikte bu sürede eylem yaptırmama çabası içerisine girmiştir. Ama tüm bunlara rağmen böylesi bir eylemliliğin yaşanmasını engelleyemediği gibi, onu büyük bir korku ve panik içerisine sokmuştur. Eylemin hemen ardından düşman birçok köye konumlandırdığı birliklerini geri çekmiş, küçük birliklerini bir araya getirmiş ve özellikle seçim günü saat 17.00'ye kadar devam etmesi gereken oy kullanma işlemini, gerillaların etkin olduğu kırsal bölgelerde öğle saatlerine kadar devam ettirmiş ve hızla bu alanlardan kaçmıştır. Düşmanın bu telaşlı durumu halkımıza büyük bir cesaret ve güven vermiştir.

— 10 Kasım 1987 günü Zagê (Sarıtaş) ilkokulu yakılarak imha edildi. Ve görev yapan öğretmen üç gün rehin tutulduktan sonra serbest bırakıldı. Öğretmenin serbest bırakıldığı konaklama yerine düşmanın mutlak biçimde geleceği hesaplanarak mayınlı tuzak yerleştirildi. İkinci gün geniş bir operasyon başlatan düşman birliklerinden birinin tuzağa takılması sonucu dört düşman askeri ağır şekilde yaralanmıştır. Daha sonra yaralılardan birinin öldüğü haberi alınmıştır. Bu olay sonrası düşman operasyondaki birliklerini hemen geri çekmiş ve bundan böyle yürüdüğü her yolda, her ağaç ve taşın altında bomba olabileceği tedirginliğiyle hareket etmiş ve düşman kuvvetlerinin telaşı, korkusu daha da artmıştır.

— Bu harekat dönemi içerisinde Ortnik (Yoncalı), Pakire (Daloren), Hirsızpınar, Gahmut, Reşmezra köylerinde bulunan ilkokullar yakılarak imha edilmiş ve burada görev yapan öğretmenlerin görevlerine son verilmiştir. Hem bu eylemlerin pratik etkisi ve hem de bildirilerle ve sözlü propagandalarla yapılan çağrılar sonucu birçok öğretmen görevi bırakıp kaçmıştır. Bu durum özellikle savaşımızın etkin olduğu alanlardaki sömürgeci Türk eğitim sisteminin önemli oranda felce uğratmış, Türk egemenliği bir de bu noktada ciddi bir sarsıntı geçirmiş ve otoritesi tartışılır hale getirilmiştir. Bu devrimci yönelimimiz karşısında düşman, sömürgeci eğitim faaliyetini devam ettirmek için her okula asker yerleştirmek zorunda kalmış, öğretmenleri görevde tutmak için baskı, tehdit ve benzeri zor yöntemleri yanında yüklü paralar verme yoluna başvurmuştur. Bu uygulama hem askeri, siyasi ve hem de ekonomik açıdan düşmanı büyük güçlüklerle karşı karşıya getirmiştir.

— 28 Kasım 1987'de Geyiksuyu nahiyesine bağlı İştiran köyünde bulunan orman binası yakılarak imha edilmiş, bazı belgeler ele geçirilmiş ve burada görev yapan orman memurunun 7.65 mm çapındaki tabancası kamulaştırılarak görevine son verilmiştir. Halkı soyup-sömüren bir başka kaynak olan bu kuruma yönelik eylem

kitlede büyük bir coşku yaratmıştır.

— Dersim şehir merkezinde bulunan ve bir yozlaştırma yuvası olan Tepebaşı gazinosu bombalanmış ve büyük hasar meydana gelmiştir. Şehir merkezinde ve üstelik polis-asker tarafından korunan bu hedeflere yönelik saldırı düşmanda şok, halkta ise coşku etkisi yaratmıştır.

— Elazığ-Dersim-Erzincan karayolunun Kuluderesi mevkine, üzerinde **"Her şey bir parça özgür vatan toprağı yaratmak için-ERNK"** sloganı yazılı olan bir bombalı pankart asılmıştır. Son derece ışlek olan bu karayolundaki ulaşım 14 saat durdurulmuştur ve bu arada pankart asılı kalmıştır.

— Bu süre içerisinde düşmanın haberleşme sistemini tehdit etmek ve aralıklı olarak durdurmak amacıyla birçok telefon direği kesilmiş, telefon hatları işlemez kılınmıştır.

— Düşmanla çeşitli düzeylerde ilişki içerisinde olan devrimci mücadelemize ve halka zarar veren birçok ajanmuhbir caydırma amacıyla sürgün, para cezası, tehdit vb. yöntemlerle cezalandırılmış, birçoğu bu tutumundan vazgeçirilmiştir. Birçok köyün muhtarlık kurumu feshedilmiş, yeni atamalar önemli oranda etkisiz kılınmıştır.

— Çok sayıda köyde bilinçlendirme amaçlı kitle toplantıları yapılmış; bildiri, sözlü ajitasyon, kültür geceleri düzenleme yöntemiyle yeni dönem taktiğimiz ve ulusal kurtuluşçu görevlerimiz halka kavratılmaya çalışılmıştır. Toplantılara yüksek bir katılım sağlanmış ve halkımız ilgiyle izlemiştir.

— Ayrıca doğal zenginliğimizi korumak ve düşmanın avcı kıyafeti ile yürüttüğü keşif-istihbarat, gözetleme ve takip faaliyetlerini etkisiz kılmak için bazı alanlarda avlama yasağı konulmuştur ve bu uygulama kısa sürede etkisini göstermiştir.

Harekat dönemi boyunca gerilla birliklerimiz yaralı ve şehit vermemiştir. Düşmanı çıldırtan en önemli hususlardan biri de budur. Yaklaşık iki yıldır tüm saldırılarına rağmen düşman, bu konuda herhangi bir sonuç almış değildir. Öte yandan bu hareket döneminde halkımızın silah, yiyecek, giyecek vb. gibi geniş bir lojistik desteği sağlanmıştır.

Faşist TC'nin ciddi önlemlerine ve hunharca saldırılarına ve yine ansızın bastıran kış ve kar yağışlarının ortaya çıkardığı ciddi doğal zorluklara rağmen, harekat başarıyla gerçekleştirilmiş ve önemli sonuçlar alınmıştır. Çok çeşitli düşman hedeflerine yönelik devrimci eylemlerimiz düşmanı şaşkına çevirmiştir. Ne zaman nerede ve neye saldırılacağını bilmeyen ve her gün yeni bir saldırı ile karşılaşan düşman, tamamen etkisiz duruma düşmüştür. Aldığı en ciddi önlemlerle de devrimci savaşımızı durdurma ya da sınırlandırma gücüne ulaşamamıştır. Burada sınırlı da olsa uygulanan gerilla savaş düzeni ve eylem taktiği karşısında Türk devletinin o çok övündüğü ordusunun teknik ve üstün silah gücünün ne kadar zayıf olduğu ve gülünç duruma düştüğü gerçeği açığa çıkmıştır.

"Düşmana ait olan her şeye saldır, dağıt, yok et ve yerine ulusal kurtuluşçu olanı koy" ilkesine uygun olarak gelişen devrimci askeri ve siyasi eylemlerimiz karşısında, düşman her şeyi korumak ve savunmak zorunda kalmıştır. Şehir merkezleri ve askeri karakolları yanında her okula, fabrika, işletme, dozer vb.'nin başına asker dikmek durumundadır. Burada saldırı ve hareket inisiyatifi, savaşan gerilla birliklerimizin elinde iken, düşman tam bir savunma içine çekilmiştir.

Ekonomik ve mali açıdan düşman büyük zararlar görmüştür. Zaten büyük bir ekonomik-mali bunalım içerisinde olan, uluslararası mali kuruluşlara olan borç tutarı altında boğulan ve kredi bulamaz hale gelen TC, bir de savaşımızın ortaya çıkardığı mali yükün ağırlığı altında ezilmektedir. Bu süre içerisinde de milyarlarca zarara da uğramıştır.

Ordu saflarında büyük bir panik, telaş ve dağılma gelişmiş, görevini yapamadığı gerekçesiyle birçok subay görevinden alınmış, birçok asker vb. görevli ise kurşuna dizilmiştir. Bu gelişmelerin ortaya çıkardığı gerçekleri gören çok sayıda asker firar etmiştir. Ayrıca operasyona çıkan ve her an kurtuluş birliklerinden gelebilecek bir saldırının telaşı ile hareket eden düşman birliklerinin kendi aralarında çıkan silahlı çatışmalarda çok sayıda asker, subay yaralanmış ve ölmüştür.

Düşmanın bölgemizde örgütlemeye çalıştığı ajanmuhbir yapı önemli oranda yok edilmiş ve etkisiz hale getirilmiştir. Bu noktada düşmanın istihbarat kaynakları sınırlandırılmıştır.

En önemli ve belirgin sonucu ise, düşmanın yıkılmaz ve dokunulmaz karşı çıkılmaz görünen otoritesinin ve gücünün ne kadar kof ve sahte olduğu tüm çıplaklığıyla açığa çıkmıştır. Halkımız buna bizzat tanık olmuş ve mücadeleye olan destek ve güvenini daha da artırmıştır.

Özgürlüğe yürüyüşümüz, bundan sonra da halkımızdan alacağı büyük destek ve güvene dayanarak, daha güçlü ve bilinçli savaş hareketleriyle devam edecektir.

Yurtsever Köylüler, Gençler, Çilekeş Analar!

Partimiz PKK önderliğinde geliştirilen ulusal bağımsızlık ve özgürlük eylemimiz, adım adım zaferin kapısına dayanmaktadır. Özgürlüğe yürüyüş hareketimiz düşmanın tüm engellemelerine rağmen, halkımızın büyük destek ve güvenine dayanan görkemli ve kahramanca adımlarla devam ediyor. Bu savaş, sizlere özgür ve mutlu bir gelecek vaad ediyor. Bundan dolayı, sonuna kadar davranıza sahip çıkmak, onu desteklemek, katılmak, korumak ve geliştirmek hem hakkınız ve hem de yurtseverlik ve insanlık göreviniz. O halde gücünüzü Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında birleştirin, görev alın, silahlarını, gençlerinizi Türk ordusu saflarına göndermeyin. Size bağımsız ve özgür bir gelecek yaratmak için savaşan ARGK saflarına gönderin. Gençler; onurun, namusun, yiğitliğin ve mertliğin, cesaret ve kahramanlığın mekanı PKK-ERNK-ARGK saflarıdır. Senin yerin burasıdır. Özgür Kürdistan senin düşüncene, sözüne, emeğine, yiğitçe ve kahramanca yürüyüşüne ihtiyaç duymaktadır. Görev başına, kaybedecek zamanımız yoktur. Çünkü, insanlığa ve özgür milletler topluluğuna ulaşmak zorundayız.

— Ya özgür vatan ya ölüm!
— Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
— Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve her türlü hain-uşak takımı!

KÜRDİSTAN HALK KURTULUŞ ORDUSU (ARGK)
Dersim Bölge Komutanlığı

Faşist-Sömürgeci Mahkemelerin İdam Kararları Karşısında Savaş Esirleri Haykırdı:

BİJÎ PKK! BİJÎ SEROK APO!

Diyarbakır Zindanlarında 2000 Savaş Esirinin Başlattığı Açlık Grevi Başarıyla Sonuçlandı

8 Şubat tarihinde 35. ve 36. koğuşlarda başlatılan ve aynı gün bütün cezaevine yayılan ve 2000'e yakın savaş esirinin katıldığı açlık grevi direnişi isteklerin kabul edilmesi sonucu 20 Şubat tarihinde sonuçlandı. Bütün cezaevi kitlesinin katıldığı açlık grevi eylemi, cezaevi direniş tarihinin bir zirvesini oluşturmaktadır. Sömürgeciler bu direniş karşısında geri adım atmakla da kalmayıp, büyük bir panik ve korku içerisine girdiler.

5 Şubat 1988 tarihinde, Diyarbakır 7. Kolordu Askeri Mahkemesinde yeniden görüşülmesine başlanan PKK Ana Davası'nda, 20 savaş esirine idam, 13'üne müebbet, 71'ine de 3 ile 24 yıl arasında değişen hapis cezalarının verilmesi, direnişin başlaması için bir kıvılcım vazifesi gördü.

PKK'li savaş esirleri, faşist-sömürgeci rejimin zindanlarda uyguladığı baskı, işkence, katliam politikasını, siyasi savunma haklarını kısıtlama çabalarını protesto etmek, zorla giydirilmek istenen tek tip elbise uygulamasını kaldırtmak, Kürtçe konuşulmasının serbest bırakılması ve daha bazı hakların elde edilmesi için 2000 savaş esiri, PKK'li önder kadroların öncülüğünde açlık grevi eylemini başlattılar. PKK'li savaş esirleri, uzun bir dönemdir sömürgecilerin üzerlerinde uygulamaya çakıştığı kompları boşa çıkarmak için açlık grevi eylemi hazırlıklarını yapıyorlardı. Sürekli direnişin zafere götüreceğini **"Direnmek Yaşamaktır"** sloganı ile bayraklaştıran savaş esirleri bu kompları boşa çıkarmak için, direnişlerini açlık grevi eylemi ile taçlandırmaya karar verdiler. 5 Şubat tarihinde PKK Ana Davası'nın yeniden karara bağlanması üzerine, kararın mahkemede açıklanmasını sloganlarla karşılayan savaş esirleri, daha sonra cezaevinde eylemlerini açlık grevine dönüştürerek devam ettirdiler.

Diyarbakır zindanlarında 2000 savaş esirinin katıldığı açlık grevi eyleminin duyulması ardından yurt içi ve dışından yoğun eylemlerle destek gördü. Sömürgecilerin zindanda uyguladıkları bütün baskı ve yıldırma oyunlarına rağmen, savaş esirleri kararlı bir şekilde eylemlerini sürdürdüler. Direnişin etkisini kırmak için sömürgeciler şekerli su bile vermediler. Bu durumun insanlık dışı bir uygulama olduğunu, İnsan Hakları Derneği Ankara Şube Başkanı Muzzafer Erdost da bir açıklama ile kamuoyuna duyurdu.

"20 PKK'li savaş esiri hakkında verilen idam ve bir o kadarı hakkında da verilen müebbet hapis cezalarının iptali, tek tip elbise giydirilmeye yönelik uygulamalardan vazgeçilmesi, görüşmelerde Kürtçe konuşma yasağının kaldırılması ve zindanlardaki sistematik baskı ve direnişçilerin dağıtılmasına son verilmesi" talebiyle başlayan açlık grevi 12'nci gününde isteklerin kabul edilmesi ve anlaşmaya varılması sonucu sona erdi. Elimize geçen bilgilere göre, alınan haklar şöyledir:

"1- Tutuklu ve mahkumlar aileleriyle serbestçe konuşabileceklerdir. Konuşmalar bir nezaretçi refakatinde gerçekleştirilecektir.

2- Diyarbakır Cezaevi'nde mahkum ve tutukluların tek tip elbise giymeleri zorunlu değildir.

3- Cezaevinde bulunan mahkum ve tutukluların sağlık ve hijyen durumları dikkate alınarak, saç ve sakal bırakılmasına izin verilmeyecektir.

Diyarbakır zindanı 36. koğuş direnişçileri

İsteklerin Kabul Edilmesi Sonucu 12. Gününde Eylem Sonuçlandı

4- Tutuklu ve mahkumların aileleriyle yaptıkları görüşmeler, yarım saatten bir saate çıkarılmıştır. Ziyaretler gün boyu sürecektir.

5- Özel bir beslenme rejimine ihtiyacı olduğu tabip raporuyla saptananların yiyeceklerinin ailelerince sağlanmasına izin verilecektir.

6- Daktilo, saz gibi ihtiyaçları mahkumlar dilekleri takdirde kendileri sağlayabilecektir. Resim yapmak isteyen tutuklu ve hükümlülere bu olanak sağlanacaktır.

7- Tutuklu ve mahkumların çamaşırlarının ailelerince yıkanmasına izin verilecektir.

8- Tutuklu ve mahkumların dışarısıyla telefon konuşmalarının sağlanabilmesi için, PTT nezdinde teşebbüse geçilmiştir. Böylece tutuklu ve mahkumlar ankesörlü telefonlarla cezaevi dışındaki aileleriyle görüşebilme olanağına kavuşacaklardır.

9- Mahkum ve tutuklular avukatlarıyla bir masada yüz yüze görüşme yapabileceklerdir.

10- Cezaevi kantininde daha çok çeşit bulundurulması sağlanacaktır.

11- Tutuklu ve hükümlülerin yanlarında bulundurabilecekleri para miktarı, 15 gün için 25 bin liradan 100 bin liraya çıkarılmıştır.

12- Cezaevinde çıkabilecek sorunların giderilmesi amacıyla, tutuklu ve hükümlüler arasından seçilecek aracıyla komutanlığe duyurma olanağı sağlanmıştır."

Açlık grevi süresince şekerli su verilmeyen savaş esirlerinden 25'i komaya girdi. Sömürgecilerin yoğun işkenceleri altında hastaneye kaldırılan devrimcilere serum verilmek istendiyse de, tutuklular, bunu reddederek kabul etmediler. Durumları ağırlaşan savaş esirleri, eylemlerini, ancak isteklerinin kabul edilmesi ile sona erdirdiler. Buna rağmen, gördükleri baskıdan dolayı durumları oldukça kötüleşen 7 devrimci ölümle pençeleşmeye başladı.

Mehmet Emin YAVUZ Şehit Düştü

Komaya giren 7 devrimciden Mehmet Emin YAVUZ, gördüğü fiziki işkencenin de bir sonucu olarak şehit düştü.

PKK-Hilvan Davası'nda tutuklu bulunan Mehmet Emin YAVUZ, cezaevi direnişlerine hep önde katılmıştır. Bu nedenle faşist cellatların yoğun saldırılarına maruz kaldı. Cezaevindeki uygulamalardan diğer direnişçiler gibi o da nasibini aldı.

Açlık grevine katılan savaş esirlerinin uğradıkları ağır işkencelerden dolayı, fiziksel olarak zayıflamış durumdalar. Bir de buna eylem süresince sömürgecilerin uyguladıkları işkence, şekerli su vermeme gibi uygulamalar eklenince, fiziksel olarak dayanma güçleri daha da zayıfladı.

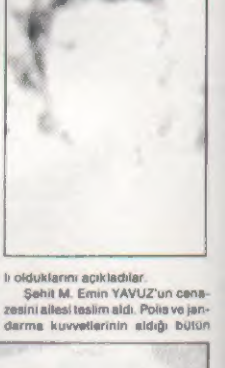

Bunun sonucu olarak eylemin 10'ncu gününde 25 savaş esiri komalık bir duruma geldi. Bu durumda, eylemlerini daha kararlı bir şekilde sürdürecekleri belirtildi.

Açlık grevi eyleminin geniş yankı uyandırması sonucu, kitlelerden de büyük bir destek gördü. Cezaevi önlerine giden tutuklu yakınları ve yurtsever kitle, savaş esirlerinin sloganlarını ve haykırışlarına dışarıda eşlik ettiler. Savaş esirlerinin *"Biz içerde direniyoruz. Siz de dışarıda destek olun"* biçimindeki çağrılarına uyan aileler ve yurtsever emekçiler şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. 1000'e yakın bir kalabalığın katıldığı yürüyüş, polisin bütün engelleme çabalarına rağmen, şehir merkezine kadar devam etti. Daha sonra polisin ve jandarmaların saldırısı sonucu kalabalık dağılmak zorunda kaldı.

Yine, bundan birkaç gün sonra da Diyarbakır üniversitesinde okuyan 400 kişilik bir öğrenci grubu, SHP İl Binası'nda açlık grevi eylemini sürdüren aileleri ziyaret ederek, dayanışma gösterdiler. Öğrenciler, bir çelenk ve her eylemciye bir kırmızı karanfil bıraktılar.

Her gün yüzlerce kişinin uğradığı açlık grevi alanında, kitleler, zindanlarda direnip sürdüren savaş esirlerine büyük bir destek ve dayanışma örneği sergilediler. Polisin provokasyon yaparak, binayı taşlamasına rağmen, eylemciler direnişlerini kararlı bir şekilde sürdürdüler.

Diyarbakır zindanında direnişin başladığı dönemde, Diyarbakır'da bulunan SHP "Doğu Komisyonu" üyeleri Kars Milletvekili Mahmut Alınak ve Mardin Milletvekili Adnan Ekmen de tutuklu aileleriyle dayanışma amacı ile açlık grevine katıldılar. Partilerinden ve faşist güçlerden gelen baskılara rağmen, milletvekilleri savaş esirlerinin istekleri kabul edilene kadar eyleme katıldılar.

Cezaevi direnişçilerinin istekleri kabul edilmesi sonucu, aileler eylemlerini sonuçlandırdılar.

Bu direniş eylemlerine bağlı olarak, Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de yurtseverlerin dayanışma eylemleri gerçekleşti. Avrupa ülkelerinin belli başlı kentlerinde, parti, sendika, Af Örgütü, basın-yayın vb. kuruluşların binalarını işgal eden yurtseverler, direnişçilerin sesini kamuoyuna duyurmaya çalıştılar.

Tutuklu Aile ve Yakınları da Açlık Grevinde

Açlık grevinin ikinci gününde cezaevi önünde biriken tutuklu aileleri ve yakınları da 10 Şubat'ta SHP Diyarbakır İl Binası'nda açlık grevine başladılar. Sayıları 35'i bulan tutuklu aile ve yakınları, savaş esirlerinin istekleri kabul edilene kadar eylemlerini devam ettireceklerini açıklıadılar.

Bir kısmı kadın olan eylemciler, insanlık dışı uygulamaya derhal son verilmesini istediler. Eğer bu tutumdan vazgeçilmezse, savaş esirleri ile birlikte kendilerinin de ölüme gideceklerini açıkladılar. Bazı eylemciler ise, sömürgeci uygulamalar durdurulmazsa kendilerini yakacaklarını belirttiler.

Diyarbakır zindanı 36. koğuş direnişçilerinden bir grup

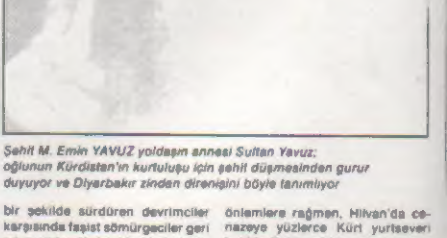

Şehit M. Emin YAVUZ yoldaşın annesi Sultan Yavuz; oğlunun Kürdistan'ın kurtuluşu için şehit düşmesinden gurur duyuyor ve Diyarbakır zindan direnişini böyle tanımlıyor

bir şekilde sürdüren devrimciler karşısında faşist sömürgeciler geri adım attılar. Ve istekleri kabul ettiler. 20 Şubat günü eylemi sona erdiren devrimciler, kanla kazandıkları ve en son olarak bir yoldaşlarını daha bu uğurda feda ettikleri hakları sonuna kadar korumada kararlı olduklarını açıkladılar.

Şehit M. Emin YAVUZ'un cenazesini ailesi teslim aldı. Polis ve jandarma kuvvetlerinin aldığı bütün önlemlere rağmen, Hilvan'da cenazeye yüzlerce Kürt yurtseveri katıldı. Şehit yoldaşın annesi, cenaze başında yaptığı konuşmada, **"Gururluyum"** diyerek, ***"Hiç olmazsa şimdi diğer anneler oğulları ile serbestçe görüşebiliyorlar"*** şeklinde açıklamada bulundu.

Direniş Diğer Cezaevlerine de Yayıldı

Diyarbakır cezaevinde direnişin yaygınlaşması ile birlikte, diğer cezaevlerine de sıçradı. Başta Eskişehir, Malatya, Mersin, Sağmalcılar, Bursa, Bartın ve Aydın cezaevleri olmak üzere, daha birçok cezaevinde Diyarbakır zindanındaki açlık grevi ile dayanışma ve faşist baskıları protesto etmek amacı ile açlık grevleri yaygınlaştı.

Eskişehir Cezaevi

PKK'li savaş esirleri ve Türkiye devrimcilerinin tutuklu bulunduğu

Eskişehir zindan direnişçileri toplu halde

Eskişehir E tipi cezaevinde, Diyarbakır'daki direnişe paralel olarak direniş başlatıldı. Tek tip elbise giydirilmeye zorlanan devrimciler, bunu protesto etmek amacı ile eyleme geçtiler.

Elbiseleri kendilerine verilmeyen ve ellerinden alınan tutuklulara, tek tip elbise giydirilmeye çalışıldı. Bu elbiseleri yırtan devrimciler, koğuşlarda barikatlar kurarak direnişe geçtiler. Polis ve jandarmanın koğuş içlerine kadar girdiği cezaevinde, tutuklular ile polis ve jandarma arasında çatışma 3 gün sürdü. Çatışma sonucu birçok kişinin yaralandığı ve hastaneye kaldırıldığı bildirilmektedir.

Tutukluların, görüşmek isteyen ailelerinin ve avukatlarının bu yönlü istekleri kabul edilmedi. Görüş yasağının getirildiği Eskişehir'de, tutuklu yakınları, milletvekilleri, avukatlar ve gazeteciler cezaevine bile yaklaştırılmadı. Bunun üzerine daha başka yönlü eylemlere girişen tutuklu yakınları Eskişehir SHP İl Binası'nda 3 günlük açlık grevine girdiler. Tutuklu ailelerinin bu eylemi üniversite öğrencileri tarafından da desteklendi.

Eskişehir cezaevinde halen devam eden uygulamalar karşısında, devrimci tutuklular direnişlerini devam ettiriyorlar. Sömürgeci-faşist rejimin insanlık dışı uygulamaları gündeme getirdiği bu cezaevindeki baskılar geniş protestolara da yol açmaktadır.

SHP Milletvekili Fuat Atalay, mecliste, Adalet Bakanı M. Oltar Sungurlu'ya yöneltiği bir soru önergesinde Eskişehir cezaevinde yapılan uygulamaları dile getirerek, *"İnsanlık dışı uygulamaların ve onur kırıcı davranışların yeni bir işkence metodu olarak mı denendiğini"* sordu.

Eskişehir zindan direnişi önderlerinden Mahmut Aktaş ve A. Rıza Altun

Mersin Cezaevi

Diyarbakır açlık grevinin, bu cezaevinde duyulması ile birlikte PKK'li savaş esirleri, dayanışma eylemine geçtiler. Bütün tutukluların katıldığı açlık grevi eylemi, Diyarbakır'daki eylemin başarılı bir şekilde sonuçlanması ile birlikte sona erdirildi.

Sağmalcılar Cezaevi

Sağmalcılar cezaevinde bulunan PKK sempatizanı tutuklular, tek tip elbiseyi protesto ve Diyarbakır başta olmak üzere diğer cezaevlerinde yaygınlaşan direnişle dayanışma amacı ile mahkemeye çıkmadılar.

Bunun üzerine, direnişe cezaevinde bulunan diğer devrimci tutuklular da katıldılar. Direnişin boyutlarının genişlemesi karşısında faşist cezaevi yönetimi, büyük bir paniğe kapıldı.

Aydın Cezaevi

Cezaları kesinleşen bir grup PKK'li savaş esirinin toplandığı E tipi cezaevinde, Diyarbakır ve diğer cezaevleri ile dayanışma için direniş başlatıldı.

PKK'li savaş esirlerinin başlattığı direniş, Diyarbakır eyleminin başarılı bir şekilde sona ermesi ile birlikte, bu cezaevinde de eyleme son verildi.

Malatya Cezaevi

17 Şubat günü, Malatya E tipi cezaevinde bulunan PKK'li savaş esirlerinin başlattığı süresiz açlık grevine 35 devrimci katıldı.

Diyarbakır'daki açlık grevi ile birlikte eylemlerini sürdürecekle-rini açıklayan savaş esirleri, bu eylemin sona ermesi ile birlikte eylemlerine son verdiler.

Bursa, Bartın, Bayrampaşa, Sinop

Diyarbakır direnişi 10'ncu gününü doldurduğunda, eylemler geniş bir alana yayıldı. En son olarak Bursa ve Bartın cezaevlerinde bulunan PKK'li savaş esirleri ve devrimci tutuklular eyleme geçtiler. Ayrıca Bayrampaşa, Sinop cezaevlerinde de direnişe geçildi.

Eylemlerin daha da yaygınlaşmasından ve direnişin boyutlanmasından korkan faşist sömürgeciler geri adım atmak zorunda kaldılar.

Direniş Zafere Götürdü

Diyarbakır zindanlarında yakılan direniş meşalesi, bütün cezaevlerini kapsayarak yaygınlaştı. Cezaevi direnişçilerinin kararlılığı, içerden ve dışarıdan yaygınlaşan destek ve dayanışma eylemleri; kısaca direnişte kararlı olunması sonucu, Diyarbakır eylemi amacına ulaşarak zaferle sonuçlandı.

Ülke içinde, başta tutuklu aileleri olmak üzere, milletvekilleri, avukatlar, TAYAD (Tutuklu Aile ve Yakınlarıyla Yardımlaşma Derneği), İnsan Hakları Derneği ve daha birçok insan hakları kuruluşunun yanısıra, Avrupa Topluluğu soruna ciddiyetle eğildi. Hollanda İşçi Partisi, sorunu AT'nin toplantı gündemine getireceklerini açıkladı. AT kendi içinde sorunu çok yakından tartıştı. Birçok uluslararası kuruluş, yine binlerce insan hakları savunucusu güç Türk hükümetine yoğun baskı ve protestolarda bulundu. Yine, dışarda Kürdistanlı emekçiler dayanışma eylemlerini geliştirdiler.

Türk parlamentosunda sorun önemli bir tartışma konusu oldu. Türk basını, gerici, faşist çevreler, yine bazı solcular, "Bu haklar neden Diyarbakır'a tanındı?" biçiminde sorular sorarak, bu konuyu gündemce tartıştılar. Savunma Bakanı E. Vuralhan parlamentoda yaptığı konuşmada, *"Siz, bu kararı iç ve dış baskılar sonucu aldık"* diyerek, direnişin gücünü itiraf etmek zorunda kaldı. Demek ki, bu hak Diyarbakır'a kendiliğinden değil, bizzat savaş esirlerinin direnişi ve bu direnişin ülke içi ve dışından aldığı destek ve dayanışma sonucu alındı.

Diyarbakır direnişçilerinin elde ettiği bu kazanımlar, diğer cezaevleri için de bir adımı oluşturuyor. Ankara baroşundan 30 avukat, Diyarbakır'da elde edilen hakların diğer cezaevlerine de yaygınlaştırılmasını istedi. Bundan bir gün önce ise, Adalet Bakanı, tek tip elbisenin bütün cezaevlerinde kaldırıldığını açıkladı.

Bunun dışında cezaevlerinde yeni bir uygulama getirilmek istenmiyor. Cezası kesinleşen tutukluların sivil cezaevlerine nakledilmesi kararı, geçtiğimiz günlerde resmi gazetede yayınlanarak, yürürlüğe girdi. Olağanüstü Hal Bölge Valiliği kapsamına giren illerde bulunan cezaevlerinde tutukluların taşınıp taşınmaması, özel yönetimin kararına bırakılıyor. Bu uygulamaya göre, Bölge Valiliği isterse tutukluları sivil cezaevlerine dağıtabilecek ya da askeri cezaevinde tutabilecek.

Sakine CANSIZ'a 76 Yıl Hapis Cezası Verildi

Diyarbakır zindanında direnişin güçlü gelişimi karşısında faşist sömürgeciler, direnen tutuklulara sırf bu nedenden dolayı ağır cezalar vermektedirler. Hiçbir tutuklama gerekçesi bulunmayan savaş esirlerine, mahkemelerde yaptıkları siyasi savunma ve cezaevinde kabidkları dirençler nedeniyle yeni mahkemeler açılmakta, ağır cezalar verilmektedir. Yüzlerce tutuklu sırf bu nedenden dolayı da cezaevlerinde tutulmakta, peşpeşe verilen cezalarla bunların dışarı çıkması önlenmeye çalışılmaktadır.

En son, bu nedenden dolayı PKK'li savaş esiri Sakine Cansız'a verilen ceza, faşist mahkemelerde yaptığı siyasi savunma ve sömürgeci uygulamalara karşı gösterdiği direnişten kaynaklanmaktadır. 14 Şubat tarihli Milliyet gazetesi bu konu ile ilgili haberinde şunları yazdı: *"Sakine Cansız (Polat) hiçbir silahlı eyleme katılmadığı halde, duruşmalarda attığı sloganlar ve yaptığı Kürtçülük propagandası yüzünden rekor hapis cezası yedi."* Burada da görüldüğü gibi, direnişe katılmak en ağır cezaları almak için önemli bir gerekçe oluşturuyor.

1979 yılından bu yana sömürgeci zindanlarda tutuklu olan Sakine Cansız, direnişini kararlı bir şekilde sürdürmektedir. Üzerinde uygulanan en aşağılık işkence uygulamalarına rağmen, direnişte sonuna kadar karar kılan Sakine Cansız, faşist celladların üzerinde uygulamak istediği bütün oyunları da boşa çıkardı.

DİRENMEK VE KAZANMAK

Başta Diyarbakır zindanı olmak üzere faşist-sömürgeci zindanlarda en vahşi işkenceye tabi tutulan tutsakların sekiz yıldır dindirilemeyen büyük direnişleri yeni bir düzey ve anlam kazanmaktadır. Faşist Türk sömürgeciliği gibi ömrünü doldurmuş rejimlere yakışan her türlü insanlık dışı baskı, işkence ve katliam uygulamalarına karşı çok çeşitli biçimlerde sürdürülen devrimci direniş, bu ay ortalarında Diyarbakır ve Eskişehir zindanlarında başlatılan açlık grevleri ve karşı koyma eylemleriyle yeni bir yükseliş ve yaygınlaşma içine girmiş, politik yaşamın en yoğun çekim merkezi haline yeniden gelmiştir. Bu gelişme iç ve dış kamuoyunu çok daha fazla etkileyerek faşist-sömürgeci rejimin "demokrasiye geçiş" yalanını iyice açığa çıkarmış ve ona önemli siyasal anlama sahip olan geri adımlar attırmıştır.

Bilindiği gibi, Diyarbakır zindanının iyice teşhir olmasından sonra, özellikle zindanlarda teslim alınamayan direniş önderlerinin, PKK'li savaş esirlerinin toplanarak imhaya tabi tutulmak amacıyla Eskişehir zindanı özel olarak hazırlanmıştı. Katliam ve imhayı gerçekleştirmek için her türlü baskı ve işkence aracına sahip bulunan, yol bile gitmeyen bir dağ başında bu iş için özel hazırlanmış olan Eskişehir zindanına 1987 baharında Adana'da tutulmakta olan PKK'li savaş esirleri aktarıldı. Bunu takiben geçen süre içinde değişik alanlardan çok sayıda devrimci burada toplandı. Bir yıla yakın süredir, böyle bir imha merkezine aktarılan ve her türlü katliam uygulamasına tabi tutulan savaş esirleri, başından itibaren amacı belli olan bu faşist sömürgeci uygulamalara karşı direniş içine girdiler ve dışarıyla her türlü bağlarının ve birbirleriyle ilişkilerinin aylarca kesilmesi, hücrelerde elbisesiz bırakılmaları pahasına direnişi sürdürdüler. Faşist-sömürgeci uygulamaların hepsine karşı çıktılar ve "tek tip" denen zindan elbisesini giymeyi reddettiler. Bu kadar uzun süreye rağmen amaçlarında sonuca ulaşamayan faşist sömürgecilerin Şubat ayı içinde başvurdukları komplo ve katliam girişimleriyle ortaya çıkan yaralanma olayları karşısında savaş esirlerinin topyekün direniş eylemleri yükseldi.

Yine bilindiği gibi, Partimizin başlattığı ülkeye dönüş ve direniş mücadelesini geliştirme hareketi karşısında paniğe kapılan faşist-sömürgeci düşman, bu yönelimi tehdit etmek amacıyla 1983 baharında 34 PKK kadrosuna idam cezası vermişti. Ama daha sonra yükselen devrimci savaştan duyduğu korku sonucunda bu kararını uygulayamadığı gibi, kararı bozmak ve yeniden mahkemeleri başlatmak zorunda kaldı. İşte yeniden seçimler yaptığı, sözde "demokrasiye geçtiğini" ilan ettiği, "sıkıyönetimi kaldırdığı", işkenceye karşı olduğu konusunda uluslararası taahhütlerde bulunduğu ve sözde idam cezalarını kaldırmak için yeni yasalar hazırlamaya çalıştığı bir ortamda bu eski kararını yeniden gündeme getirdi; Diyarbakır Askeri Mahkemesi "PKK davasında" 20 devrimciye idam, 13 devrimciye ise müebbet cezası verdiğini açıkladı. Şimdiye kadar PKK kadro ve sempatizanlarına verilen idam sayısını 167'ye yükselten bu olay, gerçekte Partimizin ve halkımızın 1988 yılına daha güçlü ve sonuç alıcı bir atılımla girişini tehdit etmek ama-

cındaydı. Ve bu faşist-sömürgeci amaç, anında ve yeniden savaş esirleri tarafından borguna uğratıldı. Mazlum, Kemal, Hayri gibi direniş önderlerini yaratmış olan Diyarbakır zindan direnişleri, tazgahlanan bu komplolar karşısında topyekün direnişe geçtiler. Direnişin halk kitleleri ve uluslararası kamuoyu üzerindeki etkisi anında ve çok geniş bir tarzda oldu. Diyarbakır zindanında başlayan direniş derhal diğer faşist-sömürgeci zindanlara da yayıdı ve geniş kitleleri yürüyüş, gösteri, açlık grevi ve benzeri biçimlerde eyleme geçirerek uluslararası politikanın ilgi merkezi haline geldi.

Faşist Türk sömürgeciliğine karşı sekiz yıldır sürdürülen direnişin birikimleri üzerinde yükselen bu yeni direniş, çok kısa sürede önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Faşist-sömürgeci rejim, yaşanan gelişmeler karşısında şaşkına dönerek alelacele çareler aramak zorunda kaldı. MİT güdümündeki basın, direniş başlar başlamaz, "Diyarbakır'a dikkat" başlığını atarak yönetimi uyarmak istedi. Çok sayıda cezaevinde direniş başlamışken, neden "Diyarbakır'a dikkat" edilecekti? Elbette bunun Kürdistan'da yaşanan gerçeklerle çok yakından bağı vardı. Ve kısa sürede, yine basının "eyleme ödül" olarak tanımladığı istemlerin kabul edildiğinin açıklanması geldi. Rejimin çok sinsi amaçlarının içinde taşıyor da olsa, bu açıkça faşist-sömürgeci rejimin geri adım atması ve direnişin pratik kazanımının gerçekleşmesi oldu.

Devrim için direnip kazanmak; bu son derece önemli bir sonuçtur. Birçok gerçeğin somut kanıtı olmakta, faşist Türk sömürgeciliğine karşı yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni bir evreyi, somut pratik kazanımların gerçekleşmesi evresini göstermektedir. Belliki bunun üzerine çokça yazılacak, hatta içinde hiç payı olmayanlarca "yeni mevzilerin kazanıldığından" söz edilecektir. Hatta geçmişte direnişi ve direnişçileri "kaybettikleri meydan savaşı içinde saklerlerin birbir kırdırtılmasına" benzetenler bile, utanmadan daha şimdiden zindanlarda açlık grevlerinin yayılmasından bahsetmeye başlamışlardır. Direnip kazanmanın büyük anlamını bir de bu açıdan yeterince görmek gerekli dir.

Faşist-sömürgeci zindanlarda süren direniş, uzun bir sürece, şanlı bir mirasa ve büyük zaferleri ifade eden derin bir siyasal anlama sahiptir. Zindan direnişçiliğinin Parti ve halk tarihimizdeki yeri ve büyük anlamı Partimiz tarafından kapsamlı olarak değerlendirilmiştir. Bu açıdan, yaşanan gelişmelerin anlamını görmek, bu gerçekle biraz bağı olanlar için fazla zor olmayacaktır. Ama, şimdi yükselen direnişin, gerçekleri daha net olarak ortaya çıkarma ve somut kazanımlar dönemini başlatma gibi bir özelliği vardır. Bu nedenle, Diyarbakır'dan başlayıp diğer zindanlara da yayılan bu direnişin özgül özelliklerini, geçmişle ve günümüzün görevleriyle bağ içinde taşıdığı anlamı ve çeşitli güçler için yüklediği görevleri bazı yönleriyle irdelemek yarar sağlayacaktır.

Zindan direnişçiliği, 12 Eylül faşizmine karşı koyarak ona en ağır darbeleri vuran, faşist Türk sömürgeciliğini siyasal yenilgiye mahkum ederek ulusal kurtuluş mücadelesine büyük bir siyasal zafer kazandıran, 12 Eylül öncesi mücadele ile 15 Ağustos direnişi arasında sağlam bir köprü oluşturan ve devrimciliği gerçek denek taşında şekillendirerek onun ölçülerini belirleyen en köklü direniştir. Bu direnişçiliğin şekillendiği 1980-82 dönemi, "aynı zamanda onun büyük gerçekliğinin tam olarak kanıtlandığı, Parti ve halk tarihimizde rolünü ve görevini başarıyla yerine getirdiği bir dönemdir. Daha sonra kesintisiz olarak süren direniş, hep bu gerçek üzerinde yükselmiş ve bu gerçeğin temsil edilmesi, sürdürülmesi olmuştur.

Bildiğimiz gibi, 12 Eylül darbesiyle iktidara bütünüyle el koyan faşist cunta, Türkiye ve Kürdistan'daki halk muhalefetini bastırmayı, devrimci-demokratik örgüt ve güçleri dağıtıp imha etmeyi, halk kurtuluş mücadelesi ve devrimcilik adına ne varsa hepsini bütünüyle yok etmeyi esas görev edinmiştir. 12 Eylül faşist-askeri rejiminin bu amaçları karşısında kendisine devrimci ve demokratım diyen güçlerin etkin bir direniş geliştirmeleri bir yana, paramparça olmaktan kurtulmaları, kendilerini toparlamaları, kendilerini devrimci olarak yaşatmaları bile mümkün olmamış, en erkenden dağılma, kaçkınlık, teslimiyet ve tasfiyecilik alabildiğine gelişmiştir. Bu durumda 12 Eylül rejimi bütün gücüyle zindanlarına doldurduğu devrimciler üzerine yüklenmiş, en kaba baskı, işkence ve katliamdan teslim almaya kadar her türlü karşı-devrimci yöntemi uygulamış, teslimiyete ödül vererek düşmanlığı geliştirmeye çalışmış ve zindanlarda devrimciliği ve halkın kurtuluş davasını öldürerek amaçlarına böylece ulaşmak istemiştir. İşte zindan direnişçiliği böyle bir ortamda ve faşist-sömürgeci rejimin bu amaçlarını kesin yenilgiye uğratma temelinde ortaya çıkmış ve şekillenmiştir. Proletarya ve halkın büyük önderleri Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ'un öncülüğünde yükselen Diyarbakır zindan direnişçiliği ve bunun önderliğinde gelişen zindan direnişleri, böyle kritik bir dönemde düşmanı yenilgiye uğratarak Kürt ve Türk halklarının devrimci kurtuluş mücadelelerinin yenilmezliğini ve kesin zaferini belirlemiştir. Bu direnişçiliğin Parti, halk ve mücadele tarihimizde taşıdığı büyük anlamı, direniş şehitlerimiz üzerine yaptığı değerlendirmede Parti Önderliğimiz şöyle ifade etmektedir:

"12 Eylül faşizmine karşı zindan direnişçiliğinde bir Mazlum'un, deha sonra Hayri'nin, Kemal'in direnişçiliğini, gerçekten ölümle yaşam arasında kurulan en sağlam bir köprü, yani faşizmin dayattığı ölüme, direnişçiliğin ulaşmak istediği yaşam arasında sağlam bir köprü olduğunu belirledik. Ve bu köprüde yürümenin, yani gerekirse faşizme karşı ardarda şehitler vermenin, başarı kazanmanın yolu olduğunu da söyledik. Köprünün, sonuna kadar açılmış olduğunu da belirttik. Yani, faşizmin alabildiğine karanlık, uçurumlu ve yaklaşırsanız yerlebir olursunuz' diye bizi korkuttuğu yola doğru giderken, bize bir köprü gerekliydi. İşte zindan direnişçiliğinin ve şahitlerinin anlamı bu kadar büyüktür ve bu büyüklük tam da siyasi bir değerdir. Bu, aynı zamanda mücadelemize büyük bir siyasal destektir de. Daha da ötesinde, mücadelemizin kazandığı siyasi bir zaferdir. Birkaç kişi düşmanın ordularıyla fiziksel olarak savaşarak onları yenmeyi başarmışlardır.

Zindan direnişçiliği, uzun tanıklıkların peşpeşe ancak izah edebilecekleri, hatta izah etmekte epey zorlanacakları bir durumdur. O koşullarda verilen bu savaşım belki de insanlık soyunda çok az insana nasip olan bir dayanma gücü ile gerçekten çok az kişinin başarabileceği bir savaşımdır. Ve bu savaşım verilmiş ve başarılmıştır. Dolayısıyla, bu şehitlerimizin PKK'lileşmede, PKK'yi direnişçi bir güç haline getirmede, daha sonraki direnişi belirlemedeki yerleri her türlü değerlendirmenin üstündedir. Ve burada gerçekten yenilen, gerçekten ölümcül darbe alan faşizmin kendisidir derken, yine daha sonraki direnişimizin de yükselişinde tanık olduğumuz aşama bakarak bunları belirtirken, tamı tamına hakikati söylüyoruz. Buradaki gerçek 'Direnmek Yaşamaktır' sloganında ifadesini buluyor. Faşizm, her şeyiyle bazı insanları, bunların şahsında bir halkı teslim almak istiyordu. Partiyi ve giderek halkı yenilgiye götürüp, bunun yerine yeniden kendi kör karanlık ve haksızlıklarla örtülü geleneğini kesintisiz devam ettirmeye çalışıyordu. İşte böylesi bir anda, faşizmin bu biçimdeki hakimiyetini, o kendine son derece güvenen ve yüzyıllardan beri de hep böyle getirdiği geleneğini zindanlarda da kendi adına zincirleme bir gelişmeyle tamamlamak istediği en kritik bir anda bu direnişler gelişti.

Eğer büyük bir başarıya ulaşmak isteniliyorsa, bu durumun parçalanması gerekiyordu. Zindan direnişçilerinin anlamı, işte burada ortaya çıkıyor. Bunlar gerektiği anda TC'nin bu yapısını parçaladılar. Dolayısıyla burada yenilen sadece TC tarihi değildir; TC'nin şahsında en son kertesine kadar yetkinleştirilmiş olan bir despotizmin de canalıcı bir darbe yemesi ve bunun en temel halkasında kopmasıdır. Tabii ki, zincir en temel halkasından koptu mu, onun artık fazla bir iş görmesi, tarihte sürekliliğini sağlaması mümkün değildir.

Eğer zindan direnişçiliğinin anlamı üzerinde daha çok düşünülürse, bu direnişin geleceğe yansıtılma işinin büyük bir örgütlülük olayı olduğu da kavranır. Biz bu gelişmeyi, siyasal ve silahlı faaliyet başta olmak üzere, her türlü araçla temsil etmeyi başarırsak, göreceğiz ki, bu halkanın parçalanması aslında bin yıl aşkın bir despotizmin ölümcül darbe almasıdır. Ve bu en büyük savaşlardan birisinin halkları ve özgürlük adına, Partimiz tarafından kazanılması da demektir. Tabii yine bu konuda daha önce de belirttiğimiz gibi, onların sözcüleri olan bizler, bu görevi böyle anlar ve yaparsak, bu böyledir."

Zindanlarda faşist sömürgeciliğe karşı verilen mücadele, direniş ve kesin kazanmak için direniş esası üzerinde şekillenmiş ve daha başlangıcında bunu kanıtlayan bir gerçeklik olmuştur. Yüzyılların en vahşi despotizmine ve bunun günümüzdeki şekillenmesi olan faşist diktatörlüğe karşı, onu yenilgiye uğratma temelinde direnişin mümkün olduğunu, insanlık erdemleri dışında hiçbir sraca sahip olunmaksızın gerçekleştirilen büyük direnişlerle göstermiştir. Bu gerçeği ve uzun direniş sürecini zindan direnişçiliğinin önderlerinden M.K., **"Azmin, inancın ve iradenin erilemeyeceği hiçbir duvar ve engel yoktur; bilinen, ama yaşanmamızda öğrendiğimiz budur"** sözleriyle ifade etmektedir. Değerli ve onurlu yaşamın taşıdığı büyük ve derin sonucun en kısa bir tarzda ifade edilmesi olan bu gerçek, bugün despotizmin nasıl eritildiğinin görülür hale gelmesiyle kendisini tekrar tekrar doğrulamaktadır.

Zindan direnişçilerinde 1980'den beri yürütülen devrimci mücadelenin bütün özelliklerini bulmak mümkündür. Zindan direnişçiliğinin bu süreçte faşist-sömürgeci rejime karşı yürütülen mücadeleye pratik yol göstericilik yapmak gibi bir özelliği vardır. 1980-82 döneminde 12 Eylül rejimine karşı mücadelenin esasını temsil ederken de önemli ve büyük sonuçlar ortaya çıkarmış, faşist Türk sömürgeciliğinin siyasal yenilgisini açıkça ilan etmiştir. Bu gerçek, hem faşist şeflerin itiraflarıyla, hem de halkımızın kurtuluş mücadelesinin sağladığı gelişmelerle kanıtlanmıştır. Bu dönemde yükselen zindan direnişleri halkımızın umudunu canlı tutarak, kitleleri sürekli mücadeleye çekerek, yaratığı devrimci ölçü temelinde Partimizin örgütlenmesine ve eylemine yol göstermiştir. Bu yük bir çekim merkezi haline gelerek daha sonra yükselen direniş mücadelemizin temel harcı ve önemli hazırlayıcı gücü olmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin 15 Ağustos devrimci ahlım dönemine ulaşmasında, Cephe ve Ordu kuruluşuna geçmesinde, gerilla mücadelesinin gelişip yaygınlaşmasında zindan direnişlerinin belirgin ve sürekli bir rolü olmuştur. 15 Ağustos direnişiyle ve gerilla savaşıyla birlikte zindan direnişçiliği, her türlü tasfiyeciliğin altedilerek Türkiye'de devrimci direnişçiliğin hareketlenmeye başlamasında, ortak mücadele pratik dayanışmanın gelişmesinde yine temel bir rol oynamıştır. Bu konuda 1987 pratiği, binlerce savaş esirlerinin aylarca süren ve Kürdistan ve Türkiye'nin hemen her alanına yayılan, Türkiye'de kitlelerin faşizme karşı direnişinin ilk kıvılcımlarını ortaya çıkaran yaygın zindan direnişlerinin anlamı önemli ve büyük devrimci değere sahiptir. 1987 pratiği, Kürdistan'da yükselen devrimci savaş temelinde Kürt ve Türk halklarının faşist diktatörlüğe karşı ortak mücadelelerinin bir deneyi, pratik biçimlerinin nüve halinde ortaya çıkması ve zafer kazanıcı devrimci eylemlerin sınırlı bir provası olarak görmek gerekiyor.

İşte bugün bir anda derinleşme ve yaygın olarak gelişen zindan direnişleri böyle güçlü bir temel ve büyük bir miras üzerinde yükselmektedir. Zindan direnişçiliği, devrimci gelişmenin her döneminde görev ve rolünü belirleyerek bunları başarıyla yerine getiren, bu nedenle kanıtlanmış ve yol gösterici olan bir direnişçiliktir. 1980-83 döneminde faşist sömürgeciliğe karşı mücadelenin temel yükünü omuzlamış, devrimcileri ve kitleleri direnişe çeken tarihi rolüne sahip çıkmış ve 12 Eylül faşizminin bütün oyunlarını bozan, amaçlarını boşa çıkaran ve siyasal yenilgiye uğratan bir direnişle başarı kazanıp rolünü eksiksiz oynamıştır. 1984-86 döneminde dışarda gelişen mücadeleyle birleşerek ve ona sürekli güç katarak faşist-sömürgeci rejime karşı silahlı direnişin gelişip sürekliliğe kazanmasında temel rollerden birini yerine getirmiştir. 1987'den beri gelişen süreçte ise Cephe ve Ordu kuruluşunun gerçekleştirilmesi, gerillanın yaygınlaştırılması ve bunların ana hakkası olan kitlelerin eyleme çekilmesi faaliyetinde önemli görevler yerine getirmektedir. Zindanlarda direnişlerin kitlesel düzeye ulaştırılması ve kitleleri eyleme çekmede ve kamuoyunu etkilemede temel bir rol oynaması bunun açık kanıtıdır. Kısacası günümüz direnişlerinin siyasal anlamını PKK 3. Kongre değerlendirmelerinde ve kararlarında görmek ve gelecek açısından buna göre sonuçlar çıkararak yüklediği görevleri yerine getirmek gerekir.

Bugün faşist-sömürgeci zindanlarda yaygın olarak gelişen direnişin içinde bulunduğumuz koşullarla ve günümüzde yaşanan gelişmelerle yakın bağı vardır. Günümüz koşulları ne 1980'ler ne de 1984'lerin koşullarıyla aynıdır; hem faşist-sömürgeci rejimin, hem de ulusal kurtuluş mücadelemizin durumu açısından önemli değişiklikler ortaya çıkmıştır. 1988'e girerken bütün bu değişiklikler çok daha belirgin olarak görülmektedir. Bugün düşman cephesi çok derin bir çıkmazı ve çöküşü yaşamaktadır. 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimi kendi içinde derin bir ekonomik bunalım ve siyasal kriz içinde bulunmaktadır. Ekonomik bunalım had safhaya çıkmış, enflasyon, işsizlik, pahalılık ve yoksulluk toplumu kasıp kavurmuştur. Rejimin kendi sözcüleri, ekonomistleri, işadamları bile bu ekonomik düzenin 1988 yılını çıkaramayacağı noktasında birleşmekte, bunu raporlarla dile getirerek ilan etmektedir. Gerçekten de bugün Türkiye ekonomik çöküş açısından dünya ülkeleri arasında birinci sıraya oturmuştur. Faşist-sömürgeci rejim kendi içinde belli bir siyasal kurumlaşma yaratmıştır, ancak bu yapı işlememekte ve gelecek vaad etmemektedir. Evren-Özal kliği yıllardır baskı ve aldatmacayla düzeni idare etmeye çalışmış, ancak daha fazla götüremez hale gelmiştir. Faşist-askeri rejimin kendini maskeleme, sözde sivilleşme ve demokratikleşme yalanı tutmamış, iç ve dış kamuoyu nezdinde oyunları açığa çıkmıştır. İster parlamento içinde, isterse dışında olsun sivil ve askeri faşist klikler arasında değişik siyasal gruplar arasındaki çelişki ve mücadele iyice kızışmıştır. Daha seçimden yeni çıkılmış olmasına rağmen sürekli hükümet tartışmaları gündemde eksik olmamış, seçimlerin de çözüm getirmediği açıkça ortaya çıkmıştır. Rejimin Kürdistan politikası, 1987 yılında yapmaya çalıştığı yeni düzenlemeler sonuç vermemiş, Bölge Valiliği diye oluşturduğu kurumlaşmanın kendisi için biçtiği ömrün de sonuna gelinmiştir. Günübirlik politika, karışıklık ve işlemezlik son MİT olayında da görüldüğü gibi rejimin gerçekliği olmuştur. Burjuvazi ve emperyalizm Özal yönetimini değiştirmek istemekte, fakat yerine koyacak daha güçlüsünü bulamamaktadır. Dış politika alanında da rejimin durumu bundan farklı değildir. Faşist-sömürgeci rejim bölge ve dünyada iyice teşhir olmuş, güvenilmez bir güç olduğu ortaya çıkmış, bölgede İsrail ve Mısır gibi yönetimlerin sadık müttefiki olma özelliği ve ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik bir saldırı üssü olma durumu iyice gelişmiştir. Artık stratejik konumunu pazarlama ve Ortadoğu devletlerini korkutma politikaları da para etmez hale gelmiştir. Rejim ciddi bir dış politik ilişki geliştirememekte, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin desteklenmemesi karşılığında verdiği ödünlerle dolu göstermelik geziler düzenlemektedir. MİT gündemindeki basının büyük bir gürültüyle topluma yansıtmaya çalıştığı son gezilerin ve sözde davetlerin durumu bütünüyle böyledir.

Bütün bu durumların temelinde Türkiye'de kapitalist düzenin bunalımı ve çöküşü ile faşist ordunun Kürdistan'da gelişen silahlı direniş karşısındaki başarısızlığı ve yediği darbeler vardır. Türk ordusunun Kürdistan devrimci savaşı karşısında aldığı yenilgiler, içine düştüğü çaresizlik ve çıkmaz faşist-askeri yönetimin çözümsüzlüğünü ve çöküşünü hızla geliştirmektedir. Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmeleri ileri sürerek '80 öncesi yönetimleri başarısız gösteren ve bir karabasan gibi toplumun üzerine çöken 12 Eylül rejimini, uyguladığı her türlü faşist terör ve demagoji yasatmaya yetmemiş, bu kez Kürdistan'daki gelişmelerin gerilla savaşına yükselmesi, yani yine Kürdistan ulusal direnişinin gelişimi onu çöküşe götürmektedir. Bu gerçek bugün bütün iç ve dış kamuoyunda

açıkça ifade edilmekte ve rejimin her alandaki tecrit iyice gelişmiş bulunmaktadır. Çok çeşitli muhalefet odakları bu gelişmelere dayanarak faşist-sömürgeci rejime karşı mücadele içine girmekte ve bu temelde rejim iyice sıkıştırılmaktadır. Kısaca bugün rejimin 1980'lerdeki gibi ordunun kof, fakat aldatıcı kılıcı temelindeki güç gösterisi, ne de 1984'lerdeki gibi Özal'ın sahte bürokrat-teknokratları eliyle aldatıcılığı vardır; bunların nasıl bir despotizm ve sosyoculuk olduğu iyice açığa çıkmış, bunlar iflas ederken rejim Demirel, İnönü, Ecevitler gibi paçavraşı çıkmış eskileri gündeme getirmekten başka yeni bir şey üretememiş, böylece 1988'e bitkin, tükenmiş ve artık sona doğru gelmiş vaziyette girmiştir.

Faşist-sömürgeci rejimin bu durumuna karşılık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve anti-faşist muhalefetteki gelişmeler gözle görülür niteliktedir. 15 Ağustos Atılımıyla faşist-sömürgeci rejime karşı devrimci-demokratik cephe açılmış, bu atılım Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ile Türkiye antifaşist halk hareketinin birliğini ve gücünü ortaya koymuştur. Bu temelde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ve Halk Kurtuluş Ordusunun inşasına girilmiş ve faşist Türk sömürgeciliğine karşı kesintisiz ve sürekli gelişen bir silahlı direnişe ulaşılmıştır. PKK'nin yüzbinlerce ve milyonlarca halk gücünü etkileyip harekete geçirerek yaratığı bu gelişme 1987'den beri daha yüksek bir atılım düzeyinde yoğun bir ilerleme içinde bulunmaktadır. Kısaca bugün devrimci-demokratik hareket ne 1980'lerdeki gibi 12 Eylül darbesinin saldırıları karşısında her bakımdan korunma ve toparlanma içinde, ne de 1984'lerdeki gibi ülkeye yerleşme ve bazı silahlı eylemlerle siyasal gelişme sağlama durumundadır; bu dönemlerin yarattığı gelişmeler temelinde bugün yaygın bir gerilla savaşı, Cephe ve Ordu kuruluşu sürecini yaşamaktadır. Bugün mücadelenin değişik dönemlerindeki doğru yol göstericiliğiyle önderliğini defalarca kanıtlamış olan PKK, halkımızın kitlesel mücadele örgütü ERNK ve devrimci silahlı kuvvetleri ARGK vardır. Dört yıldan beri kesintisiz olarak süren ve süreksiz gelişen gerilla savaşı Kürdistan'ın bütün stratejik alanlarında kökleşmiştir ve ulusal direniş mücadelesi geniş halk kitlelerini kucaklamıştır. Artık Kürdistan'da işgalci Türk ordusu karşısında halkımızın Kurtuluş Ordusu şekillenmiş, süreksiz bir gelişme ve büyüme içindeki bu ordu temelinde Kürdistan bir savaş alanı haline gelmiştir. İki ordu, iki iktidar demektir; bugün Kürdistan'daki iktidar ikiliği içinde faşist ordunun darbelenmesi temelinde faşist-sömürgeci düzen yıkılmakta ve Halk Ordusunun gelişimi temelinde yeni devrimci iktidar şekillenmektedir. Ve böyle bir iktidar binlerce ve yüzbinlerce halk gücünün aktif çabasıyla, Cephe ve Ordu saflarına süren yoğun katılımla gelişmektedir. Bu, faşist-sömürgeci düzen açısından gerçek anlamda bir yıkım olurken, ulusal kurtuluş hareketi açısından çok önemli bir gelişme düzeyini ifade etmektedir. Ve bu durum, devrimci iktidarın egemenlik kurması, pekişmesi doğrultusunda bir gelişim sürecini, uzun süreyi de alsa çok önemli bir dönemeci oluşturmaktadır. Bu dönemecin varacağı nokta Halk Kurtuluş Ordusunun üslenmeyi pekiştirmesi, egemenliğini kurması, parça parça da olsa devrimci halk iktidarının inşa edilmesi olacaktır.

Kürdistan'da ve özellikle de kırsal alanda yaşanan bu büyük devrimci gelişmenin Kürdistan kentleri ve Türkiye üzerindeki etkisi bugün en yoğun noktaya ulaşmıştır. Kentlerdeki halk kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesine katılmak, devrimci kitlesel eylemliliği geliştirmek için yoğun bir yönelim içinde bulunmaktadır. Diyarbakır'den İstanbul'a kadar bunun ilk nüveleri ve esasta da sancıları yaşanmakta, halkın bir dev homurtusunu andıran sesi daha yakından duyulmaktadır. Türkiye'de Kürdistan'ın inkarı ve ordunun dokunulmazlığı biçiminde oluşturulan ve bu temelde yaygınlaştırılan tabular bir bir yıkılmıştır. Toplum bu temelde heyalcılığı, suskunluğu ve duyarsızlığı aşmakta, daha gerçekçi ve kendini tanır hale gelmektedir. Şimdiye kadar umut bağladığı çok şeyin sahte olduğunu, yoğun olarak aldatıldığını anlamaktadır. Bu, anti-faşist halk mücadelesinin daha köklü ve gerçekçi gelişmesine ve daha sonuç verici bir yapı kazanmasına yol açmaktadır. Mevcut gelişmeler faşist diktatörlüğe karşı çok çeşitli muhalefet odaklarının ortaya çıkmasını, Evren-Özal rejimine karşı muhaletetin yoğunlaşmasını, yaygınlıkları eyleme kadar çeşitli mücadele biçimlerinin gündemleşmesini ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine sempati ve dayanışmanın artmasını doğurmaktadır. Belki nicel düzeyde Türkiye'de anti-faşist mücadele bugün zayıftır, ama 12 Eylül sonrasına göre önemli bir gelişme vardır ve nitel düzeyde ise bugün en gelişmiş durumu yaşamaktadır. Çünkü bugün gerçeğe en yakından ve güçlü olan ise gerçekçi olandır.

Kürdistan'da devrimci mücadelenin yaşadığı bu nitel gelişim, ulusal kurtuluş hareketinin dünya ölçüsünde ve onu etkileyen bir güç haline gelmesine yol açmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu bugün Ortadoğu'nun çözümlemesi gereken en önemli sorunu olarak kendini dayatmakta ve dünya ölçüsünde de böyle gündemleşmektedir. Faşist-sömürgeci rejimin bölgede ve dünyada teşhiri ve tecriti gelişirken, buna karşılık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ilişki ve ittifakları güçlenmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemiz bugün bölge halkları ve ilerici güçleri, dünyanın devrimci ve ilerici kamuoyu nezdinde saygın bir yere sahiptir. Halkımızın ve mücadelemizin dostları her geçen gün artmaktadır. Yakın geçmişte adı bile duyulmayan bir konumdan, bu kadar kısa sürece böyle bir düzeye ulaşmanın anlamı ve önemi son derece açıktır. Bugün dünyanın en gerici güçleri bile bu gelişmeleri hesaba katmakta ve faşist rejimin en büyük efendisi ABD emperyalizmi bile "Türkiye'nin Kürtler üzerindeki baskısından ve Kürtlere özerklik verilmesinden" söz etmektedir. 1988 yılının ilk aylarında ulusal kurtuluş hareketimizin gözle görülür bir biçimde yaşadığı düzey budur ve bu durum yoğun ve süreksiz bir gelişme halindedir. İşte günümüzde yükselen zindan direnişleri her alanda yaşanan böylesi devrimci gelişmelerin ve bu düzeydeki bir hareketin parçası olarak ortaya çıkmakta ve mücadelenin bu düzeyine tabi olarak onun gelişimine hizmet etmektedir.

Faşist-sömürgeci karşı-devrim ile ulusal kurtuluş hareketimiz arasında süren böyle şiddetli mücadele ortamında kitlelerin durumunda da önemli değişikliklerin olduğundan söz etmek gerekir. Kitlelerin faşist-sömürgeci rejime ve ulusal kurtuluş hareketimize bakışları açısından durum ne 1980'lerde, ne de 1984'lerde olduğu gibidir. Sekiz yıllık faşist rejim altında kitlelerin yaşadığı baskı, işkence, sömürü ve yoksulluk onlara gerçekleri iyice öğretmiştir. Yaşayamaz hale gelen ve yıllardır faşist baskı ve demagoji ortamında yönetim olmak isteyenleri deneyip gören kitlelerin rejimden, bundan da öte düzenden koparları yoğun olarak ortaya çıkmıştır. 1970'lerin belirsiz, çözümsüz ve karmaşa ortamında, bundan yararlanarak ve büyük bir demagoji ile kitleleri aldatarak iktidara yürüyen faşist rejimin o dönemde aldığı nispi destekten de artık söz etmek mümkün değildir. Bunu, gerçekte hiçbir zaman ölçü olarak alınmayacak olan seçim sonuçlarında bile görmek mümkündür. 1987 referandum ve erken seçimi bu konuda de kitlelerin durumunu gösterir niteliktedir. 1982'de yüzde doksanları sayan faşist anayasanın oy potansiyeli, 1987'de yüzde elliye bile ulaşamamıştır. Çok açık baskıya ve ulufe dağıtarak sabn alınmaya rağmen, Evren-Özal kliğinin seçimlerdeki oy oranı sadece %36 olmuştur. Hatta seçim sonrasının ilk ayı içinde bu oranın %25'e düştüğü herkese tarafından ilan edilmiştir. Kitlelerin faşist-sömürgeci düzenden bu kopuşuna karşılık ulusal direniş hareketimiz sürekli kitlelerin ilgi ve desteğini kazanmış ve bu durum bugün Cephe ve Ordu ve yoğun bir akış temelinde kitlesel patlama halini almıştır. Yürütülen doğru devrimci mücadele kitlelerdeki umutsuzluğu kırıp sürekli kurtuluşa olan inancı geliştirerek, faşist-sömürgeci rejimin vahşetini ve buna karşı kurtuluş yolunu göstererek, kitleleri eğitip örgütleyerek daha yoğun bir eylemlilik noktasına getirmiştir. Bugün bu durum önderlik ve yolgöstericilik bulduğu oranda eylemlilik olarak ortaya çıkmaktadır. Eğer Türkiye'de anti-faşist halk mücadelesinde bir zayıflık varsa, bunun esas nedeni kitlelerin eylem için örgütlü bir önderlik bulamamasıdır. Faşist rejimin baskı ve sömürüsü altında bunalan ve Kürdistan'daki silahlı direnişten derinden etkilenerek mücadeleye yoğun ilgi duyar hale gelen halk kitlelerinin yoğun eylemlilik dönemi artık başlamaktadır. Bugün zindan direnişleri etrafında yaşanan hareketlenme bunun ilk örnekleridir ve sürekli gelişecek olan da budur.

İşte günümüz koşulları, 1988 yılı başında faşist-sömürgeci rejimi, kitlelerin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin durumu kısaca böyledir. Günümüzde Diyarbakır'dan başlamak üzere bir anda yoğun olarak gelişen zindan direnişleri bu koşullara bağlı ve bu koşulların ürünü olmaktadır. Bundan günümüz zindan direnişlerinin özgül özellikleri ortaya çıkar. Bu direnişler, sadece zindan koşullarının ya da kişisel istemlerin değil, günümüzde yaşanan derin çelişkilerin ve şiddetli sınıfsal ve ulusal mücadelenin bir ürünüdürler ve bu koşulların bir gereği olarak ortaya çıkmaktadırlar. Bu, direnişin geçici ya da sınırlı olmayacağı, süreksiz ve kitlesel direnişler olarak devam edeceği demektir. O halde, bu durumu doğru değerlendirmek ve gereklerine göre hareket edebilmek gerekir. Bu direnişler, geçmişteki gibi faşist saldırganlığa karşı, devrimci direnişi her bakımdan koruma ve ölçülerini yaratarak kökleştirme değil, bununla birlikte yükselen halk mücadelesinin ve silahlı ulusal direnişin bir parçası olarak kitlesel eylemi başlatma, geliştirme, kitleleri cepheleşmeye ve ordulaşmaya çekme direnişleridir. Diyarbakır öncülüğünde yükselen direnişlerin büyük önemi ve anlamı da burada ortaya çıkmaktadır. Ve gerçekten de bu rolü oynamakta, kitleleri etkileyip eyleme çekmede bu gücünü açıkça göstermektedir. Bu, kitlesel devrimci eylemi geliştirmede devrimci hareketin büyük gücü ve önemli bir silahı olmaktadır.

Eğer bugün faşist-sömürgeci rejimin borazanları daha direnişin ilk gününde "Diyarbakır'a dikkat" diye çığlık atıyorsa, bunun nedenini de burada, günümüz koşullarında ve bugünkü direnişin özgül anlamında aramak gerekir. Yükselen ulusal direnişin ve gerilla savaşının bir parçası olarak gelişen ve kitleleri derinden etkileyerek kitlesel ulusal direnişin ve gerilla savaşının bir parçası olarak gelişen ve kitleleri derinden etkileyerek kitlesel eyleme çeken zindan direnişlerinin gücü, düşmanı büyük bir korku ve telaş içine sokmaktadır. Ve bunun yaratığı panik faşist-sömürgeci rejimin alelacele "eyleme ödül" diye tanımlanan karar ve açıklamalarının ortaya çıktığı görülmektedir. Eğer bunlar da Diyarbakır'dan başlıyor ve düşman Diyarbakır zindanından bu denli korkar hale geliyorsa, bu sadece Kürdistan'da yükselen ulusal direnişin gücünün ve rejimi ne kadar etkilediğinin açığa vurulması olmaktadır.

Günümüz zinden direnişlerini daha şimdiden ortaya çıkarmış olduğu önemli sonuçlar açısından da dikkatle değerlendirmek gerekir. Bu sonuçlar, her ne kadar cezaevleri özgülünde bazı özel istemleri içeriyor olsa da, esas olanı siyasal içeriğidir; faşist-sömürgeci rejim açıkça geri adım atmış ve bir yığın taviz ver mıştır, rejimin bakanı açıkça iç ve dış baskılar, yani mücadelemizin baskısı sonucu böyle yapmak zorunda kaldıklarını ilan etmiştir, Kürtçe konuşma kabul edilerek atılmış yıllık inkarcılık resmen aşılmak zorunda kalınmıştır. Bütün bunlar büyük siyasal anlam taşıyan çok önemli gelişmelerdir. Sekiz yıldır dünyanın tanık olduğu en büyük vahşetlerden birine karşı gösterilen kahramanca direniş açığa pratik siyasal kazanım sağlamaktadır. Her ne kadar rejim zindanlardaki direnişe dışardaki direnişi birbirinden koparmak, bölmek, zindan direnişinin kitleler üzerindeki büyük çekim gücünü ortadan kaldırmak, silahlı direnişi yıkıtlamak gibi amaçlar güdüyor olsa da bunlar sadece mücadelede dikkate alınması gereken hususlardan ve sağlanan kazanımın siyasal anlamını asla gölgelemez. Zindan koşullarında sağlanan bu gelişme, dışarda stratejik bir anlamda faşist-sömürgeci rejimin bütün siyasal varlığıyla yıkılması, yok edilmesi ile değerlendirilebilecek bir siyasal kazanım olmaktadır.

Zindan direnişçiliği, başından beri ne pahasına olursa olsun direnmek ve kazanmak özü üzerinde şekillenmiştir. 1981-82 döneminin halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş davasını ölümsüzleştiren büyük direnişleri de faşist-sömürgeciliğe karşı büyük bir siyasal zafer kazanmıştır. Her ne kadar Parti içinde ve dışında çok çeşitli küçükburjuva çevreler bunu böyle anlamamış ya da anlamasına rağmen kendi basit özellikleri nedeniyle böyle büyüklüğün gereklerini yerine getirmemiş ve hatta "intihar ediyorlar" diyerek alçakça düşmanlık yapmış olsalar da, halkımızın çıkarları açısından bu gerçek böyledir. Bu tür çevrelerin bugün zindan direnişlerine alkış tutar olmaları, sağlanan kazanımlara sahip çıkmaya çalışmaları tam bir ikiyüzlülük ve sefillik olmaktadır. Bugünün büyük anlama sahip olan kazanımları, geçmişin ölümsüzleşen siyasal zaferleri üzerinde yükselmektedir.

Önümüzdeki dönem açısından sağlanan bu kazanımların önemi nedir? Çelişkilerin ve mücadelenin en çok yoğunlaştığı ve keskinleştiği alanlar olan zindanlar, mücadele tarihimizde her zaman önde yürümüşlerdir. Zindanlarda yaşanan mücadelenin özellikleri, biçimleri ve sonuçları her bakımdan daha sonra benzer bir tarzda dışarda yaşanmıştır. Yani zindanlardaki mücadele öncüdür, mücadele pratiği öğretici derslerle doludur. 1982'nin büyük direnişi 15 Ağustos Atılımının başlatıcısı ve esaslarının belirleyicisi olmuştur. Parti ve mücadele açısından o dönemde zindanlarda ortaya çıkanlar 1983'ten itibaren dışarda ortaya çıkmıştır. Şimdi zindanlarda alınan sonuçlar devrimimiz açısından yine öncüdür, yine yeni bir dönemin başlangıcıdır. Bu dönem, devrimin pratik kazanımlar sağladığı, devrimci hareketin pratik egemenliğinin kurulduğu, faşist-sömürgeci egemenliğin parça parça da olsa pratikte yok edildiği bir dönem olacaktır. Rejimin zindanlarda aldığı darbe, attığı geri adım, verdiği bir yığın taviz dışarda siyasal ve askeri yıkılışının başlaması anlamını taşımakta ve zaten böyle bir ortamın ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. O halde devrimimiz egemenlik dönemine, devrimci iktidarın kuruluşu dönemine girmektedir. Bu dönem, Parti 3. Kongresi tarafında çizilen gelişmelerin yaşanacağı bir dönemdir; büyüyen savaş, yaygınlaşan kitlesel eylemler ve silahlı ayaklanmalar dönemidir. Bütün bunlar, devrimci ve yurtsever güçler için çok açık ve önemli görevler yüklemektedir ve bu dönemi başlatan zindan direnişleri onurlu herkes için görev e çağrı olmaktadır.

Yükselen ve süreksiz gelişecek olan zindan direnişleri, halk kitleleri için bir eylem çağrısıdır; ulusal kurtuluş mücadelesine, Cepheye ve Orduya katılım çağrısıdır. O halde yurtsever ve onurlu her Kürdistanlı bir çağrıya cevap vermeli, ERNK ve ARGK saflarında yerini alarak mücadeleye daha aktif katılmalıdır.

Kitleleri derinden etkileyerek eyleme çeken, kitlesel eylemler ve pratik egemenlik dönemini başlatan zindan direnişleri, devrimci gelişme için ortamı daha da elverişli kılmakta ve devrimcilere bu görevlerin daha başarılı yürütülcekleri olmaya çağırmaktadır. O halde, devrimciyim diyen herkes bu çağrıya cevap vermeli, zindan direnişlerinin daha da olgunlaştırdığı temelde dönemin görevlerini başarmak için kitlelere gereken öncülüğü layıkıyla yapmalıdırlar. Yine zindan direnişleri, Türkiye'de anti-faşist mücadeleyi yükseltmek ve ulusal kurtuluş hareketimizin uluslararası ilişki ve ittifaklarını geliştirmek için mevcut zemini daha çok güçlü kılmaktadır. Böyle büyük bir mücadeleye dayanılarak her alanda yapılamayacak hiçbir şey yoktur. O halde bu mücadelenin her alandaki temsilini iyi yapmak ve yüklediği görevleri başararak anlamını vermek gerekir.

Zindanlarda yükselen direniş, ulusal kahramanlar sayfasına halkımızın bir yiğit evladını daha katmıştır. PKK'nin değerli savaşçısı Emin YAVUZ yoldaş, ulusal direnişte şehadete ulaşarak Mazlum, Kemal, Hayri gibi büyük direniş önderlerinin izinde yürümeyi bilmiştir. Büyük bir halk insanı olarak halk kahramanları safına katılan bu değerli insan, zindanlarda yükselen direnişin başlattığı büyük devrimci gelişmelerde ve zaferlerde yaşayacaktır. Partimiz ve halkımız dönemin gerektirdiği devrimci görevleri başararak ve devrimci gelişmeleri yaratarak bu değerli kahramanının anısını gereklerini yerine getirecektir.

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Sömürgeci faşist rejimin göstermelik mahkemelerinde idam cezasına çarptırılan ve şu anda Aydın cezaevinde bulunan bir yoldaşın çağrısı:

YAŞAM VE ÖLÜM

Yaşam ve ölüm... Birbirine zıt ama aynı zamanda birbirinden kopmaz, birbirini bütünleyen iki olgudur insanoğlu için. Ve her biri de kendi içinde bir gerçekliği yaşatır. Bu yazıda üzerinde durmak istediğimiz yaşam ve ölüm olguları daha çok toplumsal ve ulusal kurtuluş savaşlarının harcı olan insanların ölüme ve yaşama nasıl baktıklarına ilişkindir. Hem de hiçbir yorume ve söze yer bırakmayacak şekilde kendi kalemlerinden, yüreklerinin sesi olan dillerinden aktaracağız.

Kuşkusuz, darağacının soğuk yüzüyle buluşmak, karşılaşmak istemez kimse. Ama sözkonusu olan bir özgürlük savaşçısı ise, anlamı başkadır darağacının. Çünkü o, kanlı bir zulmün ve onun eczinin ifadesi olan darağacını bile dize getirecek kadar soylu bir davanın, sarsılmaz bir inancın sahibidir. Özgürlüğe ve bağımsızlığa uzanan yolda ölümle karşılaşıp ona gülerek merhaba diyenler bunu çok iyi bilirler. Aynı zamanda soylu bir cesaretin de sahibi olan özgürlük savaşçıları, ölümle buluşma sırasında sarfettikleri son sözleriyle; boyun eğmemenin yüceliğini de göstererler geride kalanlara... Ve ölümde saklı duran yaşamı muştularlar cümle ezilen halklara... Tarih, bunun tanıklığını yapmaktadır.

*Dünyanın yuvarlak olduğunu ve kendi ekseninde döndüğünü söyleyen düşünür Galile Galileo, infaz sırasında söylediği "... **Siz beni öldürseniz de dünya yine dönüyor**" sözleriyle tarihe geçmiştir. Galile idam edilmiştir ama son sözünde bir gerçekliğe parmak basmıştır. Yani, "Evet, siz beni öldürüyorsunuz ama gerçek olan yaşamaya devam ediyor. İşte siz, onu kabullenemediğiniz, onu ortadan kaldıramadığınız için benim fiziki varlığımı ortadan kaldırıyorsunuz" demek istiyordu. Haklı çıkan da kendisi oldu.*

"Zulmün kendan tırmanında, Benim kara yağmurum sürecek, Hayatıma gururla veda ediyorum."

Bu dizelerin sahibi ırkçı Güney Afrika rejimi tarafından idam edilen Benjamin Moloise'dir. Tek suçu, ırkçılığa karşı kalemiyle isyan olan şair B. Moloise', infaz sırasında söylediği bu sözleriyle ölüm ve yaşama ilişkin düşüncelerini anlamlı bir biçimde ifade etmiştir. O, Kara Afrikalının yüreğinde yerini tutmuştur.

Tarihten ve diğer halklardan bu yönlü örnekler vermek ve bu örnekleri çoğaltmak elbette mümkün. Ama öte yandan ya bizim halkımız... Bizim halkımızın örnekleri... Evet Kürt halkının bağrından çıkan kahramanlık örnekleri, ölümün değil dirilişin destanlarını yazmışlardır kentleriyle... Kürdistan tarihinde ölümleriyle dirilişin destanlarını yazanlar diğer halkları çok geride bırakmışlardır.

*Her şeyiyle yok oluşa mahkum edilmek istenen mazlum bir halkın çağa uzanma ve yeniden var olmasının ifadesi olan PKK gerçekliğinde; sömürgeci boyunduruk ve vahşete karşı başlatılan o amansız ulusal kurtuluş savaşında, **"Direnmek yaşamaktır", "Ölüm yaşatır"** şiarlarını zindanın karanlığında değerli hayatlarıyla bayraklaştıran KAWA'nın güle çocukları Mazlumları, Hayrileri, Kemalleri, Ferhatları kim unutabilir?.. Onlar ki, ölümde yaşamı yaratıtlar. Ya Hakileri, Halileri, Salihleri... Delilleri, Agitleri unutmak mümkün mü? Ve daha nice isimli-isimsiz direniş kahramanları, özgürlük savaşçılarını unutmak olası değil elbette. Onlar ki, geleceği kurmak için çıktılar yola... Silahları üzerinden düşmeden buluştular ölümle. Ölüm bazen de darağaçlarında karşıladı özgürlük savaşçılarını. Ölümü yiğitçe beklerken bu soylu yürekler selamlarını salmaktan de geri durmadılar. Ve o selam bir kurşun oldu gariptanın namlusunda... Saplandı düşmanın kara alnına... Yankilendi Kürdistan dağlarında...*

Kürdistan'da yaşam ölümlerle doğdu. Ölüm, yaşamın adı oldu, kan ve canla yazıldı. Yazılmaya devam ediyor; çağımızın en çilesli, en tehnimsiz hale getirilmiş olan Kürt halkının tarihi...

Bu bağlamda sözü fazla uzatmadan zindanın bir hücresinde, içinde yaşamın saklı olduğu ölümü bekleyen özgürlük savaşçısı bir yoldaşın ölüm ve yaşam üzerine kaleme aldığı mesajını olduğu gibi sunuyoruz.

YOLDAŞLARI

Şu anda, sömürgeci-faşist mahkemeler tarafından verilen idam cezasına çarptırılmış durumdayım. Mücadelemizin doğal seyri içinde bu tür cezaların verilmesi ve infazı normal bir olaydır. Zira, özgür ve mutlu bir geleceğe ulaşmak için her fedakarlığa katlanmak gerek. Büyük davalar, büyük idealler ve büyük mücadeleler kendine denk düşen büyük zorlukları, acıları ve eşsiz bir özveriyi gerektirir. Ben de, ölümü, özgür ve bağımsız geleceğimizden bir parça olduğundan, böylesi bir ölümü gururla karşılayacağım. Bazı ölümler, eğer anlamı kavranırsa, en azından yaşamak kadar değerlidir.

Sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin yüksselip egemen sınıfların yüreğine korku saldığı her dönemde; egemen güçler, bu mücadeleleri bastırmak ve halka gözdağı vermek için her dönemde idamları gündeme getirmişlerdir. Tarih, bunun zengin örnekleriyle doludur. Ama hiçbir zaman, ölümler, halkları yıldıramadığı gibi tam aksine mücadeleye yeni ivmeler kazandırmış ve egemen sınıfların korkusunu bir kat daha arttırmıştır. Egemen sınıflar, ezilen sınıfların düşüncesi ve politikası karşısında çaresizliğe düştüğü anlarda ise, insanları fiziki olarak ortadan kaldırmakta onları ölümsüzleştirmiştir.

Bu olgu, ülkemiz için de geçerlidir. Geçmişte sömürgecilerin, hiçbir PKK'li yoldaşı idam etmeyişinin altında yatan gerçek; idamların, mücadelemize güç katacağını bilmesi ve bunun siyasal sonuçlarına katlanamamasıdır. Bunun yanında, yüzlerce devrimci ve yurtsever insanımızı alçakça komploler sonucu katlettiler. Özellikle Diyarbakır zindanları ve polis sorgulamaları bunun en vahşi örnekleriyle doludur.

Düşmanın, şanlı ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında düştüğü çaresizlik, umutsuzluk ve yılgınlık; onu, muhtemelen zindanlardaki savaş tutsaklarına yöneltebilir. Ama hiç kuşkusuz, düşman bizleri idam etmekle kendi kaçınılmaz sonunu biraz daha yakınlaştıracaktır. Bu kesindir. **Şu anda ben, bir PKK savaşçısı olarak ülkem, halkım, Partim ve devrim uğruna idam edilmemi büyük bir şeref olarak görüyorum.**

Düşmanın eline erkenden esir düşmek ve bu nedenle de mücadeleye fazlaca katkımın olmayışı beni rahatsız etmektedir. Yaşamımın büyük bir bölümünü sömürgeci zindanlarda geçirdim. Esirliğimin ilk yılları Diyarbakır zindanında başladı. Düşman bizlere ihaneti dayatmış, devrimci ve insani kişiliğimizden uzaklaştırmak istemişti. Bu dönem boyunca, düşmanın tüm bu dayatmalarına rağmen Partiye ve halka olan bağlılığımı hiçbir zaman yitirip karamsarlığa ve umutsuzluğa kapılmadım. Dönem, Diyarbakır zindanında destanlar yaratan şanlı direnişlerle sona erdirilerek, onurlu bir yaşamın yaratıldığı dönemde de üzerime düşen görevleri yapmaya çalıştım. Maruz kaldığım her türlü vahşi işkence ve uygulamalar beni mücadeleye daha fazla bağlayarak düşmana olan öfkemi ve kinimi daha da arttırdı.

Bu öfkemi idama giderken de bir Kürdistanlı devrimci ve PKK savaşçısına layık bir tavır göstererek, sömürgeci celatların yüzüne haykıracağım. Ölüm olayına bilinçle yaklaşacağım. Devrimciler, devrim uğruna ölümü ebedi bir yaşamın ödülü olarak görürler. Bu ölümler halkımızın yüreğinde bizleri ölümsüzleştirir. Gerçek anlamda ölmek ise, sefil ve onursuzca bir yaşam uğruna halk ve Parti değerlerine sırt çevirmektir.

Partimizin bize verdiği emek, öğrettiği yüce komünizm ideali ve yolunu çizdiği Bağımsız Kürdistan, uğruna ölünecek kadar kavratılmıştır. Bu yüce ve soylu idealler, uğruna bin defa ölmeye değer doğrusu. İşte, bu fiziki yaşamdan; gelecek günlerde halkımın mutlu, bağımsız ve özgür yaşamını kuracağına olan sarsılmaz inancımın verdiği güçle ve mutlulukla ayrılacağım. Bu açıdan Türk sömürgeciliği, bedenimin dışındaki hiçbir şeyi ortadan kaldıramayacak. Ahsine, uğruna yaşamımızı feda ettiğimiz davayı yüceltmiş olacak. Son nefesimde bile, halkıma, ülkeme, Partime, yüce komünizm davasına ve tüm yoldaşlarıma duyduğum derin ve içten sevgiyle ayrılacağım. Bu açıdan kelimelerle ifade edilmesi ve sayfalara sığdırılması mümkün olmayan duygularımı son olarak Partime, halkıma, yoldaşlarıma, eşsiz insan Başkan APO'ya, Türkiye ve dünya halklarına şu şekilde dile getirmek istiyorum:

Partili yoldaşlar; Diyarbakır zindanlarının vahşetli ve işkence dolu koyu karanlığının, eşsiz ve şanlı direnişlerle kırıldığı bir dönemi takiben mücadelemizin dışarıda gerçekleştirdiği büyük devrimci atılım, bizim devrimci coşku ve heyecanımızı daha da arttırdı. Gelecek günlerin, düşman için çürüyerek ölümü, halkımız için ise büyük zaferleri müjdelediği bir dönemde sevincimiz ve gururumuz sonsuz. Zira artık sömürgecilerin, ülkemizi canlarının istediği gibi sömürdükleri dönem geride kalmıştır. Artık halkımızın sömürgecilere karşı ulusal kurtuluş savaşı ve bu savaşın halkımız lehine kaçınılmaz zaferinin yaşanacağı bir dönem açılmıştır.

Açıktır ki, nihai amaca giden yolda en büyük teminatımız olan Partimizi, her türlü dış saldırıya ve iç ihanete, bozguncu ve tasfiyeci anlayışa karşı korumak ve savunmak; bizlerin Parti çizgisini özümsememize, politik uyanıklığımıza bağlıdır. Partimiz, PKK'li olmanın erdem ve özelliklerini Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin ve diğer şehit yoldaşlarımızın şahsında vermiştir. İşte bize düşen; var olan bu özelliklere ulaşmaktır. Buna ulaşmak için inatla, sabırla ve cesaretle çalışmaktır. Yoksa zaaflar insanı bitirir. Unutulmamalıdır ki, bir devrimcinin en büyük düşmanı kendi zaaflarıdır.

Bu bilinçle aranızdan ayrılırken, yani darağacına giderken sömürgeci celatlar son isteğimi sorduklarında cevabım; **"TOPRAKLARIMIZDAN DEFOLUN!"** olacaktır.

ARGK savaşçıları; Mücadelemiz, bugünkü boyutlarına gelinceye dek az acılar, zorluklar ve çabalar gösterilmedi. Mücadelemiz kan, gözyaşı, engin fedakarlık ve eşsiz bir akınları pahasına geliştı. Bundan sonraki gelişmesi de daha çok fedakarlıkları, acıları, güçlükleri ve çabayı gerektirecektir. Özgürlüğün ve bağımsızlığın bedeli çok ağırdır. Bizler de diğer halklar gibi bu bedeli ödüyoruz ve ödeyeceğiz. Şehitlerimizin kanıyla, canıyla ve soylu emeğiyle yaratılan bu değerleri korumak ve amacına ulaştırmak sizlerin birer kutsal tarihi görevidir. Tarihsel süreç bu sorumluluğu sizlere yüklerken; vatanın kutsal çağrısı kulaklarınızda yankılanıyor. Bu uğurda canlarını feda eden kahraman şehitlerimizin kanları sizin yüreklerinizde kaynıyor.

Cefakar ve yurtsever halkım; her halk gibi, binlerce yıllık bir tarih yarattın, ihanet ve direnişlerle dolu. Sömürgeci işgalci güçlere boyun eğmedin. Çok kan döküp direndin. Sayısız işgalci ve sömürgeci güçler peşpeşe gelip geçti. Her biri yeni bir yara açarak yaralarını hep kanattılar. Sürekli egemenlik ve baskı altındaki bir yaşamı yazgın haline getirdiler ve sömürgeciler zafer sarhoşluğu de "bitirdik", "yok ettik" dediler. Halk ve ülke gerçekliğini paramparça ettiler. Ama bağımsız ve özgür yaşama olan inancını ve umudunu yok edemediler. Bağrında PKK gibi bir parti yaratarak bunu dosta da düşmana da gösterdin. Ve giderek kendi yazgını eline aldın.

Bin yılların baskı ve sömürüsüne dur demenin, artık silaha sarılmakta olduğunu acı pratiklerinle kavradın. Parti Önderliği etrafında ve ERNK saflarında daha sıkı kenetlenerek tarihsel kininı ve öfkeni her türlü düşmana karşı kusmanı coşkuyla karşılıyor ve görüyoruz. Senin bağrından doğan PKK, bağımsız ve özgür geleceğinin en büyük teminatıdır. O'na sahip çık ve mücadelesine O'nu koru.

Emekçi Türkiye halkı; halkımız, sömürgeci boyunduruktan kurtulmak için topyekün bir savaşa atılmıştır. Halkımızın bu savaşı, Türk egemen sınıflarına karşıdır.

— Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve yerli gericilik!
— Yaşasın bağımsızlık savaşımız!
— Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK!
— Yaşasın büyük insan Başkan APO!

Mehmet YALÇINKAYA
30 Temmuz 1987/Aydın Cezaevi

Yoldaşım
Yolun gözler bu çorak topraklar
hasret hasret
umut umut
donanmak için gelinceselne
elli yeşilli morku
En güzel çiçekleri yurdumun
bebeler
bebelerimiz
yolun gözler
minicik adımlar
kalkmak için dolu dizgin ayağa
işaretin gözler.
Tohuma durmuş umut
tohuma durmuş kavga
yarınlar
en güzel yarınları yurdumun
ufuk ufuk ışıldar
seni kucaklamak ister
seni hasretiyle bekler
Bu toprağa can katmak gerek
bu toprağa ışık ışık
bu toprağa sevi sevi
bu toprağa bizi katmak gerek

Onlar emperyalizmin satılmış uşaklarıdır. Ülkeni, emperyalizmin üssü haline getirmiştir. Bir avuç faşist generaller gürühu, senin onurunla oynamakta, tüm haklarını gasperderek acımasız bir baskı ve sömürü uygulamaktadır. Tüm bunları bir de ülkemiz Kürdistan'dan aldığı güçle yapmaktadır. Bugün Kürdistan halkı ayağa kalkarak onun bu kaynağını kurutmayı amaçlamaktadır. Halkımız bu amaca ulaşmak yolunda Türkiye emekçi halkı ve proletaryasını en stratejik müttefiki olarak görmektedir. Sen de, kendi egemen sınıflarının halkımıza karşı yürüttüğü acımasız ve sömürgeci-faşist imha savaşına karşı çıkarak enternasyonalist görevini yerine getir.

Dünya ilerici insanlığı; halkımız da, siz bağımsız ve özgür uluslar topluluğu içindeki yerini almak için ulusal kurtuluş savaşına atılmıştır. Bu mücadele aynı zamanda sizlerin de mücadelesidir. Halkımızın sizlerin arasındaki şerefli yerini alması için atıldığı bu kavgada onu yalnız bırakmayın. Bundan yüzyıl kadar önce söylenen **"BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ"** sloganı canlılığını ve önemini hala korumaktadır.

Büyük önder Başkan APO; halkımız, Partimiz ve uluslararası komünist hareket sana çok şey borçludur. Üzak görüşlü ve politik önderliğinle her türlü oportünizme, bozgunculuğa ve tasfiyeci anlayışlara yaşam olanakları bırakmayarak, ulusal bağımsızlık kavgamızın sağlam adımlarla ilerlemesini sağladın. Bu gelişme bile, geleceğimiz için büyük bir mirastır. Halkımız ve devrimimiz için büyük şans oluşturmaktasın.

Faşist Türk sömürgeciliğinin celatlarına izin vermeden ipi göğüslerken; halkımızın ulusal bağımsızlık mücadelesinde senin varlığının huzur ve mutluluğunu son nefesimde de duyacağım.

Yoldaşlar; son olarak sizlerden fiziki olarak ayrılmadan önce, tüm yoldaşlarımı devrimciliğimin olanca coşku ve heyecanıyla kucaklarım.

Sömürgeci celatların yüzüne şu sloganları haykırarak son görevimi de yapmanın huzurunu taşıyacağım.

Dışarıda Gelişen Mücadelemize Cezaevinden Bakış

25-30 Ekim tarihinde gerçekleştirilen 3. Kongremiz, bileşimi nitelikli, gündemi kapsamlı ve almış olduğu kararlarla, mücadelemize askeri, siyasi ve diplomatik alanda yeni bir atılım kazandırdı. Partimiz içte ve dışta karşılaştığı her türlü yıkıcı, bozguncu ve bir ucu karanlık noktalara dayanan her türlü reformist ve teslimiyetçi oluşumları; geliştirdiği teorik, pratik ve politik mücadeleleriyle bozguna uğrattı.

3. Kongre kararlarımız beklenen, arzulanan gelişmelerdi aslında. Oldukça zor ve sancılı bir süreç yaşandığına bile, açıktır ki, güçlerimiz, bugün bir daha sökülemek üzere ülkemiz topraklarına üslendi. Halkımız, giderek kazanmak inancıyla savaşan bir halk konumuna geldi. Güçlerimiz nitel ve nicel olarak büyüdü. HRK, ARGK'ye dönüştü. Eylemlerimiz giderek askeri bir nitelik kazandı. Düşmanın daha büyük güçleri hedeflendi. Bazı bölgelerde düşmanın imha edilmesi ve kovulması gündeme geldi. Kalıcı siyasi ve askeri üsler gündeme alındı. Mücadelemize daha bir hız kazandıracak; nitel bazı gelişmelere yol açabilecek kısmi bölgesel ayaklanmalar tartışıldı. Partimiz, uluslararası komünist hareket içinde layık olduğu şanlı yerini şerefle koruda ve daha da geliştirdi. Mücadelemiz, dış dost ve ittifak güçleri sorumluluklarına davet etti. Nitekim bu konuda önemli mesafe aldığı inancındayız. Bunun yanında inanıyoruz ki, bölge genelinde anti-emperyalist, anti-sömürgeci, anti-siyonist bir dayanışma ve Cephe gücünün yaratılmasında Partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin taşıdığı misyon belirleyici olacaktır.

Partimizin Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketine ilişkin izlediği politika, dayattığı FKBDC, iki halkın ortak mücadelesinde önemli bir rol oynayacaktır. Gerek Kürdistan'da sağlanan gelişmeler, gerekse Partimizin Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketine bakış açısı ve Türkiye sahasında yürüttüğü mücadeleyi, Türkiye proletaryasının devrimci görevlerinin başına geçmesinde belirleyici önemde etki yapacaktır. Yapmaktadır da...

Partimizin, Kürdistan sahasına önerdiği —ve inanıyoruz ki bu konuda epey mesafe de katedildi— ulusal kongre çağrısı; ham ulusal kurtuluş mücadelemizin daha da gelişmesini hem de uluslararası alandaki ağırlığını artıracaktır. Kürdistan'da devrimci dinamizmin, tüm birlikte ve potansiyelin ulusal kurtuluşçu mücadele yoluna kanalize edilmesinde, ulusal kongrenin büyük rolü olacaktır.

Açıkır ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, faşist TC'yi ve gerisindeki emperyalizmi derinden sarsmaktadır. Tüm dost ve düşman güçlerin dikkatlerini ısrarla üzerine çekmeye devam etmektedir. Mücadelemizin boyutları yükseldikçe dost ve düşman güçlerin Kürdistan politikası daha da netlik kazanmaktadır. Ve herkes, çok iyi bilmektedir ki, emperyalizme karşı en aktif savaş cephesi artık Kürdistan olmuştur. Bu bağlamda mücadelemiz, Türkiye ve Kürdistan genelinde olduğu gibi bölge genelinde de en güncel ve ön sırada yer alan bir sorun olmuştur. Zira iç ve dış politik gelişmelerin belirlenmesinde ve güçlerin Ortadoğu politikasını oluşturmasında Kürdistan'daki gelişmelerin ağırlığı yadsınamaz

Kışkaç" vb. operasyonları bir sonuç verebilmiştir. Düşman güçleri, giderek merkezileşme taktiğine yönelmiş, inisiyatifi yitirmiş, manevra alanı daralınca pasif savunma taktiği uygulamıştır. Özcesi; bütün bu gelişmeler yanında gerilla savaş bölgelerinin, kurtarılmış bölge görünümü kazanması işten bile değildir. İnanıyoruz ki, önümüzdeki dönem nitel gelişmelerin sağlanacağı, mücadelemizin siyasi, askeri ve diplomatik alanda yeni atak göstereceği tarihsel bir dönem olacaktır. Mücadelemizin dış nefes borularının artması, sosyalizmin görevine yönelmesi ve siyasi, diplomatik alanda beklenen gelişmelerin sağlanması (BM'de yer edinme vs.), ulusal kurtuluş mücadelemizin düşman tarafından resmen kabullenilmesine yol açacaktır. TC, Avrupa emperyalizmi ve sosyal-demokrasisinden de güç alarak daha şimdiden özerklik ve otonomi yollarını deneyecektir. Diğer yandan emperyalizmin, devrimci halk savaşlarına karşı kullandığı savaş yöntemlerinden ve çağın üstün teknolojisinden de yararlanarak saldırılarını kitle katliamlarına vardıracağı, vahşet uygulamalarını yeniden zindandaki savaş esirlerine dayatacağı, kitle tutuklamalarına gideceği ve deneme mahiyetinde de olsa idamlara yöneleceği açıktır. Bunlar, savaşın doğal ve kaçınılmaz sonuçlarıdır. Fakat, her şey ile birlikte, önümüzdeki dönemin, TC'nin çürüme ve dağılma; halkımız için ise gelişme ve zafer dönemi olacağı kesindir. Hiçbir şey TC'yi bu kaçınılmaz sondan kurtaramayacaktır.

Bunlar, bizim öznel düşüncelerimiz değildir. Biz, bütün bu söylediklerimizi Partimizin ülke ve bölge genelinde üstlenmiş olduğu tarihsel misyondan, Ordumuzun düşmana vurduğu kahredici darbelerden, mücadelemizin gerilla eylemleriyle ülke sathına yayılmasından, Cephemizin halkımızın derinlikle-

Faşist TC, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tam bir çıkmaz içine sürüklenmiştir. Özel imha savaşı stratejisinin bir halkası olan "köy koruculuğu", "özel tim", "tampon bölge" vs. gibi birçok yönelimleri fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Sıkıyönetimle sonuç alamamıştır. Ordu taciz edilmiş, firar olayları yoğunluk kazanmış ve ordunun içine düştüğü çelişki, panik, üst düzeyde değişikliklerin gündeme gelmesine yol açmıştır. Son olarak uygulanan "Bölge Valiliği", düşmana indirilen ciddi bir siyasal darbe, mücadelemiz açısından ise siyasal bir kazanım olmuştur. Bunun yanında ne GAP projesi aldatmacası, ne kemalist eğitim, ne de halkımıza karşı uygulanan —ham de pespeşe uygulanan— "Huzur, Güneş, Bahoz, rine inerek kök salmasından, mücadelemizin bölge ve hatta dünya güçler dengesini derinden etkilemesinden ve Partimizin diplomatik alanda gerçekleştirdiği güçlü ve sürekli ataklardan çıkarabiliriz.

Dışarıda gelişen şanlı mücadelemizin, zindanlarda coşkuyla, onurla karşılanması doğal bir olay. Mücadelemizin boyutlarının her geçen gün daha da artması, haklı olarak biz savaş esirlerinin de sorumluluklarını on kat daha artırmaktadır. Cezaevi mücadelesinin genel mücadelemizin koparılmaz bir parçası olduğu ve hatta bazen çok önemli bir misyon taşıdığını yazmaya gerek var mı? Her ne olursa olsun, kendisini mücadele çarkının kopmaz bir dişlisi

Devamı 22. sayfada

"Özgür ve Mutlu Bir Dünya İçin Parti Saflarında Birleşin"

Diyarbakır zindanı 35. koğuş direnişçilerinden bir grup

...Canlar!..

Bugün "bayram."

Bizler, bayramın sıcaklığından, halkımızın dost sofralarından ve biricik Partimizden uzaklarda içerdeyiz. Sizlerden ise, yıldız kadar uzak. Ama uzaklık korkutmuyor bizi. Çünkü gerçeğinize, yüreğinize, bilincinize, kavgaınıza yakınız. Gerçek anlamda bir uzaklığı, bir yalnızlığı hiç mi hiç yaşamadık. Yaşatmak, ve buna ömür boyu mahkum etmek istediğerse de başaramadılar. Ortak gerçeğimiz, varlığımız, kurtuluş tutkumuz, özbilincimiz olan Partili cesaret ve kişiliğimiz buna izin vermedi...

Evet bugün "bayram!.."

Ülkemden mutluluk manzaraları çizemem ama... Zira, geçirmiştir öğrenç dişlerini halkımızın bedenine ağzı salyalı yabancı işgalciler... Yüzyılların baskı ve sömürüsüyle susturulmak istenmiştir isyankar yürekleri... Karakollar kurulmuştur baba ocağına... Okullar karakol, ocaklar mezbaha olmuştur; işkence tezgahları, idam sehpaları, çarmıhlar, meydan dayakları, sorguevleri can tuzakları olmuştur; bebelerimiz, canfidelerimiz kırılmıştır açıktan-hastaktan; yurtsever halkımız uzaklaştırılmak-yabancılaştırılmak istenmiştir özdeğerlerine, ülkesine... Asimilasyon kurumları, kişiliksizleştirme ve eritme programlarıyla zehirlerini akıtmıştır genç beyinlere, can damarlara uşaklığın, işbirlikçiliğin, hainliğin. Ama direnmiştir halkım, yiğitleri ve direnç geleneğiyle; umudu, sevdası, kurtuluş yolu olmuştur Partim, tersyüz etmiştir başaşağıya gidişi, kök salıp dayanmıştır, kitleselleşmiştir halkımın bağrında, dağlarında, düzünde, zindanlarında dayanmıştır, vurulmuş, vuruşmuştur fideleri; ölesiye yaratmış ve korumuştur bin yıllık gerçeğini... Bilincin, inancın, direnişin bayrağını dikmiştir teslimiyet ve ihanetin burcuna!.. Korkulu rüyası olmuştur kanemicilerin; bomba olup patlamıştır düşman üstünde, halkım sevda ile sarılmıştır ona... Sıcağı, aşkı, kucağı olmuştur canlarının. Evleri yakılıp-yıkılmıştır. Kom'ları, kozaları, obaları sokacak başı, doyacak aşı olmasın diye ateşe verilmiştir; on beş sığırları, yemleri, yemlikleri... Ülkemde yağma, talan, baskı ve işkence, açlık ve sömürü, sürgün günlük yaşamı, acılı yüreği olmuştur mazlum halkımın... Mayınlar döşenmiştir sınır boylarına, cümle ibilisler pusu kurmuştur yollarına, yine de terk etmemiştir biricik umudu, geleceği evlatlarına yemek taşımıştır geceleri; ulak olup ulaşmıştır canlara... Yorgunluğunun döşeği, Memo'su, Zinê'si olmuştur bitimsiz sevilerle...

Direnmiştir zindanlarda kardeşleri baskı ve işkenceye... **"Direnmek yaşamaktır!"** şiarıyla Mazlum'lar doğmuştur, Pir'ler, Hayri'ler çıkmış haykırmıştır suratlarına işkencecinin, celladın, sömürgeci-faşist mahkemenin... İnanç ve bilinç dolusu savunmalar yapmıştır. Tarihe mal olacak... Zulüm teslim alamamıştır canları; canlar kenetlenmiştir. Parti inancıyla ölümlere yatmış ödün vermeden; teslimiyet ve ihanete set çekmiştir, onuru, erinmez bedenleriyle. Direniş geleneğini yaşatmıştır zindanlardan dağlara, halkı ve Partisiyle yaşamıştır izbe-soğuk ve karanlık hücrelere gömülen partizan... Yalnızlık yılgınlık nedir bilmemiştir. Nice vahşet dönemleri, baskılar, işkenceler, tecridler, yasaklar, kısıtlamalar yaşamışsa da kurumlaşmasına izin vermemiştir teslimiyetin. Bindirmemiştir Şahin'leri, Merkir'leri, Hidayet'leri, dışlamıştır özünden... Direnişler, yani ölüm oruçları, açlık grevleri, fiziki direnişler, protesto eylemleri, kararlı ve gür sloganlarıyla karşılamıştır dayatılanları... Direnmiştir insanlık onurunu kıran tertiplere. Okumamıştır marşlarını, yapmamıştır eğitimlerini; okumamıştır, onur kırıcı aşağılık duaların... Yer yer zor ile kırdırmışa da direnci, tez elden toparlayıp atmıştır yaşamından. Onurlu ve Partili yaşama kararlıdır. Halkıyla, halkının kurtuluş davasını yaratmaya kararlı... kararlıdır onurlu bir yaşam için ölümlere yatmaya...

Evet canlarım...

Bildiğiniz gibi tek tip giymeyerek Diyarbakır'a geldik. Orada da giymedik. Biz Elazığ'daki Partililer olarak hiç giymediğimizi biliyorsunuz. Tüm kış boyu soğuklarda çıplak kalıp, cezalar alıp işkence görmemize rağmen. Elazığ'dan Parti onuru ve direniş geleneğini koruyarak ayrıldık. TC'nin Güney parçasına hava saldırılarını her defasında en sert biçimde dilekçelerle protesto ettik; hakkımızda açılan davalar sürüyor. Mahkemelerde Partiyi açıkça savunduk. Siyasi savunmalar yaptık. Zalimin zulmüne daima bireyve kitle olarak direndik. Diyarbakır'da yiğitlerimizle kenetlendik. O yıllarca vahşet koşullarında yaşamayı ve yaşatmayı beceren direngen canlarla... Çıkartılı tek-tipleri Diyarbakır, altı suratına işkenceci faşist idarenin, *"Bunları böyle ölsek de giymeyiz-giydiremezsiniz"* diyerek. Diyarbakır'da işkenceye alınıp öldürülen bir arkadaş için iki günlük protesto grevine gittik ve TBMM'ne, idareye protesto dilekçeleri verdik. Yerden yere vurduk dilekçelerimizde idareyi, işkenceyi, faşizmi ve ülkemizdeki baskı ve sömürü vahşetini...

Partimizin ülkemizde yürüttüğü kararlı kurtuluş mücadelesi zindanları aydınlatmış, cesaret ve kararlılığımızın simgesi olmuştur. Dayanma ve Partiyi zindanlarda da yaşatma kararındayız. İdam sehpaları, elektro-şoklar, eli kanlı celladlar can almaya yeminli olsalar bile —ki öyledirler— bu bizlerin Partisi direnç ve umudunu kırmayacaktır.

Bir aydır buradayım. Burada da Partili hastalara bakılmıyor. Durumu bir dilekçe ile protesto edip bir gün yemek almadık. Tecrit uygulamalarına karşı çıktığımız gibi, sağlık anlayış ve uygulamalarının ülkel ve insanî olmayan özüne de karşı tepki gösterdik. Size mektup yazmıştım. Sakıncalı bulup istihbarata vermişler. Aslında pek bir şey yoktu. Yıldırmanın, psikolojik bask ının sürekli bir biçimi...

Canlar, durmak ve düşünmek zamanı değildir. Partiye ve onun kurtuluş mücadelesine katılın, aktif destek verin. İlerici, devrimci, demokrat olmanın gereği budur!..

Özgür ve mutlu bir dünya için Parti saflarında birleşin!

Kendi küçük alleniz, küçük arzularınız, istek ve arayışlarınız için değil büyük alleniz, büyük umutlarımız ve halkımızın özgür ve mutlu geleceği için düşünün, üretin ve yaşayın. Halk için Parti saflarına!

Tümünüzü hasretle kucaklar, başarılar dileriz.

Xortê

ORDU KURULUŞUNU GÜÇLENDİREREK EYÜP YOLDAŞIN ANISINI YAŞATACAĞIZ

Savaşçı bir gücün yürüttüğü savaş içerisinde en değerli elemanlarını şehit vereceği kesin ve aşikardır. Bu gerçekliğin tersini düşünmek ise, saçmadır. Tüm dünya halklarının devrim tarihlerine baktığımızda sözkonusu gerçekliği görmemek mümkün değildir. Nitekim PKK tarihine baktığımızda, bu tarih çok kısa olmasına rağmen, şehadet olaylarının yüzlerce örneklerini görmekteyiz. Demek ki, bunlar bir tesadüf, şansızlık ve eksikliklerden kaynaklanan olaylar değil, tümden savaşın bedelidirler. Onun için de savaşta verdiğimiz kayıplar ne denli büyük olursa olsun, bunları, düşmanın güçlülüğüne ve başarısına da bağlamamak gerekiyor.

Parti tarihimize baktığımızda gelişen şehadet olaylarında yüzlerce şehit verdiğimizi en açık biçimiyle görmekteyiz. Ancak gelişen bu şehadet olayları hangi mücadele sürecine ve sancılı dönemlere tekabül ederlerse etsinler bunlar, mücadelemizi geliştiren, ona güç ve kan veren olgular olmuşlardır. Onun için her şehadet olayının ardından, ne düşman zafer sarhoşluğuna kapılmalı ve ne de dostlarımız üzülmelidirler. Çünkü PKK olayında en belirgin yan, şehitlerin anısına bağlılıktır. Onların emirlerine itaattir. Onların yürüdükleri yolda inatla yürümektir. Onlara kıyan düşmanın üzerine, daha da bilenmiş bir kinle yürümektir. Her an ve her saat onları yaşamak ve yaşatmaktır. Açık ki, durum tümden böyle olunca her bir şehidimizin anısı bir silah olup düşmana karşı kullanılmaktadır.

PKK'nin her şehidi bu silahlardan birisidir. Her birisi belli bir mücadele sürecine ve sorunlarımızın çözümüne damgalarını vurmuştur. O halde, 15 Ekim 1987 tarihinde Bişêreş şafağına karakoluna yapılan bir saldırıda şehitlik mertebesine ulaşan Eyüp (Fazıl) yoldaşın, mücadelemizde oynadığı ve bundan böyle de oynayacağı rolü belirtmeyi vazgeçilmez bir görevimiz olarak kabul etmeliyiz. Anısına hazırladığımız bu kısa yazıda O'nun en çok çözülmesi uğruna çaba sarfettiği sorunlarımıza pratik çözümler getirmeliyiz. Tabii ki, bu hususlara geçmeden önce Eyüp yoldaşın kişiliğini kısaca da olsa tanımak gerekiyor.

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan Eyüp yoldaş, Cizre'nin Şax köyünde ikamet ediyordu. 1980'de bir grup devrimciyle görüşme şansına kavuşan bu yoldaşımız, hemen onların soylu düşüncelerini kabullenir ve bu düşüncelerin bağımsızlıkla taçlandırılması için aniden kararını verip fiilen gruba katılır. Grupla birlikte hareket ettiği ayni günde, etkin bir çabayla devlete ait olan bir şantiyeyi basarak mücadeleye başlar. Yani O'nun mücadelesi eylemle, düşmana saldırmayla başlar. Tabii ki bu parlak başlangıç, O'nun daha sonraki mücadelesinin zeminini olur. Geçen 7 yıllık devrimci mücadelesi boyunca onlarca eylemde en aktif bir biçimde yer alır. Nitekim Bişêreş karakol baskınında hücum grubunun sorumlusu olarak eyleme katılan bu militan, başlangıçtan sonuna kadar parlak olan eylemlilik yönünü hiçbir zaman ıskalamediği gibi, parlak bir biçimde de taçlandırır. Tabii ki bu, sadece O'nun bir yönüdür. Açıkça belirtelim ki, güçlü bir eğitim olanağına kavuşamayan bu yoldaşımızın, daha birçok belirgin yanları örnek alınan yanlardır.

Her şeyden önce Eyüp yoldaş, düşmana karşı aman tanımayan, her koşul altında halkına ve yoldaşlarına sahip çıkan, onları koruyan, onlara karşı sevgi ve saygıyla dolup taşan sade, dürüst bir yoldaştı. Yine O, örgütün kurallarını her zaman uygulamaktan yana olan disiplinli, kararlı ve atılgan bir yoldaştı. Her seferinde daha büyük işler yapmak, görevler yerine getirmek isteyen, yorgunluk bilmeden hep çalışıp didinen, yaratıcı değerlere sahip çıkmasını beceren yoldaşımızdı.

O'nun formülleştirdiğimiz bu militan kişiliği, doğal olarak en belirgin bir biçimde pratiğine de yansıyordu. Denilebilir ki, her eylemde başarılı çıkan, gittiği görevleri sonuç alıcı bir tarzda yerine getiren, mücadelenin tüm sorunlarında kendisini sorumlu gören, bu nedenle sorunlarımız üzerinde en çok düşünen, bağlı bulunduğu yönetime mücadelemizin geliştirilmesi hususları üzerine en çok önerilerde bulunan, fazlasıyla hakkettiği için yoldaşlarının ve halkının saygı ve sevgisini toplayan, yoldaşları için adeta güven ve cesaret kaynağı olan bir pratiğin sahibiydi. O'nun pratiğinde kişisel didişmelerin, kişisel istek ve önerilerin, irkeklik, tembellik, duyarsızlık, güvensizlik olaylarının hiç bulunmadığını belirtmek gerçeği dile getirmekten başka bir şey değildir. Hepimizin olduğu gibi açık ki, O'nun da yer yer içerisine girdiği eksiklikler olmuştur. Bu, çok doğal karşılanan bir durumdur da. Ne var ki, hiçbir zaman O'nun bazı yetersizlikleri, O'nun coşkulu mücadelesi önünde engel olmamıştır. Bu nedenle diyebiliriz ki, Eyüp yoldaş, tertemiz devrimci geçmişe sahiptir. Bazılarının mücadele tarihinde görüldüğü gibi, O'nunkinde herhangi bir leke yoktur. Onun için de kendimize temel alacağımız bu tarih, mücadelemizin gelişiminde başka bir kaynak rolü oynayacaktır. Onun için de tekrar bir söz daha vermek doğru olmayacaktır. Çünkü, tüm şehitlerimize, anılarının yaşatılacağına dair söz verilmiştir. Ve bugüne dek verilen bu sözler en zor koşullarda dahi bağlı kalınan gerçekler olmuşlardır. Eyüp yoldaş da şehitler zincirinin yeni bir halkası olduğuna göre, O'nun da anısına bağlı kalınacak ve kesinlikle tüm gerekleri yerine getirilecektir. Bu yoldaşımız, düşmana karşı amansız mıydı? Bundan böyle O'nun bu soylu tavrını geriye kalan biz yoldaşları, mücadelemizin her alanına yansıtacağız. Eyüp yoldaş, kurallı ve disiplinli çalışmaktan mı yanaydı? Biz, kuralsızlıklara bir an bile olsun müsaade etmeyecek ve kurallı çalışmayı, kendimizden başlayarak, bu yoldaşımızın bu arzusunu giderek tüm yapımıza egemen hale getireceğiz. Değerli yoldaşımız, Askerlik Kanunu'nun uygulanmasında kararlı mıydı? Biz, tüm gücümüzü birleştirerek kanunu mutlaka ve mutlaka oturtacağız. Bunda, O'nun da onayladığı biçimde ortaya çıkacak her türlü engeli yıkarak ortadan kaldıracağız. O'nun devrimci yöntemleri, görevlerin üzerine giderken bizim de temel yöntemlerimiz olacaktır. Dolayısıyla en çok karşısında tavır aldığı reformist yöntemlere yaşam hakkı dahi tanımayacağız.

Açık ki, bu yoldaşımızın anısını yaşatmak, mücadele sorunlarımızın çözümünden geçer. Yoksa şehitlerin ardından birkaç söz söylemek, bir-iki satır yazı yazmak, anıların yaşatılması için gerekli olsa da yeterli değildir. İşi sadece bu düzeyde tutmak, anılara yapılabilecek en büyük saygısızlıktır.

Biz burada
direniş diyarında,
Orada eranızda,
burada topraktayız.
Umut olduk ekildik:
Toprakta fırtına,
dağlarda isyan
doğada hayatız.
Ne umut biter kavgada
Ne günde güneş.
Özgür ülke,
mutlu hayat için
bedel olduk bedel.
Güneşte renglimiz,
toprakte sevdamız
ve dağda
havamız var bizim.
Dalga dalga esen yel,
her bir yana götürür.
Çayımız hayat olur.
Hayat kızıl saçar
toprağımızda,
toprak burem burem koker.
Yaraşalar kaçışır sadece.
Ama dimdik kalır hayat.
Yer altı nemli,
rutubetli duvarlar.
Vız gelir karanlık,
kavgada yaşar
ölülerimiz bizim.
Bir kitap okur,
bir silah tutar elinde.
Kalem oynatır,
ak kağıda döker duygularını.
Ve uysnır gündüz gibi.
Vücudumuz burada
hayat yeşertir yeryüzünde.
Gübre olur etimiz,
gül olur kemiklerde,
alır kandan rengini
açılır özgür özgür.
Ruhumuz kavgada,
dağlarda
ve bayandeder sizinle...

Onun için de, burada, bu yoldaşımızın arkasından bu kısa yazıyı kaleme alırken açık ki, pratikte yetkince uygulamak üzere mücadele sorunlarımızın bazı pratik yanlarını, düşüncede görmek ve aydınlatarak çözmek en doğrusu olacaktır. Dolayısıyla burada günümüz koşullarında en çok kendisini hissettiren ve adeta temel bir sorunumuz durumuna gelen —Eyüp yoldaşın da en çok ilgilendiği— Askerlik Yasası'nın uygulanmasının uygulama sorunudur. Bu soruna kısmen de olsa açıklık getirmek, hem yasanın uygulanmasını kolaylaştıracak ve hem de şehitlerin anısına bağlılığın bir gereği yerine getirilmiş olacaktır.

Evet, Partimizin III. Kongresi'nde karar altına alınan Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşu, bugünkü pratik faaliyetlerimizin temelini oluşturmaktadır. Onun için de bugün tüm çabalar **"Her şey Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşu için"** şiarı altında yapılmaktadır. Açık ki, Ordu kuruluşunu pratikte gerçekleştirmeye çalışırken, geçmiş mücadelemizin kanla yarattığı değerler bizim en büyük dayanaklarımızdır. Yani, bir anlamıyla bu değerleri toparlayarak, örgütleyerek bu temel üzerinde Ordu kurma çabaları sözkonusudur. Yoksa, bugün oluşturulmaya çalışılan Ordu, hiçbir hazırlığa dayandırılmadan gerçekleştirilmiyor. Böyle bir şey, ne ülkemiz koşullarında ve ne de dünyanın başka bir yerinde görülmüştür. Hele hele her şeyin tarumar edildiği Kürdistan'da, küçük bir adım dahi atmak büyük bir hazırlığı gerektirir. İşte, Ordu kuruluşunda temel alınacak hazırlıklar da geçmiş mücadelemizin yarattığı değerlerdir. Ayrıca Parti Kongresi, ülkemizin ve halkımızın somut şartlarını ve içinde bulunduğu koşulları da dikkate alarak Ordu kuruluşunu sağlamak için, bir Askerlik Yasası çıkardı. Yani bu yasa, Ordu kuruluşunda başvurulan en önemli bir silah olarak militanların eline verdi. **Bu silahı iyi kullanarak Ordu kurun** dedi.

Ancak daha sonra pratikte de görüldüğü gibi, yasanın uygulanmasında çeşitli nedenlerden kaynaklanan yanlış tutum ve davranışlar içerisine girildi. Pratikte ortaya çıkan yanlış anlayış ve tutumların ardındaki nedenleri kısaca da olsa belirtmek gerekiyor.

Bir kere kişiler hafifliklerinden ötürü Ordu kuruluşunu ve Askerlik Yasası'nı hafif ele aldılar. Bunun için de, hiçbir zaman Orduyu nasıl kuracağız, hangi yol ve yöntemleri izleyeceğiz, bu sorunun çözümünde hangi süreçleri yaşayacağız, Askerlik Yasası'nın uygulanma zemini nedir, yasa nerede ve nasıl tutturulacak, düşmanın bu yasa karşısında tavrı ne olacak, halkın tepki veya onayı nasıl biçimlenecek vb. vb. hususlar üzerinde kafalar yordurulmadan, somut ve gerçekçi tartışmalar geliştirilmeden, genel bazı sloganlar atılarak "şu şu köyden bu kadar genç çıkarıp on gün içinde Ordu kuracağız" biçimindeki hafif tutumla soruna yaklaşıldı. Parti Önderliğimizin adeta talimatta **"Ordu kuruluşu zor bir olay"** belirlemesi olmasına rağmen, böyle soruna yaklaşıldı. Yani yüzeysellik burada da kendisini ortaya koydu. Yanlış yaklaşımların ardında yatan diğer bir neden ise, yasanın uygulanması birçok sorunu beraberinde getirdiği, yani gerçekten de zor bir olay olduğu için bundan ürkmedir. Yani Ordunun kuruluşuna ve yasanın uygulanmasına olan cesaretsizlik olayıdır. Bunlar da "henüz zamanı değildir, kitleler bize düşman olurlar, gençler bizden kaçarlar, düşman alanları boşaltır" vb. biçimlerde kendi düşüncelerini dile getirmektedirler.

Durum böyle olunca soruna hafif yaklaşanlar, basit görenler, işin içine hesapsız, kitapsız girdiler. Deyim yerindeyse balıklamasına dalış yaptılar. On günde Ordu kurma acelesiyle önlerine gelen herkesi peşmerge ilan ettiler. Bu anlayışın zıddı olanlar da bir yığın faaliyet gelişmesine rağmen, deneme mahiyetinde bile olsa yasayı uygulamadılar. Uygulamadan öteye "zamanı değildir" düşüncesinde oldukları için uygulamanın örgütsel ve teknik hazırlıklarına dahi girmediler. Böylelikle de bu her iki durumda da kârlı çıkan düşman, zarar eden de mücadelemiz oldu. İşin içine balıklamasına dalanlar, kanunu yozlaştırma ve kitleleri mücadelemize karşı çıkarma tehlikesini yaratırken, ikinciler ise halkımızın iradesini temsil eden III. Kongremizin karar ve kanunlarını rafa kaldırdılar. Biri sol ve biri de sağ görünümlü olan bu yaklaşımların altında yatan önemli bir neden ise, gerçekten de Kürdistan gerçekliğinin henüz yeterince tanınmamış olmasıdır. Bu konuda daha fazla izahatlara girmek mümkündür. Ancak bunun bu kadarı da sorunun çözümü için yeterlidir ve asıl önemli olan yanlışları kısaca ortaya koyduktan sonra, esas olarak doğruları izah etmektir. Burada sorunun ele alınmasında güdülen amaç da sorunun pratik bazı tecrübelere de dayanarak çözümünü ortaya koymaktır.

Ülkemiz koşullarında atılacak küçük bir adımın dahi gerekli hazırlıklar gerektirdiğini belirtmiştik. Hazırlıklar küçücük bir eylem için gerekli iken, açık ki, bir yasanın uygulanması için daha çok gerekli-dir. Bu hazırlıklar, daha önceden de ve yasanın uygulanması esnasında da yapılabilir. Bunun yer ve zamanı fazla önemli değildir. Önemli olan hazırlıkların olup olmamasıdır. Hazırlıklar varsa yasanın uygulanması için bir koşul oluşmuştur. Durum bunun tersi ise, uygulamanın hiçbir anlamı olmayacaktır.

Bizim hiçbir zaman hazırlıklarımızı en mükemmel bir biçimde yaptığımızdan bahsedilemez. Ve dolayısıyla burada da istenen hazırlıklar öylesi mükemmel hazırlıklar değildir. Öyle ki, alınan savaşçıları ilk etapta yönetip yönlendirecek yönetime sahip misin? Nitelikli bir güce ulaşılmış mıdır? Bir-iki birliğin eğitim sorunlarını çözecek teknik ve kadroya ulaşılmış mıdır? Alınan insanları besleyecek erzak depoları, silahlandıracak cephanelikler, araç ve gereçler var mıdır? Sınırlı da olsa bunlar oluşturulmuş mudur? Eğer bunlar varsa veya var edecek güçlü planlarımız sözkonusuysa, o zaman uygulama için yeterince hazırlıklar var demektir. Bu öğenin diğer öğelerle bütünleştirilmesi durumunda yasa uygulanabilir. Yok eğer bu hazırlıklara sahip değilsek, uygulama ters teper. Bırakalım zorla alınan insanları tutmak, saflarımıza gönüllüce gelmiş insanları dahi tutmak zor olacaktır. Nitekim pratiğimizde bu gerçekliğin de somut örnekleri en açık bir biçimde yaşanmıştır.

İkinci bir husus, yasanın uygulanması sorunu, sözkonusu alanda otorite olma sorunudur. Yani yasanın başarılı bir şekilde uygulanması, otorite olmaktan geçer. Nasıl otorite bir güç olacağımız da bellidir. Otorite olmak, daha fazla örgütlenmekten geçer. Güçlü bir örgütlenmenin yolu ise, yoğun eylemlilikten ve bilinçli çabadan geçer. Tüm bunların yerli yerinde yapılması durumunda otorite ve saygın bir güç olmamak mümkün değildir. Otorite olma durumunda ise herkesin yasa karşısında uyum sağlama anlayışı hakim olacektir.

Üçüncü bir husus ise, yasanın uygulanmasında izlenecek yöntemlerdir. Yani izlenecek yöntemler, somut koşulların somut tahlilinden çıkar ve öyle saptanır. Dolayısıyla bugün için doğru olan bir yöntem yarın için yanlış olabileceği gibi, bunun tersi durumlar da olabilir. Yani bugün doğru olan yöntemler, yarın doğru olmayabilir. Yine bir bölge için doğru olan yöntemler başka bir bölge için doğru olmayabilir. Dolayısıyla izlenecek yöntemler konusunda mekanik ve fakir olmamak gerekir. Yöntemler, ne kadar zenginleştirilirse o denli sonuç alıcı olunur. Zengin yöntemlere ulaşmak için ise, bu konu üzerinde sürekli düşünüp taşınmak, tartışma platformları açmak ve pratikte atılan her adımı sonuçlarıyla birlikte değerlendirmektir. Böyle hareket edildiğinde doğru yöntemlere ulaşmamak mümkün değildir.

Tabii ki, alanlarda ve belli zamanlarda değişik yöntemler uygulanacağı gibi, birçok alanda aynı olacak yöntemler de vardır. Yani uygulamada ortak yanlar veya kesinlikle bağlı kalınması gereken hususlar da vardır.

Örneğin, daha fazla kaçışların engellenmesi, alınan insanların mücadelemizle daha erken kaynaşmaları için ilk elden daha çok ilişkide olduğumuz çevrelerde yasayı uygulamaya sokmak en doğrusudur. Bu doğru, kesinlikle bütün alanlar için geçerlidir. İlk başta hazırlıklarımızın düzeyi dikkate alınarak, faaliyetlerin önüne engel

➡

olmamaları ve yükün aşırı derecede ağırlaşmaması için az sayıda insan olmak, yine en doğru bir yöntemdir. Tabii ki, hazırlıklar artıkça, güç büyüdükçe, bununla birlikte ortaya çıkan sorunlar çözüldükçe, peşmerge alma sayısı da giderek artırılabilir. Mümkün mertebe her aile, çevre, bavik ve aşiretten insan alarak yasanın uygulanmasını bu biçimde yaygınlaştırmak hem bazı çevrelerin rahatlamasına yol açar ve hem de düşmanla çetin bir çevreyi giderek karşı karşıya getirir. Daha az sorunları olan ve sade insanları tercih etmek - örneğin evli olmayanlar, aile sorunları olmayanlar şehrin yoz yaşamına bu aşamayanlar en uygun olanlardır. İşte peşmerge alınmında, atılan bu ilk adımda bu son hususa son derece dikkat edilmelidir.

İkinci adım ise, bundan sonra atılmalıdır. Yani saflara alınan insanların kazanılması veya çeşitli biçimlerde bağlanmalarıdır. Bu ikinci adım atılmazsa, birinci adım ne kadar isabetli atılırsa atılsın onun sonuç alıcı olması mümkün değildir. Sonuç, toplanan insanların dağıtılması olacaktır. O halde, saflara alınan insanlar, içerisinde bulundukları gerilikten kısmi de olsa kurtulmaları için yoğun ve seviyelerine uygun bir eğitime tabi tutulmalıdırlar. Yine devrimin zorluklarıyla ilk karşılaşan bu insanların pratikten ürkmemeleri için, ilk elden rahat koşullarda onları çalıştırmak ve adım adım devrimci görevlere kaydırmak gerekecektir. Yine aç, silahsız ve kuşanımsız bırakmamak onların kafalarını kurcalayan bütün sorunlarına eğilmek çözmek ve Kurt insanın daha çok ihtiyaç duyduğu ilgiyi göstermek değeri vermek zorunlu görevlerdir. Yoksa getirilen insanlar bir meta gibi bir köşeye atılırlarsa, sorunları ve dertleriyle yetarince ilgilenilmezse, açık ki bunalım ve her türlü kaçış olayı burada başlayacaktır. Kaçışlar olmasa da bu insanların mücadeleyle bütünleşmeleri mümkün olmayacaktır.

Evet son pratikten de çıkarılan sonuçlara bakılırsa, yasanın uygulanmasında doğru yöntemler uygulanıp gerekleri yerine getirilirse yasanın kesinlikle tutacağı ortaya çıkmıştır. Düşmanın bu yasaya karşı geliştirdiği stratejik köyler politikası ve bazı yumuşak yaklaşımlar, hiçbir sonuç vermeyecektir ve şimdiye kadar da vermemiştir. Yine yasanın doğru uygulanmasıyla kitlelerin tepki göstermeleri bir yana, mücadeleye daha çok bağlanmaları ve saflarda olmaları gündeme gelecektir. Nitekim yasanın uygulanmasıyla birlikte atılan insanlar mücadelemizle kitleler arasında sağlam köprüler olmaktadırlar. Yasanın uygulanmasıyla gelişmenin bazı sorunları kendiğini gösterse de güç olmanın sağlam kitle örgütlerine ulaşmanın yolu da buradan geçer. Dolayısıyla Askerlik Yasası sadece Ordunun kuruluşu için kullanılan bir silah değil. Cephe örgütlerinin oluşturulması için de vazgeçilmez bir silahtır.

O halde Eyup yoldaşın anısına da bağlığın bir gereği olarak tüm güçlerimizle bu yasayı uygulamaya sokup ordulaşmaya doğru hızla yürümeliyiz. İçinde bulunduğumuz dönemin gerekleri de şehitlerimizin anısına bağlı kalma da bunu gerektiriyor.

— Kahroleun Türk sömürgeciliği!
— Eyup yoldaş ölümsüzdür!
— Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
— Yaşasın yüce önderimiz APO!

AHMET HÜSEYİN RESUL (HALİL) YOLDAŞIN ANISINA

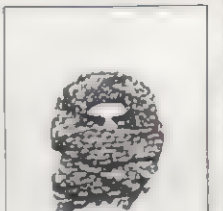

Halil yoldaş, 1964 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası az bir ücretle bir devlet kuruluşunda çalışıyordu. Uzun süren yıllar sonrasında babası, barınabilecek bir evi zorluklarla inşa edebilmişti. Yoksulluğu dışa vuran bu evde, Halil yoldaş gözlerini dünyaya açtı. Çocukluğunu 4 kardeşi ile birlikte bu evde geçirdi. Aileden sadece baba çalışıyor, geçimi temin etmekle uğraşıyordu. Bundan dolayı da yaşam çetin zorluklar ve yoksunluklarla sürüyordu.

Çocukluğundan beri Halil yoldaş, atık ve aktif özellikleri üzerinde taşıyan bir kişilikti. Çevresindeki çocukları kişiliğinin etkisi altına alabiliyor ve her alanda çevresindekilere öncülük edebiliyordu. Çocukluğunda askeri ve kahramanlık özellikleri simgeleyen oyunlarda baskı ve zorbalıklara karşı koruyordu. Eşsiz bir önder ve kimlikti. Bir kişilik olduğunu daha o zamanlarda kanıtlamaya başlıyordu.

Zaman geçiyor. Halil yoldaş büyüyor ve okul çağına gırıyordu. İlkokula başladığından itibaren bağımsız davranışlara girişmiş bulunuyordu. Korku nedir bilmez bir şahsiyete ulaşıyor, kendisini hiçbir şeyden ve kimseden korkmaz duruma vardırıyordu. Okulun yanısıra, geçimi temin etmek amacıyla çeşitli işlerde babasına yardımcı da oluyordu. Babası yaşlandığından, yavaş yavaş işlerin önemli bir bölümünü üstlenmek durumunda kalıyordu.

Fakat yokluk ve zorluklar yaşamına damgasını vuruyor ve okulu bırakmak iş hayatına atılmak zorunda kalıyordu. Gençlik çağına girdiğinde de bu sefer askerlik yapma sorunu önüne çıkıyordu. Arap Baas Gücünün Lübnan'a gönderilen özel birlikleri içerisinde askerliğini yaptı. Lübnan da asker iken, bazı Kurt örgütleri ile çeşitli ilişkilerde bulundu. Kısa bir sure sonra bu hareketlerin yanlış yolda olduklarını, bağımsız davranış sergilemediklerini gördü, onların gerçek durumunu kavradı. Bu güçlerin dar sınıf çıkarlarını temsil etmelerinin durumlarıyla halkımızdan ziyade düşmana hizmetle bütünleştiklerini sonucuna vardı.

Onlarla olan ilişkilerine son verdi ortadan uzaklaştı. Bu ara evde, bazı ailesel sorunlar kendisini göstermeye başlıyordu. 2 kardeşi açlık ve yoksunluğa dayanamayarak, evden kaçmış, körfez bölgesindeki ülkelere gitmişlerdi. Kardeşleriyle olan ilişkisi kesilmiş, anası ağır hasta düşmüş ve babası da yaşamını yitirmişti. Bu gelişmeler kendisini toplumda bulunan ve eskiden beri süre gelen olaylara, sorunlara itekledi. Bazı aşiret ağaları ailesine hep baskı yapmış, yaşam olanaklarını çok zorlaştırmıştı. Hem egemen sınıflarla ateşi arasında ölteden beri toprak anlaşmazlığı vardı. bir parça olan topraklarına el konulmuştu. Ve bu zorba ağalardan bazıları şimdi vatan ve yurtseverlik adına halka bırakmadık baskı yapıyor halka karşı hertürlü suç işliyordu.

Mevcut gerçeklik ruhuna intikam duygusunu durmaksızın naksediyordu. Fakat gittikçe daha geniş kapsamlı anlayışlar, daha doğru düşünce tarzları belleğinin işgal ediyordu. **"Bağımsızlık tüm ulusun intikamını alacaktır"** biçiminde ifade edilebilecek düşünce yerleşiyordu beyninde. Gerici düşünce ve inançlardan köleci döneme ait alışkanlıklardan ve bunları sürdüren ideoloji ve politikadan intikam alınması gerektiğine ulaşıyordu. Düşüncelerinde Sorunlar karşısında eyleme dinlandıkça, sorumluluğunun da artığını hissediyordu. Kurdistan toplumunun problemlerinin ancak mevcut bütünsellik içinde çözülebileceğini kavrıyordu. Hiçbir özel çıkarının hiçbir kişisel uğraşın ya da reformist sistemin bu ağır sorunu çözemeyeceğini bunun sadece devrimle mümkün olabileceği kanaatine varıyordu. Bu düşünceler temelinde Halil yoldaş, halkımızın varlık nedenlerini düşmana peşkeş çekiren halkımızın değerlerini kendi çıkarları uğruna düşmana ucuza satan alçak ve ajan konumundaki reformistlere karşı koymaya karar verdi.

Askerliğini bitirdikten sonra Partimize ulaşmak için çaba harcamaya başladı. Çünkü O yoldaşlarımızın zindanda ve dağlarda sergiledikleri kahraman direnişlerinden derinden etkilenmiş ve bu tarihi olayları uzaktan da olsa izlemişti. Halil yoldaşın şehitlerimize olan bağlılığı, essiz ve sonsuzdu. Anılarına bağlılığın gereği olarak izlerini takip etmek ve parti olmak gibi şerefli bir meziyete ulaşmak en büyük arzusu oluyordu. Ve bu doğru zeminde halkının kurtuluşu için mücadeledek yerini almakta gecikmedi. Kurdistan halkın bağımsızlığa özgürlüğe ve sosyalizme bir devrimle götürecek tek aracın Partimiz olduğuna inanı tüm varlığına kök saldı. O'nun en büyük özlemi halkımızı düşmana her zaman silah kaldırması gerektiği olmuştu. Zaten O daha geçmişte tüm etmekle uğraşırken ve yurt dışında bir fabrikada henüz çalışırken bu kutsal amaçlar uğruna Partimiz üyeleriyle ilişkiye geçti ve halka yakınlaşmanın bir fedaisi olarak ilişkilerini bu temelde geniştirdi. Devrim saflarına ulaştığı andan itibaren Kurdistan halkını bilinçlendirmek devrime giden yolda gerekli görevleri kucaklamak gibi şerefli adımlar atmak için, kendisini Partimizin ideoloji ve siyasetini halka götürmeye hesretli PKK'nin kahraman militanlarının Kurdistan dağlarında sergiledikleri hareketin anlamını, zindan direnişinin tarihi özünü ve yüzbinlere varan yurtsever kitle katılımının gerçek nedenini, yani kendi deyimiyle eşine dünyada ender rastlanan Partimizi ve anlayışını halkımıza götürmek ve dünyaya duyurmak yolunda cefakarca mücadelede bulundu.

Halil yoldaş bir grup yoldaşıyle birlikte Partimizin siyasi eğitim çalışmalarına katıldı. Siyasal yetiye çok önem veriyordu. Bu konuda şöyle diyordu, "beynimizi devrimin ideolojisiyle doldurmalıyız." Eğitim çalışmalarına katılımın ardından, Parti yayınlarını düzenlı olarak okumaya onları kavramaya başladı. Araştırma ve incelemeleri sonucunda öğrendiklerini elinden geldiğince çevresindekilerine ve halka aktarmaya çalıştı. Partiyi halka götürmede hiçbir yeteneğini ve öğrendiğini kendisinde saklamadı. Halil yoldaş katıldığı eğitim çalışmalarından çok öğrendi ve kendisini daha da güçlendirdi. Çok kısa bir zaman dilimi içerisinde Partiye daha da yakınlaşmayı başardı. Toplumdan aileden ve geçmiş yaşamdan üzerinde taşıdığı bir suru olumsuz özelliği geride bırakmada örnek bir tutum sergilemesini bildi. Reformist ve kölece bir yaşamın düşüncesine hizmet eden güçler tarafından aldatılan ve beyinlerine sömürgeci öğeler ekilmiş kişilerle, onları yeniden halk saflarına katmak için ilişkiler kurdu. Kürdistan insanına yaklaşımda ve kurduğu ilişkilerde şöyle diyordu Halil Yoldaş **"Dîvê hemû mirovên nêşîmperwer û berûmet xwe li dora Partiyê bicivînin, çuqas ev jî Kurdistanê dûrbin û li ku derê bin! (Kürdistan'dan ne kadar uzakta ve nerede olunursa olunsun, onurlu ve yurtsever tüm insanlarımız Parti etrafından birleşmelidir!)"**

Halil yoldaş sistem üzerine ülkede faaliyet sürdüren yoldaşlara ilerde katılmak üzere asker eğitimin ilk aşamasına tekabül eden politik eğitime Parti tarafından alındı. Eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra askeri eğitimin de yapılı. Askeri alanda dikkat çekici ve gelişkin düzeyde yeterlilik ve beceri sergiledi. Bu üstün niteliklerine tanık olan yoldaşları, O'na siyasi alanda da böylesi gelişmeleri göstermesi gerektiğini söyeler. Bunun, devrimde siyasi yan ile askeri yanın doğru temellerde bütünleştirilmesi açısından gerek ise gerekse faaliyetlere daha fazla önem verme tutumunu devam ettirdi. Ve bu yönüyle dikkatleri üzerinde topladı.

Halil yoldaş, geçmiş özelliklerden arınarak ve daha güçlü devrimci bir şahsiyete ulaşarak eğitimin geride bıraktı. Tüm tutkunu ve ilgisini eylemde atılım göstermek ve öğrendiklerini hayata geçirmekle topladı. Düşmana duyduğu soylu kin ve devrime olan derin inancıyla, büyük bir coşku temelinde faaliyetlerini sürdürdü.

Aradan geçen birkaç aylık çalışma sonrasında, uzun zamandan beri beklediği ve hasretin gönlünde hissettiği karar kendisine ulaştırıldı. Evet ülkeye girme zamanı geçte olsa gelmişti artık. Halil yoldaş bu karar coşkuyla karşıladı ve büyük sevinç gösterdi. Hızla hazırlıklara başladı ve ülkeye girme anını beklemeye koyuldu. Ama son ana kadar da Kurdistanlı kitlelerle olan ilişkilerini tereddütsüz sürdürdü. Hiçbir fırsatı elden çıkarmama niyetinde oldu ve her koşulda örnek çalışma sergileneceğini pratiğiyle kanıtledi.

Yolculuk günü çattı. Halil yoldaş, 6 mücadele arkadaşıyle birlikte bir gecenin zifiri karanlığında ve çetin kış koşulları altında, büyük bir coşkuyla, canından öte sevdiği vatan topraklarına ayak basmıştı artık. Halil yoldaş için Kurdistan kahramanlığının altın sayfalarına geçmede ve sömürgeci faşist düşmanın yüreğine, beynine ve iliklerine korku salmada yeni bir an başlıyordu artık.

Gerçekten de Halil yoldaş ve beraberindeki yoldaşları yiğit bir direniş sergileyerek kanlarının son damlasına kadar düşmana karşı mücadele de silahı elden bırakmadılar ve kahramanca şehit düştüler.

Evet, Halil Yoldaş, 6 arkadaşıyle birlikte 3.11.1987 tarihinde düşmana ağır kayıplar verdirerek Botan cephesinde şehit düştü. Fakat O, Kürdistanlı ve onurlu her insanın belleğinde ebediyen yaşayan essiz bir kahraman oldu. Zafe-

Sabrın bendini yıktığı yerde
Tahammül ve mühlç hünerin oldu senin
Bekle!
Yüzyılların hasretiyle tetikte dursun gözlerin
Parlak sarı sabahlara sevdalı
Bir gonebeken çiçeği gibi
Mağrur yücelikllere çevir yüzünü
Şerur kokulu sefakların ardından
Sana koşan güneşi bekle

Yıldızdan ve ay ışığından yana fukara
O kaç bin yıllık
Bitimsiz ve karanlık gecadan sonra
Vücudunu örten tatlı urpertilerle
Yeniden kucaklamaya hazırlan dört mevsimi
Delikanlı rüzgarlara daye göğsünü
Tık sesitlerde sarsılmadın
Kor yatağı - yangın yeri
Cehennem ateşi ile dağlanmış yüreğin

Senin tahrimin yoktu - beklemek zor bir sanat
Zifiri zindan dünyanda
Anlamaz bir sözcüktü zaman
Nice çağ eskidi ama
Sen tükenmedin
Bekle!
Kaderin cilvesi biraz bunca geciktiği vaslat
Gerçeği kendinde arı helbukl
Sen sen olmasaydın eğer
Hükmü bu denli sürer miydi kırk haramilerin
Oysa bir yıl uçuşu alınıyaş güddü başkalarına
Ve bir gün yirmidördü sesi
Ama
Yarın yıldızlar kader uzaklı senin için
Ve yarını özlemle yaşamak
Sana mahsustu yalnızca

Silah arkadaşları

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Taktik Önderlik

Burada taktik önderliğin uygulanması kadar onun ters bir biçimde uygulanması sorunları üzerinde duracağız. Bunun da ötesinde taktik önderliği uygulamak ve pratik önderliği yerine getirmekte yukumlu olanların pratikte nasıl stratejik önderliği bile boşa çıkarabilecek kurnazlıklara girdiklerini bazı pratik örneklerle açıklamaya çalışacağız.

Bazen öyle ağırıç durumlar ortaya çıkıyor ki, kişi bir bütün olarak Partinin gelişimini tartışmaya soksuyor. Yüzlerce şehidin kanı pahasına ulaştığı ve bu denli geniş kapsamlı bir emeğin ürünü olarak ortaya çıkan bir gelişmeyi başka türlü göstermeye, bu gelişmede yeni çizgiler yaratmaya, onu deforme etmeye ve ters akıtmaya kadar gidebiliyor. Taktiğin uygulanmasına gelince, Atatürk barajdiker gibi taktığın onune bir baraj dikebiliyor. Partiyi onlarca yıl eylemsiz bırakarak, önderlik meskesi altında sergilediği olumsuz çabalarını Partiye yutturmaya kalkışabiliyor. Halklara en büyük kötülük gafiet ve delalet içinde bulunan bu kişilerden gelecektir. Bunlarını yolu kötülüğe boyun eğmenin yolu anlamına gelmektedir. Yani böyleleri bilmeyerek çizgi, yol ve önderlik adı altında öyle şeyler icat etmektedirler ki, bu temelde yürünmesi durumunda kişinin kendisini düşmanın yanında bulması kaçınılmazdır.

Bunlardan bazıları şöyle kaçacağız" veya "şöyle ihanet edeceğiz" diyorlar. Bunlar birer çığındır. Önderlik konusunda iddialı olduğunu söyleyen bir kimse hiç böyle bir şeyi aklına getirebilir mi? Bu sözleri ağzına almak şurda kalsın, bunları beynine, yüreğine ve düşüncesine oturtabilir mi? Ancak adam cureliklerdir ortaçağ kalıntılarına sığınmaktadır, her türlü inandığı ve dupeduz ahlaksızlığı kendisine sığınak olarak seçmektedir. Tabii biz her konuda olduğu gibi bu konuda da kendimize saygılı olacağız. En azından bu konuda ortaya çıkan dayatmalara karşı kendimizi savunacağız. Demek istediğimiz odur ki sadece uygulama sorunları değil uygulamayı önleme ve hatta tersiyüz etme gününüzdeki kurnazlık turlerinden biri biçiminde karşımıza dikilmektedir. Birçok kişinin yaptığı şey stratejik önderliği boşa çıkarmak ve taktik önderliği işlemez kılmak için taktik sorunların çözumünden kaçmak ve çözumsuzluğu geliştirmekten başka bir şey değildir. Bunun için taktiği yönetmeyi değil yönetmemeyi sergilemektedir.

Peki taktiğin yönetilmemesi için yapılan şey nedir? Arkadaşlar tera üretim kurallarını oluşturmanın örneklerine çokça tanık olmuşlardır. Bunların yuzlerindeki maske bugun biraz daha düşmüştür. Bu kadrolarla iyi, olumlu ve kollektif ilişkilerin geliştirilmesini isterken, onlar bireysel uyumsuz ve parçalayıcı ilişkileri dayatmaktadır. Biz kitlelere sağlıklı yaklaşım ve kitlelerin kazanılması gerektiğini vurgularken, onlar kitleleri hedefleyip doğduklarına pişman ettirmek için hiçbir şeyden kaçınmamaktadır. Biz Partiye bağlılık ve yücelikten bahsederken, onlar Partinin kendilerine karşı nefretini geliştirmek için ne lazımsa onu yapmaktadır. Biz çizgi doğrultusunda örgüt oluşturma ve eylem geliştirme temel görevimizdir derken onlar bunu boşa çıkaracak işlere sarılmaktadır. O zaman bunların yaptığı şeylerin anlamı nedir? Şimdi biz bunlara hata ya da kusur diyoruz. Ama aradan belli bir sure geçtikten sonra, bunların dupeduz gözu kara duşman faaliyetleri olduğunu gormemiz de mumkundur. Akıllı insan hiç bu kadar duşkunce hareket edebilir mi?

Bizde bunlar "yi PKK'lilik adı altında gözu dönmuşçesine bir kariyerizm biçiminde sergilendi. Kısacası sadece taktikle oynanmad ve taktiğin boşa çıkarılmasıyle uğraşılmadı. Parti taktiğini tam bir yıkıma donuşturmek için bir karşı taktik olarak kullanıldı. Bu durumda biz neden böyle oluyor diye soruyoruz. Tabii bunlar tam bir duşmanca ve yıkıcı faaliyet biçiminde karşımıza çıkıyor. Bunlar taktığı 180 derece tera yöne akıtmadan tutalım, onu çıkmaz sokaklarda tukelmeye kadar varan içrenç çabalar oluyor. Bu tipler Parti taktiğine bu biçimde yaklaşarak stratejik hattın ve önderliğin uygulanması amacına ulaşmak istiyorlar. Hemen belirtelim ki duşmanın amacı da budur. Peki bu neyle mumkundur? Öncüyü örgütlemekten kaçınmak, kitlelen öncuyle bağlamamak biçiminde ortaya çıkan bozgunculuk ve dağıtma hareketi saflarımızda da yaşandı. Bu aynı zamanda duşmanın genel stratejik ve taktik yönetiminin bilerek veya bilmeyerek içimizde oynanması demektir. Böyleleri istedikleri kadar işleri başka turlu anlatmaya ve gösterme çalışsalar da söz konusu tutumlarını surdurdukleri muddetçe kendilerini duşmanın içimizdeki beginci kol faaliyetleri olarak adlandırmaktan kurtaramazlar. Kişinin şu kadar iyiniyetli olması, şu kadar olumlu özelliklerinin bulunması artık sözu bile edilmemesi gereken şeylerdir. Doğru uslup ve çalışma tarzı bunca şehidin kanı ve kahramanlıkla kanıtlanan doğru tutum ortadayken, hala bıdığını okumak duşman ajanı olmaktan çok daha tehlikelidir. Böylelerinin hakkettikleri cezalara çarptırılmaları gerekir. Çunku kötu niyetli olmadığını söylemek, "ben şu kadar iyiniyetliyim ama yine de böyle yaparım" demek. Partiye karşı kuslahça ve gözu dönmuş bir dayatmada bulunmak demektir. Açık ki biz buna lümpenizm de diyemeyiz. Bu eşine ender rastlanan bir ucube ve Kurdistan'ın ağır gerilik koşullarında sömurgeciliğin yaratlığı çok sayıdaki ucube tipin karmakarışık bir yapılanması olarak adlandırabiliriz.

Ancak hemen belirtelim ki gerekirse dunyayı bunların başına yıkmaktan çekinmeyeceğiz. Bunlar devrimci sabrın ve bilgeliğin gereklerini istismar ettikçe bunla karşılık biz de devrimiz oynamanın ne denli dehşetli bir şey olduğunu kendilerine göstereceğiz. bunu adım adım dayatıp yetkinleştirmekte doğru militan tavrın ne olduğunu sergileyeceğiz. İnsanlığımız uzerinde hem de en çok oyun oynanması gereken yanlarımız. örgutumuz ve ilişkilerimiz uzerinde oyun oynamanın ne demek olduğunu, yuce değerlerimizle oynamanın hiç de öyle kolay bir şey olmadığını kanıtlayacağız. İşlerin hiç de yapılışı gibi olmadığını kendilerine anlatacak ve yapılışlarının anlamını ortaya koyacağız. Bazıları kaçar mı, bazıları zavallılaşıp ağlar mı? Yine bazıları yerin dibine girmeyi mi tercih eder? Bu kendilerinin bileceği işdir. Ancak ibreti alem kabilinde de olsa bunların halkımızın içinden sokulup atılması gerekmektedir. Yani böylesi dengesizlikler ve seviyesizliklerin çeşitli biçimleri yaşandıkça, bırakalım devrimci ilişkileri, akıllı ve uygar ilişkiler bile gelişemez.

O halde bu konuda işleri sıkı tutmanın ve taktik uzerinde oynanan oyunları durdurmanın zamanı gelmiştir. Özellikle bu konuda gövrelen nel bir biçimde koymak sadece koymakla da yetinmeyerek bunu bir yaşam kuralı olarak benimseyip gereklerini yerine getirmek, bugun en çok ayaklandırmamız gereken bir özelliğimiz olmalıdır diyoruz. Bizim için hiçbir şey bunun kadar gerekli değildir.

Evet, bugun parti siyaseti biçiminde ifadesini bulan PKK stratejisi önemli bir aşamaya getirilmiştir. Yeni baştan bu stratejinin doğusunu neye karşı nasıl geliştiğini bu stratejik hattın nasıl adım adım uygulamaya dokuldüğunu — ki bu taktik onderliktir— incelemek elbette bir militan için kesinlikle gereklidir. Bunun ardından militanın bunden çıkarılan derslerle kendi pratiğine yön vermesini parti pratiğine katılmayı böyle bilincle yapmasın önemi bir sorun olarak goruyorum. Şimdiye kadar yaptığımız açıklamalar ve çözumlemelerin yeniden gozden geçirilerek yetkinleştirilmesinin bu temelde yapılmasını vazgeçilmez bir görev olarak vurgulıyorum. Bireysel irade uslup ve tarz yerine orgutun hepimize egemen olması gereken usulbunu ve tarzını esas almanın vazgeçilmez yönunu israrla belirtiyoruz.

Küçuk bir taktik imkanın yaratılması bazen birçok şehidin kanı ve özellikle bizim uzerinde saatlerce ve hatta gunlerce kafa patlatarak duşunmemiz ve tartışmamız sonucunda gerçekleşiyor. Örneğin kimi zaman bir sopa kadar bile değer verilmeyen silah —ki bu bir taktik imkandır— ne tur çabalarla bulunuyor? Kimler bunun için ne kadar çaba harcıyor? Herkesin bundaki emeğinin payı ne kadardır? Bu çok buyuk bir inceleme konusudur. Bir dost ışıklının yaratılması ve bu ilişkinin gelişmimizdeki payı ve yeri nedir? Bunun nyi belirlenmesi, bunun için harcanan buyuk sabır ve tahammulun doğru anlaşılması bu imkanların hovardaca ve bir çerçeve değil gelişmenin hizmetinde yetkince kullanılması çokça istediğimiz ve üzerine itiredigimiz şeylerdir. Bu konuda nasıl nefes nefese yaşadığımızı ortaya koyacak pek çok örnek vardır. Ama kısa bazı örneklerle birçoklarının kolayca karşılarını sandığı şeyler uğruna gunluk savaşımın nasıl yuruttuğunu belmenin gerçeğini ve önemini bir kez daha vurgulıyoruz. Bir yol açmanın ve bir ev tutmanın buyuk bir mucadeleyi gerektirdiğini, bunu yönetmenin buyuk bir mesele olduğunu, bir dost yaratmanın ve bu dostluğu surdurmenin uluslararası ilişkilerin ustun da ona gunluk yaklaşım usulbunun seçimine kadar buyuk çabalar gerektirdiğini söylemek, yalın bir gerçeği ifade etmekten başka bir şey değildir. Bunun bu denli önemli olduğu kavranmasa da gerçekler boyledir.

Bizde işler böyle gelişiyor. Ama bazıları işlerin içine öyle girmiyor ki iş yapmayı adeta ormanda avlamakla bir tutuyorlar. Hayır devrim alanında hiçbir şey kendiliğinden elde edilemez. Özellikle Kürdistan Devrimi için bu çok daha geçerlidir. Kurdistan Devriminde bir silah armağan etmek bile çok buyuk bir işdir. Bu yuzden kazanılması kadar kaybedilmesinin de buyuk olması gerekir. Yani kazanmanın ne denli zor gerçekleştiği gözonune getirilirse, kendi kaybının nasıl pahalıya odettirilmesi gerektiği kendiliğinden anlaşılacaktır. Gelişim tarihi ya da PKK tarihine bakıldığında bu hususlara da dikkat edilmesi gerekmektedir. Zaten PKK'nin pratiğinin izahı çeşitli kitaplar veya bazı konuşmalarla tamamlanabilecek bir şey değildir. Sayısız örneklerden çıkarılan birleşik sonuç gerçek durumun bu olduğunu, bunun başka turlu yorumlanamayacağını ve uygulanamayacağını gostermektedir. Bu bizim için son derece katı bir gerçekliktir. Yaşam konusunda en küçuk bir yanılgıya bile yer bırakmamak için her turlu çabanın sergilenmesi, Parti değerlerine ve yaşamına en buyuk değerin verilmesi bunun sonuna kadar savunulması ve denetlenmesi, bunun parti gövreleri ve disiplininin bir gereği olarak değil yaşamsal bir özelliğimiz olarak sağlam tutulması, militanın bu biçimde şekillenmesi ve formasyonumuzun bu biçimde tamamlanması tartışmasız kabul edilmelidir. Bu gerçeğin özumsenmesi ve uygulanması zorunludur. Aksi taktirde olumsuz tipler kendi özelliklerini kabul ettirir ve militanı olumsuz yönden çözmeye çalışırlar.

> ***"... Yaşam konusunda en küçük bir yanılgıya bile yer bırakmamak için her türlü çabanın sergilenmesi, Parti değerlerine ve yaşamına en büyük değerin verilmesi, bunun sonuna kadar savunulması ve denetlenmesi, bunun Parti görevleri ve disiplininin bir gereği olarak değil, yaşamsal bir özelliğimiz olarak sağlam tutulması, militanın bu biçimde şekillenmesi ve formasyonumuzun bu biçimde tamamlanması tartışmasız kabul edilmelidir. Bu gerçeğin özümsenmesi ve uygulanması zorunludur. Aksi taktirde olumsuz tipler kendi özelliklerini kabul ettirir ve militanı olumsuz yönden çözmeye çalışırlar."***

Birlik ve yoğunlaşmış bir kollektif irade olmanın ne denli zor gerçekleştiği bilinmektedir. Bunun içine çomak sokulması ve arkadan hançerlenmesi son derece basittir. Oysa bilgiyi geliştirebilmek, bir kaç olanağı biraraya getirip birleştirmek, bu birlik sağlandığında buyuk eylemler başarmak önemlidir. Bir kaç buyuk eylem önemli siyasal gelişmelere yolaçmaktadır. Burada bizim sınırlı bir çabamız olmasaydı elde ne silah ne de yol kalırdı. Cesaret ve irade gösterilmezdi. Tabii işi gucu lafazanlıktan ibaret olan birçoklarına göre bunların hiçbiri iş değildir. Emeğin her seviyesini yolun her dönemecini, asamanın her özelliğini kavramadan ve bunun nasıl binbir zahmetle oruldüğunu bilmeden akıl kasesiler ve böyle yaşamaya alışanlar korun ta kendisidir. Bunlar duyarsız ve derileri manda derisi kadar kalın olan kişilerdir. Bunlar gözleri bilmem kaçıncı derece den miyop olan zavallılardır. Tabii bunların içimizde yaşamaya hirsat bulmaları durumunda yurumemiz zordur. Çunku bu tur özelliklerle ileriye doğru yurumek mumkun değildir.

Kısacası parti yaşamı öyle sıradan bir bilgilenme ve yaşamla karşılanacak bir olgu değildir. Zaten PKK'nin kan ter içinde ortaya çıkardığı bu mucadele militanda bir raz olsun gelişmeye yol açmışsa, ancak o zaman bunların bir an önce yardır. Eğer bu tersine eğer sorun yaratılacaksa, buna adım atmamak bile daha yararlı olabilir. Bunun çok gerisinde, sağında veya solunda ve duyarsız bir biçimde yaşamak sadece Partiye zarar verebilir. Burada buyuklük iradeye egemen olmak, kendi iradesini güçlü bir biçimde Parti iradesine katmak ve bunu da öyle zorlamıyorum, çözumlemede güçlük çekiyorum zamana ihtiyacım var demeden anında gerçekleştirmek gerekir. Kışının irade gucüne dayanarak görulecek hesabı varsa bunu kendisiyle yapması, kendisinde irade keskinliğini yaratması, suçu sağa sola yuklemeden gelişmeler onunu nasıl açacağını iyi kestirmesi, bunun için en iyi ve en doğru yöntemleri seçmesi, kabahat bulacaksa bunu kendisinde bulması ve böylelikle önderlik sanatını örnek bir biçimde icra etmesi yapılması gereklerin en sağlıklısıdır.

Bunun öyle anlaşılmayacak bir yönunun bulunmadığını sanıyorum. Ama yine de bazıları bireysel özelliklerden kalıntılardan, sınıf temelinden ya da daha değişik şeylerden bahsedebilir. Hayır eskiden bunlar olumsuzluklarını izahında bir etken olarak görülebilirdi. Ama bu kadar anlatım bilinçlenme ve çözumlemelerden sonra, böyle bir tutum ancak oportunizmi ve gericiliği gizleyen bir maske olabilir. Şu gerçeği sık sık vurguluyoruz. Gunumuzda sorunların çözumunu zamana ertelemek oportunizmin yeni bir biçiminden başka bir şey değildir. "bu çözumleme doğrudur, yeniden özeleştirimi veryorum, bana uzun bir zaman tanıyın" diyen adam yeni bir bozgunculuğa başlamanın kurnazlığına girmiş demektir. Açık ki hiç birimiz bu tur bozguncuların ortak olmak istemeyiz, bunların sorumluluklarını paylaşmayı kabullenemeyiz.

Kendi yaşamında çokça tanık olduğum bu gerçekliğin de kanıtlandığı gibi doğru tavrı karar verilmişse kişiye düşen görev bütun benliğiyle bu kararın gereklerini yerine getirmektir. Ne olduklarını gizlemeye çalışan bazıları hala kendilerini aldatıkları gibi bunu Partiye de kabul ettirmeye çalışıyorlar. Bunun şiddetle reddedilmesi hem kişinin hem de mucadelemizin yararınadır. Bu tutum belki de en çok kişinin kendisi için gerekidir. Bu işte düzeltmenin, uygulamanın ve yetkinleştirmenin ustubunun böyle ele alınması kişinin kendisini yanıltmaması ve daha zor durumlara duşmemesi açısından yaşamsal onemdedir. Kuşkusuz bizi kötuluğe goturecek olan tutumlara amin diyecek durumda değiliz. Kötu yolda yürümeyisiniz

ancak böyle mesafe alabilirsiniz de diyemeyiz. Buyumanin olanakin ve saygin yolarin. sureklı bir biçimde vurgulamak zorundayız. Militanlar da bunun üzerinde duşunup tartışmalidirlar. Eğer bunlar kabul edilmiyorsa o zaman bunun karşı lazerlerini ileri sürme ve üzerinde tartışma özgür oğu vardır. Eğer kavrayış doğru gerçekleşmişse bunu eyleme dökme ve büyük bir birlik içinde yurutme zorunluluğu soz konusudur. Bu eski bozguncu ve opportunist tiplere ve yeni dönemde daha değişik biçimler altında orta ya çıkmak isteyen uzantılarına bizi daha fazla uğraştırmamaları için yaptığımız bir uyarıdır. Ilerde bunu daha geniş e açmaya çalışa cağız

Bu konuşmamızda daha çok stratejik önderliğin bazı yönlerini açıklamaya çalıştık. Sorunların nasil ele alınması gerektiğini de biraz zorladık. Tabu başından beri üzerinde durduğumuz şeyler siyasal görevlerimizin başarılı kılınması için vazgeçilmez hususlardır. Stratejik önderlik öyle kolay yürutulmemektedir. Bir dost guçle küçük bir tahmina bile bazen zorlandığımız bir konudur bir alanın Partiye açılması oyle kolay gerçekleşen bir olay değildir. Bir yedekligi işler hale getirmek buyuk emek ve çaba istemektedir. Birçok arkadaş bunu bilmemekte ve belki de lüks olarak değerlendirmektedir. Halbuki gerçekler böyle değildir. Bizim yaptığımız şey Kurdistan halkının tanınmak ve onun ozgurluk haklarını kabul ettirmek demektir. Tarihteki binlerce yıllık ihmalkarlığı da düşünecek olursak, sosyalist ülkelerde bile Kürdistan sorununa yaklaşımda inkarcılığın ne denli guçlu olduğu gözönüne getirilirse, yaptığımızın hiç de öyle kolay bir şey olmadığı anlaşılacaktır. Ama stratejik önderlik bütün bunları devrimci bir tarzda yerinde ve zamanında çözmekle mukelleftir. Köylülüğün muhtemel desteğini kazanmak, onu devrimci mücadeleye genel sempatisini yaratmak, emekçilerle kurulan bağların kopartılmamasını sağlamak, öncu örgütün çerçevesini sürekli guçlu kılmak bu örgütün çatısını sürekli sağlam tutmak, bu amaçla gereken önlemleri almak hangi yedeğin ne zaman harekete geçirileceğini hangi alanın na zaman kullanıla cağını ve hangisinin ne zaman terkedileceğini, hangi bölgeye ne zaman girileceğini belirlemek sırasında bir çalışmayla beceriler. Tabi benim yaptığım şeyler sadece bununla sınırlı değildir. Taktik önderliğin adeta yerine getirmeyi tüzumsuz gördüğü birçok işi de bununla birlikte yapıyoruz.

Partinin stratejik yönetimini demamlı canlı tutmak onu işler kılmak ve karşı stratejilerin sağdan ve soldan gelebilecek etkilerine karşı korumak esastır. Bizim stratejimizi boşa çıkarmak için TC'nin bütün gucunu ortaya koyduğu çok iyi bilinmektedir. Kaldı ki TC nin elinde asla kucumsenmemesi gereken bir devlet gucu ve ekonomik olanaklar vardır. TC son dönemlerde bu olanaklarını kendi stratejisini egemen kılmak daha doğrusu henüz çok sınırlı bir gelişme olanağına kavuşmuş olan stratejimizi boşa çıkarmak amacıyla NATO'yu kullanmaktan tutun da sosyalist ülkelerdeki ilişkilerine varana kadar bütun olanaklarını seferber etmeye çalışmaktadır. Parti Hareketimiz Ortadoğu ya yöneldiğinde o da bütun gucunu ortaya koyup islam ülkelerine açılmaya çalıştı ve hemen hepsinin kullandı Bir Ortadoğu zemininde biraz devrimci gelişme yaratmaya çalıştık TC de başta Filistin Kurtuluş Hareketi olmak üzere Suriye ve Iran turunden yönetimlere bir yığın lavizler sunarak stratejik hattımızı çarpıtmak ve işlemez duruma getirmek istedi. Elbette biz burada kumar oynamayacağız. Bu sorunları ölkeyle çözmemizin mumkun olmadığını iyi bilerek, stratejiyi akılıca ve mumkun olan ölçüler içinde işler tutmak zaman ve zemine stratejinin yedeklerıyle iyi değerlendirerek TC'nin çaba larını boşa çıkarmak ve stratejik açılımımızı daha da geliştirmek zorundayız. Bu tabii esas olarak tarafımızdan yurutulecek olan ve bazı arkadaşların da yardımcı olmasi ile yurutulmesi gereken bir alan dır. Bu sahayı yurutuyoruz. Bu yetkinize farkedilse de edilmese de gerişmeler bilinse de bilinmese de böyledir. Ancak gelişmelerin ana hatlarıyla belirdiğini sanıyorum. Bunlar yönetiliyor ve yönetilmeye devam edilecektir.

Parti yönetimi özellikle örgütsel ve eylemsel yönetim çok önemli bir sorundur. Bu da daha önce açmaya çalıştığımız taktik sorunlar uygulama sorunlarıdır. Bu konuda düşman faaliyetlerinden tutalım oportunist girişimlere kadar karşı bütun gelişmelerin tanıması bunların teşhir ve tecrit edilmesi, doğru yolda yürumenin olanaklarının yaratılması, strateji ile taktik teorik e pratik stratejik hatta onun uygulanması arasında bir uyum ve birlikteliğin gerçekleştirilmesi bunun için sağlıklı bir yurutme ve denetlemenin başarılması son derece önemlidir PKK örneğini bu biçimde kavrayıp en a rından bir bölgeye uygulamalarını çok isterdik. Zaten burada çıkarılması gereken sonuç da budur Genelde PKK örneğini küçük bir alanda, bir bolge ya da mıntıkada uygulama gucune ulaşma konusunda mıltanlarımızın epeyce yetersiz kaldıkları henüz verimli ahlimlara fazlaca yonelemedikleri gözönüne getirilirse bunların büyuk bir uygulama görevi olarak kendilerini beklediği açıktır

Biz burada gerçekte mıltanların açması gereken hususları açıklamaya çalışıyoruz Bu tutum belki de hatalı görulebilir Mıltanların açmaları gereken hususları benim açmam için kolayına kaçmaya yolaçabilir Ne de olsa onderlik bunları çözume bağlayıp hazır lokma gibi onumuze koyuyor bu tur olanaklar varken neden kafa patlatalım ne diye silahlarımızı daha iyi kullanalım daha iyisi gelebilir ne diye kadrolarımı kıymetini bilelim ne de olsa Parti hepimizi guçlü bir eğitimden geçiriyor ne diye kitleleri arayıp bulalım, nasıl olsa herkes PKK ye tapıyor diyenler ortaya çıkabilir. Bunlar bizde farkında olmadan da olsa gelişen için kolayına kaçmanın ve kendin tasfiye etmenin en tehlikeli eğilimler dir. Bizim yardımlarımız kesinlikle böyle bir eğilime yönelme arzusunu taşımamaktadır Tam tersine Kurd stan Devrimının en zor sorunu pratik uygulama olduğu na ve tarih olunmadık zorluklar ortamına gireceğimize göre yaptıklarımız bu zorluklar karşısında boğulmamak için yapılan yoldasça bir destek olarak gurulmelidir Bunların kıymetini bilerek görevlerden asla sapmadan bu görevlerin yerine getirilmesi için verilen sozun onurun ta kendisi olduğunu unutmadan ve evlatanlığın ancak böyle gerçekleşen bir olay olduğunu bilerek gerekirse militan formasyonu ulaşılmalıdır Militanlığı böyle kavrayıp uygulamak seçilmesi gereken en doğu yaklaşımdır Bu kadar kapsamlı bir açılım ve bu denli olanaklarla emre hazır durumdaki en iyi kadrolardan sonra, bütun bunların yurutulmesi aslında bu yuk bir suçtur

Bizde bu suç çoğça işlendi. Ama bizim koşullarımızda şier henüz değişik bir aşamada seyrettiği için ceza mekanizmasını hala harekete geçiremiyoruz. Yine kişaye yardımcı olup kendisini hatalarından arındırabilirim diyoruz Ama öyle anlaşılmaktadır ki gelişmeler artık bunları karşımıze suç niteliği ile çıkaracak ve beklenmedik cezalara çarpılmalarına neden olacaktır Bunun için böylelerini uyarıyoruz Bu tur durumlara duşmemek için taktik yönetimin başarılması buyuk sorun yapılmalı bunlar kan ter içinde de kalınsa mutlaka başarılmalıdır. Benim görevimin sınırı ve çerçevesi budur Bence mıltanın görevlerinin çerçevesi de boyledir. Kaldı ki benim bu çerçeveyi aşmama gerek yoktur Bu çerçeveyi buyuk bir yarahcılıkla en az benim kadar mıltanlar da aşabilir Mıltanların benim kend alanımda uğraştığımdan daha buyuk bir çabayla daha duyarlı ve kollektif bir biçimde sizi bir disiplin ve guçlu bir denetimle kendi görevlerini yurutmeleri gerekir Çunku benim yapbğım işler daha karışık olanaklarım ise kitle Buna karşılık mıltanların eline verilen olanaklar daha yetkin görevler daha sınırlı. mıltanın kendisi daha hazırlıklıdır Dolayısıyla daha fazla başarı kazanma yukumluluğu ile karşı kar şıyadır

"... Sık sık vurguladığımız gibi militanın görevi ne bir ideolojik mücadele döneminin propagandacılığı, ne genel siyasal ajitasyon, ne basit grup örgütlenmesi ve ne de sadece fabrikalarda hücre kurmaktır. Bugün Parti taktiğimizde dile getirilen biçimiyle en şiddetli bir silahlı savaşın örgütlenmesinin geliştirilmesi, bunun etrafında bir halkın her türlü ulusal ve toplumsal görevleri konusunda eğitilmesi ve örgütlenmesi, bunun için sınır tanımayan bir hareketliliğin ve ustalıkın sahibi olunması Partimizin sürekli dayatığı ve şiddetle ihtiyaç duyduğu bir görevdir."

Devrimcileri her yönden yuceltmek ve kendilerini kapsamlı planlarla görevlere hazırlamak esasken, buna kaşlık devrimcilerin onurunu duşurmenin, görevlerini daraltmanın ve ilkelikte srarın en çok ofke duyulması gereken bir husus olduğu iyi bilinmelidir Lenin in de bu konuda yoğun bir tepki meleri bulunmaktadır Lenin bu tip adamlara karşı ofkesinin giderek arttığını vurgulamaktadır Bununla bu tip adamların çoğunlukla bilmeden tarihin onemi dönüm noktalarında çok kötu oynadıklarını ve gelişmelere muthiş zarar verdiklerini böylelikle nasıl ger çildiğin ve tutuculuğun bir aleti durumuna duştuklarını belirtmek işte mektedir Bugün bizim de tum gucumuzle devrimcilerin onurunu yukseltmek ve yuceltmek bu yucceltmeyi sadece bir onur sorunu olarak ele almamak mıltanları duşuncede geliştirmek onların siyasal ve örgutsel görevleri konusunda daha kapsamlı bir biçimde hazırlamak uzakgoruşlu kılmak ve pratik gucunu ortaya çıkarmak için yoğun çaba harcamamız soz konusudur. Bütun bu alanlara yaşam görevlerde gunce ve çok çeşitli engeller asabilecek gucu gostermek böylelikle Parti safların su rekli kesintiye tabi ve netleştirmek buyuk onem taşımaktadır

Birçok arkadaş guncel koşulların ağır etkisi altında kendisini duşkunluğe terkedebiliyor Eğitiminin ve pratiğin ihmal ediyor Bu da militanı duşurdukçe duşuruyor ve sonuçta olan devrimci görevlere oluyor Belki bir sure geçtikten sonra örgutun laçkalaştığını yozlaştığını ve tasfiye olduğunu goruyor sunuz Bizim bütun gucumuzle gerçekleştirmeye çalıştığımız şey bu kapsamında devrimci görevler başarıcak militanın yaratılmasıdır Tabi sorun sadece durustlukla, sıradan çabalarla ve kışının birçok konudaki olumlu özelliklerıyle değil yaşamın karşımıza çıkaracağı her şeye devrimin çıkarlarını esas alıp yaklaşmakla kapsamlı hareket etmekle ve nerede olursak olalım ya da hangi koşullarda yaşarsak yaşayalım emredilen görevleri başarılı bir biçimde yerine getirmekle çözumlenebilir Tarih artık son sınıf ilerleyecekse, tarihsel gelişim surecinde rol alan kişilerin kendi işlerin başında yüksek bir görev bilinci ve sorumluluklu ta işini kimseyi omuzuna yıkmadan erteleteden ve şu ya da bu yeterszliğe sığınmadan yurumeleri zorunludur

Çeşitli kişilikler biçiminde yaşamak mumkundur Bizim koşullarımızda milyonların bu biçimde yaşadığı, ama hiç birinin herhangi bir konuda iddialı yaşamadığı açıktır Bunlar son derece hayalcı ancak gerçeklerle yuzuyze geldikleri zaman yenılgıye boyun eğen tiplerdir Toplumun kendisi boyledir PKK nin en buyuk ozelliği gunumuzde bu yapıya karşı savaş açması toplumu her bakımdan ve ozellikle ustyapı alanında donuşume uğratması, halkın vazgeçilmez siyasal gelişmini yuksek bir orgutluluk ve eylemlilik içinde başarmayı bütun görevlerin başına geçirmesidir Bu konuda PKK herkese emeğin en verimlisini ve en soylusunu bu alanda harcamanı dayatmaktadır Bunun için olun bıuduklara karşı şiddetle mucadele etmektedir Bu konuda kaderlerini ve şansını ler sine cevirmeyi denemekte böylelikle onderlik konumunu kazanmaktadır

Şimdi mıltanın bu işleri temel bir sorun olarak ele alması herkesin bunları kendi oz sorunlar olarak görmesi ve bunları her yere nakletme sorumluğunu duymasi onemlidir Bu görevler sağa sola yaklaşık kendimize en az görevler ve sorumluluklarla sınırlayarak ışın içinden çıkamayacağımızı belirtmek zorundayız Sadece lafazanlıkla veya dar pratikçilike de bu işlerden kurtuluş olmaz Şunu hemen belirtelim ki, bugun Kurdistan da yuksettiğimiz devrimci mucadele ak ile karayı, çürük ile sağlam olanı yoz olanla durust davrananı yaşatılmaşı gerekenı mutlaka açığa çıkartacak ve herkesi layık olduğu yere oturtacaktır Çozumlenemeyecek kişilik açığa çıkartılmayacak kotulük yucelt lemeyecek ozellik duşunemiyoruz. Her zaman belirttiğim gibi en gen kouşlarda insan kendisini gozleyıp maskeleyebilir zayıflıklara sığınabilir hayalcı ve yalan olan bir yığın şey uretebilir Ama PKK Hareketi bunların panzehirıdir Biz butun bu olumsuz yapılara karşı savaşacağız Bunların koku kazınacaya. olumsuzlukları ortadan kaldırıp çozumlenemiş bireyi, nel insanı ve çağdaş yaşamı halk gerçekliğimiz içinde yaratıncaya kadar, bunu yürutebilen. bu konuda hıçbir engel tanımayan ve yaşamı bundan ibaret sayan ahlaki inancı duşuncesi ve eylemiyle bunun önünde yürüyen insanlar duruma tam egemen oluncaya kadar bu savaşa devam edeceğiz.

Durum böyle olunca doğru olan şey çaşıyı eski gerilimlere, tasnimiyete ve duşmanın çağrılarına uymada görmemek ve darbelara sığınmamaktır Çıkış yolunu devrimci yucelesmede görmek en e kisici yoldur Tarihte boş yere köprulerin atılması ve yakılmasından soz edilmemektedir Eskiye donuşu engelemek veya bulunulan zeminden geriye donuşu olanaksız hale getirmek için bu turden birçok kahramanca çıkış yapılmıştır Bu temelde yeni bir doğrultuya donulmemecesine girilmiş ve orada yeni bir dunya yaratılmıştır Gunumuzde dışarda ve içerde birçok guç PKK Hareketini duşmanlık için mutlaş bir sebebe girişmiştir Dostlarımız bize yeterli desteği sunmamaktadır ya da durumumuz biraz böyledir Geriye kalan şey kucuk bir öncu birimin bu koşullarda mukemmel bir biçimde savaşmasını bilmesidir Buyuk adamlar zaten bu tur koşullarda ortaya çıkacaktır Kahramanlık dönemi denilen dönem bu koşullarda ancak başarılı bir mucadele yurutulduğunde gerçekleşebilecektir Yoksa milyonların yurumesi ve savaşmasının gerçekleştiği bir dönemde kahramanara ihtiyaç yoktur Ama böyleai da arkada bir avuç insanın fedakarca çalışması tarihin onunu açacak ve kitlelerin çıkış yapmasını sağlayacaksa, bu her turlu değer n ustundedir işte böyle bir sında neler yaşadığımız ortadadır Bizden istenen şey görevlerimizi aksatmadan ve uzerinde muazzam bir yoğunlaşma sağlayarak faaliyetlerimizi surdurmektir

Ancak hala bizi tehdit eden duşkunlukler ve ilgilenilecek durumlar ortaya çıkabilmektedir Hemen belirtelim ki bunlar şimdi eskisi gibi bizde sarsıntı yaratmamaktadır Bunlar belki de bir parça mideyi bulandırabilir Ama biz bunların duşmanın yanı başımızdaki kusmukların olduğunu gorebilecek ve rahatlıkla ne denli zavallı olduklarını açıklayabilecek durumdayız Bunlar için yeni duşunceler urete meye, kim olduklarını ve hangi cevahirlerinin bulunduğu araştırmaya pek gerek yoktur sanırım Yapılması gereken şey bu tur sahtekarlar ve maskeli tiplerden kurtulmak, böylelerinin bu halleriyle içimizde kalmalarına fazla olanak tanımamak, bunun için yetkinleşme ve aydınlanmayı guçlu yapmak devrimci safları mukemmel bir biçimde birleştirmek ve her koşul altında sahte olanı açığa çıkaracak yontemleri geliştirmektir Çıkarılması gereken sonuç budur Bazı kişilerin onunde devrimci donuşum olanağı yoksa layık oldukları yere gideceklerdir Dikkat edilirse biz yaşamı her yonuyle yenileştiriyoruz ve bu işe devam edeceğiz

Ulkemiz duzeyinde bize sunulan yaşamın beş paralık bir değerinin olmadığı bilinmektedir Boylesi bir yaşama bir metelik değer bile vermiyoruz Bundan çok daha iyi ve yeni bir yaşamı uretmek mumkun olduğu için biz bunu esas alıyor, yaşatıyor ve guclu bir konuma getirmeye çalışıyoruz Yoksa kışının mevcut yaşam biçimiyle kendini avutması ve toplumda bir köşe de ben kapayım duşuncesine saplanması maddi açıdan elverişli durumda bulunanı da içinde olmak uzere ağır bir yük ve bir işkence demektir Bütun bunlar yeniyi temsil eden guçlerin hangi ruh ve gucupla yurumeleri gerektiğini ortaya koymaktadır As nda biz bu konuda onemli mesailer e mış bulunuyoruz Ancak bu mesafey yetersiz görmek bir yana yeni bir çık ş için bunun bir başlangıç olduğunu belirtiyoruz Kendisine karş savaşmakta olduğumuz duzenin onumu

ze serdiği şeyler o denli tahammül edilemez ve karşı konulması gereken şeylerdir ki, biraz olsun kendisine saygısını yitirmemiş olan bir kişinin düzenin şu ya da özelliğine sığınması ve aramızda da bulunsa objektif olarak düzeni yaşaması düşkünlük ve alçaklıktan başka bir şey olamaz. Bazıları belki de "kendimi gizleyeyim, bir kaç gününü daha böyle sürdüreyim" diyebilir, ama bunlar hiçleşmenin hesaplarıdır. Küçük hesapların sahibi olan bu tipler bu pratiklerinin izahını yapamazlar. Bir yerde bunlar mecnun gibi insanlardır. Yaşam konusunda plânlı olmayan hangi temelde yaşamı yeniden üreteceğinin gereğini bile düşünmeyen karar veremeyen ve bu konuda kendilerini toparlayamayan zavallılardır. Böyle zavallılar olmanın hiçbir yararı yoktur. Özgün kişilikler değişik özellikler taşırlar. Vazgeçilmez görülen ve sevdalanılan özellikler kişiye onur kazandırmaz kişiyi buyutmez. PKK nin temel aldığı kişilik açısından bunlar anlamsızdır. Partimiz bunları sürekli yenilgiye uğratmakta, güçlü olanın benimsemesi gereken kişiliğin PKK nin militan kişiliği olduğunu netice ortaya koymaktadır. Bunun görülmemesi ve görülüp gereği kadarının sağlanmaması anlamlı bir davranış değildir.

Bunları bundan sonraki mücadele döneminizde komuta yeteneklerimiz görevleri — iki bunlar devrim görevleridir — başarıyla gerçekleştirecek ölçülere ulaştırmak için belirteyiniz. Düşmanın da kendine özgü niteliklerde olduğunu da temel aldığı bir ilke vardır "Bölücülerle iç ve dış düşmanlarla savaşta orta ya çıkabilecek her somut durum karşısında görev saptayıp bunu başarabilecek temel niteliklere ulaşmak esastır. Eğitimimizin temel amacı budur denilemektedir. Düşman ilkokuldan yüksek okullara kadar on-onbeş yıl boyunca kadrolarını bu biçimde eğitmeye çalışmaktadır. Tabii bizim bütün çabalarımızın esası da devrimimizin çeşitli görevlerini her koşul altında başarıyla çözümleyebilecek dava adamını, komutanı veya önderi ortaya çıkarmaya yöneliktir. Bu konuda militanlarımız sadece Parti tarihimizin geçmiş dönemlerinin sınırlı görevleriyle değil daha büyük önem taşıyan görevlerle yukumludurlar. Sık sık vurguladığımız gibi militanın görevi ne bir ideolojik mücadele döneminin propagandacılığı ne genel siyasal agitasyon, ne basit grup örgütlenmesi ve ne de sadece tabir-ki-tarzda hücre kurmaktır. Bugün Parti taktiğimizde dile getirilen biçimiyle en şiddetli bir silahlı savaşım örgütlenmeşinin geliştirilmesi bunun etrafında bir halk ordusu ve örgütlenmesi bunun için sınır tanımayan bir hareketliliğin ve üslubun sahibi olunması Partimizin sürekli dayattığı ve şiddetle ihtiyaç duyduğu bir görevdir.

Bu konuda bir zorlanmanın bulunduğunu belirtmek gerekir. Bazıları bilerek, kimi de bilmeden bu sorunu daha da ağırlaştırmaktadır. Ama devrim adı verilen olayın kendisi bir zor olayının ürünüdür. Yeni toplumun doğuşunda bu arada gerekli olan rolün sonuna kadar oynatılmamasıyla kurtuluş sağlana bilir. Militanların bu konudaki rolleri ne tam sahip çıkmaları yapılabilecek en iyi tercihtir.

Partimize karşı dürüstlüğün azamisinin gösterilmesi için, insanın dürüstlüğümüzü son sınırına kadar zorluyoruz. Ben kendi payıma bireylerimize, dostlarımızdan bütün da sıradan taraftarlarımıza kadar bir insanın gösterebileceği dürüstlüğü çok açık bir biçimde gösteriyorum. Yanlışın yakalasım ve tanıtım olmasın diye yoğun çaba harciyorum. Ancak bazıları bunun ne denli gerekli olduğunu kavramıyor. Birtakım şeylerle kendisini örtbas ederek politika yaptıklarını sananlar az değildir. Bizde bir şeyler öğrenmek bir yana sahiplenmiz dürüstlüğümüzü ve samimiyetimizi kendi bastırılmızın örtbas etmede kullanma cüretine ve sosyalizme karşı girişenlerde görüyoruz. Açık ki böyleleri her zaman yenilmeye mahkumdur.

Her zaman belirttiğimiz gibi toplumumuzda kişilikler çok zayıf olduğu ve bizim de öyle önünüzde çok değerlerimiz fazlaca bulunmadığı için, görünüşte bazı kişiler kendilerini son derece aktif, mantıklı hakli ve onurlu olarak görebiliyorlar. Kendilerinin bu niteliklere sahip olduklarını iddia etebiliyorlar. Bu aslında söz konusu yüce sıfatlara gerçek yollardan ulaşmayı mümkün görmemenin bir ürünüdür. Bu yüce sıfatlara ulaşmak için öncelikle yapılması gereken şey kişinin kendi zayıflıklarını tam bir açıklıkla kabul etmesi. Bunlardan neden ve nasıl kurtulabileceğini yol ve yöntemleriyle birlikte ortaya koymasıdır. Kişinin yücelmesi için yürümenin, aşılanmanın ve devrimin vazgeçilmez bir araç olduğunu kabul etmesi ve aktif davranıştır. Saflarımızda tanık olduğumuz saflıklerin kabadayı tutumların ve en kötü türünden davranış bozukluklarının zayıflıklarının önemsenmeyerek bunların görmezlikten gelinmesi, amaç ve sergilendiği görünmektedir. Önder olmak bir yana sokakta yürümesini dahi beceremeyen toplumda nasıl konuşma dağını ve insanlara nasıl hitap edeceğini bile bilmeyen kimi unsurların saflarımızda nasıl despot ve şıklıklar sık sık yaşanan olaylar dande ve silinmezsesine belleğimizde yer etmiş bulunmaktadır. Denilebilir ki, adam saygısızlık ve usulpsuzluğun her biçimini sergilemeyi, insanı insan yapan değer lerin hepsine ters bakmayı ve bunları ters göstermeyi adeta bir manitelmiş gibi ele almakta ve PKK içinde denemeye çalışmaktadır.

Biz şimdiye dağın bu tiplere karşı fazla bir şey yapmadık. Bunlar aslında Partimize karşı garip bir takım anlayış ve yaklaşımları da yatlar. Bunun nedeni PKK nin zor bir dönemden geçmesi midir hallkımızın en umutsuz bir dönemi yaşaması ve çıkış yapmasının zor sanılması mıdır bilemiyoruz. Bu kişiler birçok bakımdan verebilecekleri bir şey olmadığı için mi sahtekarliğe yöneliyorlar? Tabi bunları anlamak gerekir. Bir hortlak bile olamayacaklarını kesin bir biçimde kendilerine neyle izah edebilirler? Adam bir gün içinde pireyi deve yapıyor pire için yorgan yakıyor ev yangın yerine çevriyor ve bütün bunlar da önderlik adına yaptığını iddia edebiliyor. Eskiden toplumda yalan söylemeyi meziyet sananlar vardı. belki şimdide öyledir ancak bunların yalanlar küçük yalanlardı. Bir yerde insanlar bu yalanlara gulup geçerlerdi. Parti zemininde karşılaştığımız yalanlardan söz ederken bunları bir kaç lafla ifade edemiş yalanlara indirgemiyoruz. Bunların eşlemi başlıbaşına büyük bir yalandır. O şaşkın tutkilerden ve takındıkları uslup yalanın ta kendisidir. Çünkü bununla birçok kişiyi aldatırlar. Yalan nedir? Yalan bir kişiyi aldatmak için gerçeğin çarpıtılarak sunulmasıdır. Bu tipler de şaşkınlıkları usulpsuzlukları her türlü hal ve hareketleriyle çevrelerini halkı ve partiyi yanıltma durumuna düştükleri için en büyük yalancı olarak anılmaya hak kazanmışlardır

Yalan söyleyen birine "sen yalan soyluyorsun denildiği zaman yalancı kızarıp bozarır. Ama bunlar kızarmak şurda kalsın, karşısındakini bastırmaya kadar gidebiliyorlar. Önlerinin açılması durumunda bunlar baskıcı ve sömürucu sınıfları yaratan o eski kralları ve imparatorları —gerçi kendi dönemleri açısından bunlar büyük insanlardır— bile geride bırakmaya çalışacaklardır. Ama bunlar ancak geçmişteki bu güçlerin birer karikatürü olabilirler. Çünkü bu denli yalana sığınan, dürüst ve samimi ilişkileri bu denli tersyuz edebilen bu tipler partinin ve halkın başına en büyük belayı getirecekler, dolayısıyla yalancılar düzenbazlar ve sahtekarlar olarak addedilecekterdir. Yetkili politikacılar olmaları durumunda bunların yapacağı şey sureki ezilen sınıfları aldatmak ve sömürüyü katmerli bir hale getirmekte uğraşmak olacaktır. Öyle anlaşılmaktadır ki, bunlar başka sınıfların tahlikeli etkilerinin partiortamındaki örgütleyicileri olarak ortaya çıkmaktadır

Tabii biz yoldaşlık anlayışımızın bir gereği olarak bu tip anlayış ve yaklaşımlara saltanımızda fazla cürret edilmeyeceğini düşündüğü saflarımızda böylesi tipler çıkarmaz dedik. Parti safları durust ve samimi ilişkilerin egemen kıldığı herkesin açık sözlü davrandığı ve her konuda bir eleştiri bireyleri gibi birbirine danıştığı karar süreçlerinde azınlık çoğunluk ve alt ust ilişkilerinin esas alındığı saflardır. Böyle şeylerin ortaya çıkabileceğini nereden bilebilirdik? Bence insan bundan şeyler fazla düşünemez çünkü devrim ortamı başından beri bu tür şeylerin reddedemektir. Biz bunlara açıklık getireceğiz. Yolumuz üzerinde engeller dikmeyi manifest bilenler safdışı edeceğiz. Parti militan ve mız da bütün görev alanlarında sağlıklı bir parti faaliyetinin yaratılması için bunları bertaraf ederek yürümeyi bu an için bile olsa akıldan çıkarmamalı işlerin bu temelde yurutulmesini büyük bir parti ilkesinin uygulanması olarak görmek ve böyle davranmalıdırlar

Genel strateşik yönelim denildiğinde anlaşılması gereken şey halkımızın, öncünün ve önderliğin yurtyebileceği genel doğrultunun tayin edilmesidir. Taktik ise bu doğrultuda yurumenin örgut ve eylem biçimlerini çeşitli düzeylerde geliştirmenin kendisidir. Genel bir doğrultuya kırk turlu yoldan varmak mumkundur. Ama içlerinden bir yol en doğru yol olabilir. Temel hatta yakın bazı yollar da bizi hedefe götürebilir. Bunlar küçük sapmalar sonucunda bizi hedefe ulastıran yakın hallardır. O halde bizim amacımız ne olmalıdır? Mademki eve gideceğiz gerçeğimiz doğrul tu bellidir. Burada az hatalı olan yola sapılabilir. Ama yol alıyorum adı altında gelişmeyi yuzseksen derece tersine çeken bir kuvvet devreye sokulursa bu TC'nin ta kendisi olacaktır. Bu durumda belki mesafe alınabilir, ama bu yol değildir. O halde yapılması gereken şey doğruya en yakın olan yolda yurumesini becereebilmektir işte doğru taktik bu sorunun çözümü demektir.

Peki çalışma tarzı nedir? Bu eğitim örgütlenme eylemlilik, propaganda ve lojistik alanındaki hazırlıklardan tutalım en sert eylem biçimlerinin uygulanmasına kadar bütun alanlardaki güçlerin ana doğrultu yönünde kullanılmasının bilinmesidir. Gücünü sürekli buyuten bunu yalnız belli bir an için değil uzun vadeli eğitebilen ve hazırlayabilen taktığın önemli bazı ögelerini tamamlamıştır Düşmana karşı mucadelede barıştıkça bir gunde tuketmemek düşmanı kesin yenilgiye uğratacak biçimde hem yedek güçleri artırmayı ve hem de gucunu yerinde kullanmayı bilmek gerekir. İnsan malzemesi başta olmak uzere her şeyi bu temelde bulma, işleme ve kullanma taktik önderliğin görevidir. Bir kez strateji belirlendi mi, onden sonrasını tayin edecek olan şey gunluk faaliyetler, örgut ve eylem faaliyetidir. Bizim için bugun strateşik bir sorun yoktur, aynı şekilde strateşik yönelim sorunu da söz konusu değildir. Uzun bir sureden beri benim bugunkü noktaya kadar getirdiğim strateşik ilkeler ve bu nun genel yönetimi yeterli olmasa da her Parti militanını yöneltebilecek ölçude net ve tatminkardır. Sorunlar ve bunlar uzerindeki tartışmalar bu noktada ortaya çıkmamaktadır. Bu halkımız için de böyle olmuştur. Kitlelerin genelde parti çizgisini ve PKK nın strateşik yönetiminin büyük bir coşkuyla kabul ettiği adeta her şeyini bunun emrine sunmak uzere seferber ettiği bu denli az bir bilinç ve orgutlenmeyle bile bunun gerçekleştiği gözönüne getirilirse, halk açısından da böyle bir sorunun bulunmadığı görulecektir. Dostların sayısının artışı açısından ele alındığında genelde çizginin doğruluğu kabul edilmektedir. Kuşkusuz biz bunu tartışmayacağız

Bu konuda birçok anlayışların bulunduğu bilinmektedir. Çeşitli guçlerin otonomicilikten tutalım bunla benzer her türlü reformcu lluğa kadar Kürdistan için öngördükleri bazı strateşileri vardır. Bugun Kurdistan daki yerli işbirlikçi ve hain güçler bile değişik Kurtçulluk biçimlerini denemeye çalışmaktadır. Ancak bunlar strateşi sahibi değildir. Her zaman söylediğimiz gibi bunlar genelde Kürdistan ı kendi aralarında paylaştıran strateşilerin çok basit birer yedek kuvvetidir. Gunumuzde hala devam eden İran-Irak savaşında bunların nemenem yedekler olduğu açığa çıkmıştır. Yine Kuzey-Batı Kürdistan da oluşturulmaya çalışılan çeşitli işbirlikçi anlayışların aslında Turkiye demokrasisinin bir yedeği bile olmadığı mevcut durumda 12 Eylul faşizminin objektif yedekleri olarak iş görduğu ve bilinçli bir biçimde buna yöneldiği ortadadır. Açık ki bunlar öyle bağımsız strateşik yönelimler değil bulındığı uzere dusman guçlerin genel strateşilerinin küçuk parçalarıdır. Yalnızca PKK bulun Kurdistan için gelen bir strateji ortaya koymuş ve bunun önderliğini sağlama almıştır. Zaten PKK'nin kendisi boylesi bir strateşik yönelimin kurmayıdır. Bugun bunun bir kısı veya beşyuz kişi tarafından temsil edilmesi önemli bir sorun değildir. Önemli olan böyle bir anlayışın ya da daha doğru bir ifadeyle strateşinin ortaya çıkmış olmasıdır. Bu strateşinin sorumlu gucu de belirlenmiştir. O halde bunun uzerinde fazla durmamıza gerek yoktur

Burada uzerinde durmamız gereken konular hala gunumuzun canalıcı sorunları olan taktik duzeye ilişkin sorunlardır. Hemen belirtelim ki bazıları hala yeni ideolojik ve politik inşa çalışmalarından bari sediyorlar. İncelemeye ve araştırma çalışmalarının yeterince yapılmadığını belirtiyorlar. Bunlar sureçleri hep bir kaç kat geriye çekmek isteyen yuksek demagojinin sahipleri olan gerici kesimlerdir. Yıllardan beri bir turlu görevlerini yerine getirmemiş olmanın kendileri için yaratacağı olumsuz sonu engetlemek isteyen bu guçler muazzam bir demagojiye sarılmaktadır işte araştırma ve incelemeye yeter nce yapılmadı, bu çalışma eksik kaldı biçiminden demagojinin etkinde yatan şey budur. Bu tipler mevcut durumu ve görevleri çarpıtmak için olmadık demagojik yöntemlere başvurmaktadır. Kürdistan ı yeniden tanımaya çalışıyoruz", "siyasal çizgiyi yeniden gözden geçirelim", "yeni bir gruplaşma dönemi başlatalım", "genel ideolojik propaganda gunumuz için daha yeterlidir aslında yapılması gereken şey 12 Eylul demokrasisinin oturmasını beklemek bunun ardından yeni inşalar ve gruplaşmalar başlatmaktır Dönem savaş dönemi değildir gunumuzde reşimle savaşmak olanaksızdır" vb., ve türünden şeyler alçakça bir kaçkınlık örneğidir

"... Bugün büyük bir uygulama dönemindeyiz, halkımız tarihsel bir çıkışın eşiğinde bulunmaktadır Kitleler öncünün sağlam adım atmasını beklemektedir. Halkın bu konudaki duyarlılığı anlaşılır bir şeydir. Halkımız soruna tamamen böyle bakmaktadır. O halde buradeki sorun öncünün güçlü bir biçimde ortaya çıkması, çarpıtmalara izin vermeden en ciddi eylemleri gerçekleştirmesi ve dönem dönem bunları planlaması, bu konuda gerçek bir kurmay gibi çalışmayı başarması, kendisini düzenlemesi ve örgütlendirmesi, kitlelerin ayağa kalkışını kendisiyle birlikte sağlamasıdır."

Son derece ilginçtir Daha yirmi yıl öncesinde araştırma-inceleme şampiyonu kesilen söz gelimi yirmi yıl önce Rizgari gibi kendisini en buyuk araştırmacı ilan eden bu beyler, bugun hala sözumona bunula kendilerini yutturmaya çalışıyorlar Yine araştırma-incelemeleriyle dem vuruyorlar 12 Eylul reşiminin tam başarıya ulaşmasının ardından örgutsel inşaya geçeceklerini belirtiyorlar Bu buyuk bir sahtekarlıktır Diğerleri de benzer şekilde tası tarağı toplayarak Avrupa yı mesken seçmişlerdir Bunlar ellerine iki 12 Eylul reşimi tam zafere ulaşsın, kendileri yerli guruplar yaratsınlar, demokrasi ve ulusal kurtuluşun çıkarları adına kendileri için bol bol demagoji yapma imkanı doğsun Bu nedenle adamlar son derece rahattır Öte yandan bu yeptiklerini dericilik sayıyorlar, oysa bunlar en tehlikeli gericilerdir Yani bunlar devrimin strateşisi uzerinde oynayan onu deforme etmek ve karmakarışık hale getirmek isteye, bütün işini gucunu kitlelerin genel çıkışını engellemeye hasreden ve arkadan hiçbir fesat hareketi geliştiren şer kuvvetleri gerici kuvvetlerdir Yakıcı da olsa gerçeğin bu biçimde dile getirilmesi en doğrusudur

Bugun içine girilmesi gereken devrimin genel doğrultusu bellidir Bu öyle yerli bir araştırma ve incelemeyi gerektirmeyecek kadar açıktır Tersine aydınlatılması gerekenler bu denli açık gerçekler karşısında körler gibi davranmayı merfet sananlardır Tabii böylelerinin akıl da ancak devrimin mızrağı kendilerini delip geçtiğinde başlarına gelebilir Yoksa bunlar başka turlu ıflah olmaz Kısacası strateşi uzerinde oynanmak istenen bazı oyunlar vardır Bazılarına göre halkımızın ayağa kalkışının nasıl olması gerektiği sözumona henuz cözume bağlanmamıştır Örneğin

bu güçler hala hangi güçlere dayanması gerektiği özguç ve temel güçlerin neler olduğu, ittifakların nasıl geliştir leceği sorunlarını tartışıyorlar. Bunun tartışılmasının nedeni, Kürdistan koşullarında feodal-komprador ve küçük-burjuva yapay sınıflaşmasının ve onu her türlü olumsuz gelişmenin temelcilik ve sosyalizm maskesi altında yutturulmasının başarılmasıdır. Gerçekten de böyleleri maskeli bir biçimde bu sınıfların sözcülüğünü yapmaktadırlar. Bu konuda proletarya önderliği gerçekten de büyük bir dirayetle sosyalizmi Kürdistan koşullarına uyarlamıştır. Bunu tam bir yetkinlikle ortaya koymuştur ve bu gerçek tartışılmazdır. O halde bunların işleri çok geriden ele alıp çarpıtmayı amaçlayan yakıştırmalarına aset olmamak için kararlı bir biçimde yürümeli ve kendi doğrultumuzu savunmalıyız

Bu güçler içinde bulunduğumuz koşullardan biraz ortalığı karıştırmak istiyorlar Ancak bunlar şanslarının her zamankinden daha az olduğu bir dönemi yaşıyorlar Bunların seslerini duyurmaları bile mümkün değildir Bu gerçeklerin bilinmesi, ancak bunu büyük bir olay olarak değerlendirmeden asıl sorunlara yönelmeyi ve orada gelişmeyi güvenceye bağlamak gerekmektedir Bu nedenle stratejiye yönelik yeni araştırma-inceleme ve tartışmalara girmek yerine daha çok bunun uygulanmasına ilişkin sorunları büyük bir dirayetle ele almak, gelişmeyi ve büyümeyi burada sağlamak, inceleme, tartışma ve buna benzer her türlü faaliyet alanını burada ortaya çıkarmak önemli bir görevdir Bugün karşımızda duran sorun şudur Gerek öncünün iyi bir biçimde yönetilmesi gerekse halkın devrimci çıkışının düşman karşısında yenilgiye uğratılmaması ve halk savaşının doğru temellere geliştirilmesi için neler ortaya çıkarılmalıdır? Bunlar nasıl örgütlendirilmeli ve eyleme geçirilmelidir? Nasıl denetlenmeli ve yürütülmeli yürütmenin çok çeşitli biçimleri ve her düzeydeki yaklaşımlar nasıl olmalıdır? Kısacası sorun olarak karşımıza dikilen öncünün nasıl daha iyi yöneteceği ve kitleleri en iyi nasıl savaştırabileceğidir Doğrultu belirdir bunun karıştırılmaması gerek Bazıları bunu karıştırıyor, teorik sorunları habire pratik sorunların yerine geçirmeye çalışıyorlar Hatta bunun için yeni yollar icat etmeye çabalıyorlar PKK'nin çok önceden büyük çalışmalar ve fedakarlıklar pahasına aştığı dönemleri yeni yol diye karşımıza dikiyorlar Hatta onu bu yolda katettiği mesafeden geriye çevirip sakat ve çıkmaz yollara sokmayı düşünüyorlar Bunların akılları kendilerine kalsın diyeceğiz Gölge etmesinler, kendilerinden başka insan istemeyeceğiz

Bunlar yeni uyanan ve bu yüzden kendilerini son derece kurnaz sanan zavallılardır Bu konuda PKK'nin aldığı mesafeyi görerek sorunlara eğilmesini bilmek gerekir Bazı kurnaz tipler birçok geri sorunu yeni sorunlarmış gibi önümüze koyuyor ve militanlarımızı gündeme bu sorunlar üzerinde tartıştırmak istiyor Buna düşmek zaman kaybına neden oluyor ve olanakların boş yere harcanmasına yolaçıyor Bu tür durumlara düşmemenin yolu tartışılması gereken en önemli sorunu doğru tespit etmek, buna denk düşen uygun çözüm yolunu bulmak pratiğin güncel gelişmeler tarafından nasıl belirlendiğini ve burada belirleyici olanın ne olduğunu doğru kavramak, hiçbir yanılgıya izin vermeden ve kendisini ve çevresini aldatmadan, sinin görevlerini doğru saptamak ve yürütme esaslarını örnek bir biçimde yerine getirmektir Yapılması gereken şey bu iken bu tür demagoglar karşısında ilgisiz davranmak ve sorunları yakıcı bir biçimde dayatmadan kaçınmak bu güçler dikkatleri asıl sorunlardan uzaklaştırmaya çalıştıklarında karşısına dikilmemek militanlarımızın en ciddi kusurlarından biridir ve Partiye ciddi zararlar vermektedir Anın temel görevi kaçınılmaması gereken işi, doğru tutumu ve yaşamı nedir? Bunu tehdit edenler kimlerdir? Bunun doğru kavranması ve buradaki yenilgilerin aşılması gerekmektedir

Ne yazık ki bu konudaki yenilgiler güçlüdür Yanı buyük oyunlar oynanmaktadır büyük gerilerne bozma ve dağıtma faaliyetleri sözkonusudur Ama bu güçlerin başvurdukları demagoji çok geniş ve bir hayli yuklu olduğu için, militanlarımız bunların oğına takılabilmektedir Görevler bir tarafa itilmekte, olanaklar ve koşullar hızla eriyip gitmektedir Ölümsuz bir dönemin içine girildiğinde, inançlarını tutumlar ve tesirsizlik veren bazı kaçışlarla bir yerde adeta bu güçlerin istedikleri duruma düşülmektedir Böylelikle başlangıçtaki sıyrılışet ve yoğun çaba boşa çıkmış olmaktadır

Bizde taktiğin saptırılması ve özunden boşaltılması denilen olay yaygın bir biçimde yaşanmaktadır Su gerçekleri açık bir biçimde görüyor ve sürekli vurguluyoruz Halk ayağa kalkmak istiyor, birçok kişi eğitim ve örgütlenme talebinde bulunuyor Ancak biz o büyük çıkışı bir türlü yeterince gösteremiyoruz TC her an yangının bacayı sarabileceğini düşünmektedir onun bek lentisi böyledir Herkes, ayaklanma hızla gelişebilir demektedir Çünkü objektif koşullar halkı buna zorlamaktadır Ama öncümüz taktik uygulama alanında izah edilemez ve tanımamaz sakatlıklar içinde bulunduğundan, ne halkın ne de düşmanın beklentisi gerçekleşebilmektedir Öncu burada kendisiyle oynamakta ve görevlerini ihmal etmektedir Ancak devrimin yüce ortaminda hiçbir insan kendisiyle ve devrimci görevlerle oynayamaz, kendisini başka türlü gösteremez Bazı bozguncu unsurların ve fitne-fesat tiplerin yaptıkları şey tam da böylesine büyük bir tarihsel önemi bulunan kritik bir anda haklı davamıza çomak sokmak ve arkadan hançerlemektir Şan ve şöhreti şaşkın Arap misali zemzem suyuyuna pislemekte arayan 'ne de olsa adımı duyurdum ne demiş yaman ve etorler biri olduğumu, insanlara nasıl boyun eğdirdiğimi, PKK'yi nasıl zorlayan bir adam olduğumu kandladım' diyen ruh düşkünleri hiç de az değildir Böylelerine çok açık bir biçimde sormak gerekiyor Böylesi bir pratiği sergilemekle herhangi bir yerde yarara mı dokunmuş mu? Susuzluktan çatlamış bir insanın yüreğine su serpebilmiş mi? Biraz olsun çeşitli aclan dindirebilmiş mi? İnsanımızın onurunu ne kadar yükseltebilmiş? İnsanlarımızın onurlarını ayakta diyorsunuz, peki neden oynadınız? Bazıları neden oynadıklarını bile bilemiyorlar Bunlar tanrımızın o bin yıllık kötülük tohumlarının bizde en son biçimiyle açılımıdır Aynı şekilde bunlar düşmanın serpiştiği bu tür bir yığın bozguncu davranışın en son çırpınışları olarak da görülebilir

Biz taktik önderler ve eylem adamları olarak bunların işleri bozan kişiler sıfatıyla aramızda dolaşmalarına izin vermemek daha çok şeye tevessül etliklerinde hadlerini bildirmek zorundayız Böyle şeylerle oynandığında dürüst militan tarımızın yaptığı şeyin çoğunlukla sızianmak ve şikayet etmek olduğunu görüyoruz Elbette militan böyle davranmamalıdır Bunlar çok zavallı tutumlardır Sabırlı ve planlı hareket etmek ayrı şeylerdir Tabii bu tür tutumların sahiplerinin planlarını yerlebir etmek için kendi planlarımızı geliştirmek ve bunun koşullarını hazırlamak zorundayız Sabırlı davranmamız ve tahammul göstermemizin nedeni budur Yani olumsuz olanı yerlebir etmek için sabırlı davranıyoruz Yoksa olumsuz olanla birlikte kendimiz de bunalıma sürüklemek ve boğuntuya getirmek için değil Bir bozgunculun yüz durust insanı işlemez duruma getirdiği gözönünde tutulursa, bizdeki hastalığın öyle basit ve kuçumsenecek bir şey olmadığı ortaya çıkacaktır Aynı şekilde bu konuda görev adamı olmanın ne denli uzağında bulunduğumuz da açıktır Kuşkusuz bunun hiçbir yararı yokhur Bu tiplerin bazı kötü amaçlarının bulunduğunu ve artmıyetli olduklarını varsayalım Peki, durust olan ve hayatını ortaya koyan adama ne oluyor? Belki bu konuda kendimizi düzeltme ve yetkinleştirme işini tam gerçekleştirmeden yaşama ve kişiliğimize en büyük saygısızlığı sergilemiş oluruz Eylem adamları hâlâ ne kadar önemliyiz Eylem adamlarının bakış keskinliği netliği, kurnazlığı dayatıcılığı, despotlanı ve kaya gibi sağlam bir yaşama sahip olması çok önemlidir Bunlar hep arzu edilen ve kendisine sarılındığında insanı başarıya götürecek olan özelliklerdir

Bugün büyük bir uygulama dönemindeyiz halkımız tarihsel bir çıkışın eşiğinde bulunmaktadır Kitleler öncünün sağlam adım atmasını beklemektedir Çünkü halk kitleleri çok iyi bilmektedirler ki, sağlam iş yürütebilecek bir öncu olmadan gerişten isyancı çıkışlar kahramanlarla karşılık bulacak ve yenilecektir Halkın bu konudaki duyarlılığı anlaşılır bir seyder Yığınların halkı dolaşan işi sonuna kadar götürme iddiasındaki öncüyu yanıbaşında görmek istemeleri de anlamlı ve anlaşılırdır Halkımız sonuna tamamen böyle bakmaktadır O halde buradaki sorun öncunun güçlü bir biçimde ortaya çıkmasıçarpıtmalara izin vermeden en ciddi eylemleri gerçekleştirmesi ve dönem dönem bunları planlamasıbu konuda gerçek bir kurmay gibi çalışmayı başarması kendisini düzenlemesi ve örgütlendirmesi kitlelerin ayağa kalkışını kendisiyle birlikte sağlayabilmesidir Zaten en çok ihmal edilen görevler de bunlardır Öncunun kurmay görevlerini yetkince başarması sorunun özünü meydana getirmektedir Hemen belirtelim ki düşmanın kurmayı bu durumda değildir Onun her şeyi hazır ve nazırdır Oysa bizim savaş kurmayı olması gereken güçlerimiz basit isyancı birlikleri yönetmenin bile gerisinde bir konumu yaşamaktadır Son derece ciddi önem arzeden bu kurmay sorunu çözümlenmeden her koşul altında savaşın sevk ve idaresi gerçekleştirilmeden ciddi savaşların geliştirilmesi mumkun değildir

Birçok arkadaş bunları temel bir sorun olarak ele alıp çözüme götürecek yerde, sorunlardan kaçmak ta çözüm bulacağını sanmaktadır Hayır, sorunlardan kaçmak ne denli fazla olursa görülecek zarar da o kadar büyük olacaktır İstenen hedeflere ulaşmak hayal kurmakta mumkun olamaz Ancak büyük çabalar göstermiyerek ve kan ter içinde yol almarak ulaşılabilir Sorunlardan ve gerçeklerden kaçmak Kürdistan koşullarında neredeyse bir ulusal özellik haline gelmiştir Hep kendi gerçekliğinden kaçıp yalana sığınmak zayıflıklara, eksikliklere ve gerilliklere sarılmak nereye kadar devam edebilir? Yüzyıllar boyunca bu durumu yaşamakla ne elde edildi? Şimdi bu olumsuzluğun aşılması PKK'nin önünde duran bir görevdir bu görev partimizin miktarlarına düşmektedir

Bütün bu anlatılanlar pratik yönetimden güçlü bir taktik uygulama beklediğimizi göstermektedir Sorun taktik yönetim örgütlenme ve eylem üzerin gibi konuların usta çözümleyicileri düzeyine yükselme ve bunu pratikte mutlaka sergileme noktasına gelip dayanmıştır Ülke zeminde ve yurtdışında eskeri ve diplomatik bütün alanlar ancak bu konuda çözüm gerçekleştiği pratik önderlik yaratılıp güçlü bir yönetim sergilendiği zaman gelişme sağlayabilir Bizde işler artık bu noktaya gelip dayanmıştır Ne yeni siyasal eksi yaratmak, ne de yeni çevreler oluşturmak, ne de yeni dostluklar geliştirmek asıl sorunumuz olabilir Bütün bunlar kendiliğinden de olsa gelişebilmektedir Sorun bütün bunların bir komuta altına çekilmesi ve bu komuta altında savaş düzenine sokulmasıdır

Sorun büyken ve bunun olumlu çözümü durust bütün militanların bir nolu görevi olarak duruyorken militanlarımız ne yaptılar? Belki fazla abartmamak gerekecek, ama sorun olumsuzlukların nasıl çözümlenmek istendi? Bu olumsuzlukların sahipleri kimlerdir? Bunların bellibaşlı faaliyet biçimleri ne olmuştur? Bu konulara biraz değin mek istiyoruz Bu sorunlara değindiğimiz zaman doğru olan da daha iyi bir biçimde açığa çıkmış olacaktır

Bir kez işi esasından bozmayı mardiel bilen işin esasından kaçmaya çalışan ve ayrıntılara boğulup kendilerini uğraştırarak dupeduz iken kaçan kimseler vardır Öte yanda olumsuzlukların yeniden kademe kademe sıçrayarak zamar bomb mastadır Tabi bir de en yisine ulaşmay amaç olarak önüne koyup bütün güçleriyle bunu hayata geçirmek isteyenler söz konusu dur Biz bütün bunlar tanmak zorundayız Tanımamız sağlam bir biçimde yapabilmek için de bu gerekliydi İşten olumsuzlukan çözmek isteyen er kimlerdi? Bunlar ne yaptılar? Bunun biraz olsun aydınlatılması yarar olacaktır Biz III Kongre ve doğru geldiğimizde pratikte tasfiyeciler in çözümlemesin yaparak bunların sahiplerini ortaya çıkardık III Kongre sürecini tekrarlamak herhalde fazla yararlı olmayacaktır III Kongre sonrasında eski tutumlarında ısrar edenlerin kendilerini yeni dönemde nasıl uyarladıklarını ortaya koymak ve bunların yeni izleyicilerinin kimler olduğunu açığa çıkarmak önem taşımaktadır Yeni izleyiciler kimlerdi? Bunlar nasıl ortaya çıktılar ve ne yaptılar? Biz bu tür unsurlarla epeyce uğraştık Bunlar bugün halen öyle şeylerle karşımıza dikiliyorlar ki, yarın nasıl karşımıza çıkacaklarını bilemiyoruz Biz hala bunların tahribatlarını gidermekle uğraşıyoruz Tabii böyleleri ancak Parti ilerledığı zaman açığa çıkarılabilir Çünkü bunlar kendi kişiliklerinde Partiyi bitirmenin tezgahlarını kurmaktadır Bu tip kendilerin "en iyi PKK li" olduğunu iddia ediyor Partiyi bir adım ileri götermek için bütün çabasını ortaya koyuyor, "Ben" diyor ve başka bir şey demiyor O büyük kölecı imparatorlukların tepesindeki firavunlar bile bu kadar "ben" demiyorlardır işte bizim koşullarımızda bu türden bazı tasfiyeler ortaya çıkabiliyor Bu Kürdistan koşullarında yüzyıllardan beri devam eden sınıflaşma, uluslaşma ve bunların siyasallaşmasındaki kötürümlüğün ve çarpıklığın bazı kişilerin şahsında çok kötü karikatürler ve sömürgeciliğin despotizm biçimlerinin son derece iğrenç taslakları biçiminde hortlamasından başka bir şey değildir Bunlar demagoji ve yalana sığınarak böyle olmadıklarını söylesseler de, biz kendilerinin durumunun böyle olduğunu ortaya koyabilecek ve kendilerine kabul ettirebilecek durumdayız Nitekim öyle yapıyoruz

Şimdi bazı ilginç durumları ortaya koyduğumuzda, ne yapmamız gerektiği kendiliğinden anlaşılacaktır Biz III Kongre kararları ışığında planlamalarımızı tamamladığımızda bazı gruplarımızı çeşitli görevlerle bazı alanlara gönderdik Bunlardan bir grubumuz Avrupa ya gitti diğeri Doğu Kürdistan üzerinden ülke pratiğine yöneldi Bir başka gurubumuz Güney Kurdistan dan ülkemizin derinliklerine doğru kerted Bu grupların olumlu veya olumsuz faaliyetleri oldu Avrupa faaliyetleri içinde yeralan eski ve yeni arkadaşlar, gerçekte III Kongre nin özüne, Kongre çözümlemelerine ve verdikleri özelleştirilere sadakatle bağlı olmadıklarını gösterdiler Avrupa zeminında gerçekleştirilen bir Konferans ta bunlar tekrar özelleştiriye yönelttiler Konferans sonuçları bunların hala III Kongre gerçeği karşısında kendilerinin haklı olduklarını düşündüklerini ve Partiye karşı kapalı davranan kişiler olduklarını açığa çıkardı Söz vermelerine rağmen bu arkadaşların samimi olmadıkları, fırsat bulur bulmaz kendilerini konuşturdukları ve bu konuda ısrarlı oldukları açığa çıktı

Bu tutumun doğru olmadığını belirttik bu doğrultuda yaptığımız eleştiriler de vardır Bunların neyi tekrarlamanın ardından koştukları, eski uluşlarını nasıl yenileştirip konuşturduktarı ve bunun ne tür ciddi sakıncalara yolaçtığı bugün burjuva basınına yansıyan birçok gelişmeden rahatlıkla anlaşılmaktadır Zaten Avrupa da yapılan Konferans taki tartışmalar ve Genel Sekreterliğin bu Konferansa sunduğu raporlar, bütün gerçekleri tüm netliğiyle açığa çıkarmıştır Bazıları hala kendilerini kamuflo edebilecekleri sanıslar da, ortaya çıkan sonuçlar bunun olmadığını olduğunu kanıtlamaktadır Yine bunların aslında Parti ve devrimci pratik karşısında durust olamamaları ve bundan sürekli kaçınmaları bugün birçok özelliği ile daha iyi anlaşılmıştır

Devrimci pratiğe giren başka bir grubumuzun durumu çok daha ilginçtir Sözumona ülkede pratik önderliğe soyunulmuştur Ancak daha zemine adım atar atmaz Kurdistan in geri toplumsal yapısında yuzyıllardan beri oluşan en kaba ağavarı metodlar ve TC'nin dayetliği en çirkin bastırma yöntemleri içiçe geçirilerek partinin en hassas sorunu olan kadrolarını üzerine bir baska saldırmıştır Bu yöntemlerin sahipleri açıkça 'yatağa düşurulmedik bir tek kişi bile bırakmayacağız diyebilecek kadar pervasız bir tutum takınmışlardır Tabii kadrolarin kuçumsenmeyecek bir bölümü de uysalca boyunlarını eğip "tamam, öyledir" demişlerdir Bu durumda eski toplumun son derece kötü bir karikatürü hortlatmıştır Hiç kuşkusuz PKK nin bugunku gelişme aşamasında bu yöntemlerin bu tur yönetme ve yönetilme anlayışlarının hortlatılması düşündürücüdür Bunların Partimize verdiği zarar çok büyük olmuştur Büyük kazanımlar ve ler larılesel adımlar bu küçük ağalar yüzünden neredeyse olanaksız hale getirilmektedir

Diyarbakır Zindanlarındaki PKK'li Savaş Esirlerinin Değerlendirmesi.

DEVRİMCİ GÖREV VE TÜRK SOLUNUN TUTUMU

Başlangıcı 1 sayfada

Kurt halkı, Türk ulusunun ulusal yayılma alanı ve ham maddesi haline getirildi. Üç bin yıllık tarihimizin en karanlık ve tehlikeli dönemini halk olarak yaşıyorduk. İki seçeneğimiz vardı. Ya her gün eriyerek "barış" içinde yok olacak, ya da direnerek bağımsız olacaktık. Halkımız, PKK önderliğinde iradesini direnerek var olma yönünde kullandı. Evet, bugün halkımız Türk devleti ile üç beş yıllık esaretten kurtulmanın ve özgür olmanın hesaplaşması içindedir.

Halkımızın özgürlük ve bağımsızlık arzusuna resmi devlet polikasının yaklaşımı herkesçe bilinmektedir. Halkımızın varlığını inkar etme, en masum bir ulusal talebi kan ve katliamla bastırma, zoraki oluşturulmuş Misak-ı Milli'nin de dokunulmazlığını savunma vs. dir. Bugün bağrından çıktığımız ülkemiz üstünde halk olarak hiçbir söz hakkımız yok. Dilimizle konuşmamız yasaklanmış, tüm ulusal değerlerimiz yabancılaştırılmaya, korkunç bir asimilasyona, Türkleştirilmeye tabi tutularak çocuklarımıza, köylerimize verdiğimiz Kürçe isimler değiştir ilmekte, Kurt ve Kürtlükle ilgili her şey silinmeye, unutturulmaya çalışılmaktadır. 20. yüzyılın son çeyreğinde yeryüzünde bunca ırkçı, bunca baskıcı bir rejim ve böyle yok edilme tehlikesi ile yüz yüze olan başka bir halk var mıdır acaba?

Mevcut durumda halkımızı yok etme, katliamlara tabi tutma, zorunlu iskan, sürgün vs. vs.'nin tüm yasal alt zeminin hazırlanmış ve pratikte uygulanmaya başlamış bir Devlet tüm bu uygulamaları mücadelemizin gelişmesi karşısında ihtiyaç duyduğu şekilde yürürlüğe koymakta ve koymaya devam etmektedir. Bunlar pişmanlık yasası, kelle avcılığı, savaşçıların başına milyonlarca ödül koyma, korucu adı altında paralı milisleri silahlandırıp adam öldürmek için orta yere salma, başka ülkenin sınırlarına tecavüz ederek saldırma, vs.'dir. Bunların hepsi yasalaştırılmıştır. Kısacası, gayri insani, uluslararası hukuk kurallarına, savaş kurallarına uymayan tüm yol ve yöntemlere başvurulmuş, bunlar yasallaştırılarak halka da benimsetilmeye çalışılmıştır. Tüm bunlar mücadelemizi durdurmaya yetmedi. Gizlendiği sömürgeci maskesini biraz daha aralandırarak gerçek ve ayrı bir askeri örgütlenmeye giderek mücadele karşısında dağılmaya yüz tutan askeri ve idari örgütlenme yerine yeni örgütlenmelere yöneldi. Tabii bu yollarla da sonuca gidemeyecektir, gitmesi de mümkün değildir. "Eşkıyayı yok edeceğiz, kökünü kazıyacağız, vurduk saklanacak delik arıyorlar" yollu iç ferahlatıcı propagandaları artık sık sık kullanamaz oldular. Nasıl kökü kazınacak savaşçılar ın, karşılar nda savaşan bir halk var. Biz devrimcileri yok etmek için, içinden çıktığımız halkı yok etmeler gerekir. Bir halk ne kadar yoksul küçük ve geri olursa olsun, savaşmaya karar verdi mi, onu hiçbir güç alt edemez. İşte Vietnam örneği. Bizim halkımız da kölelikle, sömürgecilikle, tarihsel bir hesaplaşma içindedir. Savaşımının çok zor ve çok kanlı olacağını biliyoruz. Karşımızda duranlar bölgenin en büyük ordusuyla, ırkçı, kafatasçı yapıya sahiptirler.

Resmi devlet pol tikası bizim için sır değil. TC bizimle bir savaş içindedir. Oldukça eşitsiz koşullarda yürüttüğümüz bu savaşı her ne hikmetse resmi olarak dile getirmeye devletin dili varmıyor. Ama fiilen savaşta olduğunu da gizleyemiyor. Ordusunun en seçme birliklerin i ülkemize sevk etti, askeri varlığını kat kat artırdı. Milyarlarca lira savaş donanımı için harcıyor. Korucu adı altında milis ve paralı askerlerden oluşan bir ordüyü Kurtlerden oluşturmaya çalışıyor. Hükümet, Milli Güvenlik Konseyi, MİT vs. devletin en yetkili karar organlarının baş gündemini PKK ve gelişen ulusal mücadelemiz işgal ediyor. Devlet tüm politikalarında bu savaş durumuna göre yönünü belirlemektedir. Geliştirdiğimiz mücadele ile bunu devlete dayatmış bulunmaktayız. Bu unsuru devlet resmi ağızla itiraf etmeye yanaşmasa da, pratik karar ve faaliyetleriyle bunu gizleyecek durumu kalmamıştır.

Resmi devlet organları TRT, basın ve bunlara partileri hep bir ağızdan milli birlik ve beraberlik vaazları vermekte, şovenizm zehirinin bugüne kadar görülmemiş boyutlarda Türk halk ının kafasına şırınga etmektedir. Halklar arasında düşmanlık geliştirmek, sınıfsal çıkarları için halkları birbirine kırdırmak ve talan düzenini bu şekilde sürdürmeye çalışmak burjuvazinin en sık başvurduğu yollardan biridir. Türk burjuvazisi Türk şovenizminin ayrılmış olabildiğine kabartmaya çalışmakta, elinden geleni ardına koymamakta, eline geçen hiçbir fırsatı kaçırmamaktadır. Türk ve Kürt halkları arasında düşmanlığı körükleyip geliştirmeyi, güvensizliği yaymayı politikasının temel taşlarından biri haline getirmiş bulunmaktadır. Hayali bir tehlike yaygarasıyla halkın ufkunu karartmaya, yedeğine almaya çalışmaktadır. "Vatanımızı, milletimizi bölmek, yabancı güçlere peşkeş çekmek, Türk milletini tarihten silmek istiyorlar" yaygarasıyla, olmayan bir tehlikeyle halkın içine korku salma, vatan hainliğan ettiği, ulusal kurtuluşçu güçleri mize ve Türk devrimci hareketinin üzerine sürmenin yoğun çabası içindedir. Kimsen n Türk vatanını milletini bölcüğü falan yokken, tarihsel gerçekler inkar edilerek demagoji ve yalan mekanizması tüm boyutlarıyla işletilmektedir. Vatanı ve milleti bölünen varsa, o Türk vatanı ve milleti değildir. Kurtlerin vatanı ve Kürt halkı bölünmüş, aralarına sun sınırlar çizilmiş, halkımız birbirinden koparılmış ve biz tarihten silinmeye çalışılıyoruz. Tarihi ve toplumsal gerçeklerin tersyüz edilmesi, ancak bu kadar olur.

Bu ipleri koparmış azgın şovenizm dalgası içinde düzen partilerin tümü "vatanın, milletin bütünlüğü tehlikededir, milli sorunu iç politika aracı yapmayalım, hepimiz milli mütabakat içinde olalım" şeklinde tavırlarını koymuş bulunmaktadır.

Burjuva basını ve üniversitelerin tavrına baktığımızda, objektif habercilik ve bilim çevreleri olmaktan tamamen uzak, uzaktan kumandalı, resmi devlet politikasının katışıksız savunuculuğunu yapmakta halkı yanıltma, yalan ve yanlış bilgilerle halkın kan emicilerin yedeğine alma ve şovenizmi etkin bir şekilde yayma araçları haline gelmiş bulunmaktadır.

Basın, sözüm ona kamunun vicdanı, halkın ve halkın sesi olacakken, ırkçı faşistlerin sesi olmuştur. Resmi çevrelerce belirlenen politikalar doğrultusunda yayın yapmakta, çadışı bir tutum sürdürmektedir. Bugün ulusal kurtuluşçu güçlerimizce verilen mücadelenin ne kadar halka yansıtılmaktadır? Ülkede olup bitenlerin, gerçekleştirilen eylemlerin ne kadarı halka yansıtılmaktadır? Bu soruları sorduğumuzda, verilecek cevap gerçekten halktan gizlendiği, biçiminde olacaktır. Gerçekleştirilen binlerce eylem özellikle devlet güçlerine yönelik operasyonlar, halktan g zlenmekte, haberler arasında yer almamaktadır. Tüm burjuva çevreler ve aydınlar, Ergun Göze'den Uğur Mumcu suna kadar hepsi devlete aklıdanelik etmekte, PKK - nın ve ulusa kurtuluş güçler mizin nasıl yok edileceği neler yapılacağı konusunda yol, yöntem göstermekte. devletin binlerce uzman yetm yormuş gibi, bunlar halk düşmanlığı ve şovenizmin değirmenine su taşımaktadırlar. İlginçtir, devrimcilik ve demokratlık adına mangalda kul bırakmayan bazı köşe yazarları PKK'ya karşı kontrgerillayı harekete geçirmedi diye devlet yöneticilerinin çatmakta, 12 Mart'ta kontr-gerillayı bize karşı kullandınız, biz devletin v n litesin bütünlüğünden yanaydık, asıl devleti bölmek isteyen PKK ya karşı güçleri meydana salmanız gerekir, yazık değil mi, bizi haksız yere süründürdünüz diyerek bur,uvazilerine yol göstererek dert yanmaktadırlar. Sanki devlet kontrgerilla güçlerini ortaya salmakta katılamlarla görevlendirmekte geri kalmış gibi. Baylar merak etmesinler, sözünü ettikleri güçlerin o tuz ki tekmil b rden ülkemize ve üzerimize salınmış bulunmaktadır. Ne kadar demokrat ve halktan yana olduklarını mücadelemiz göstermiş, maskelerini düşürmüş bulunmaktadır. En gerici faşistinden, Uğur Mumcu gibi demokrat geçinenlerin tümü, Kürt sorunu karşısında yan yana olmaktan, aynı ağızdan konuşmaktan sakınca görmemektedirler. Aralarında tek fark, halkımızı tarihten silmede başvurulan yol ve yöntemlerin biçimleriyle ilgilidir. Özde Kürt ulusunun yok edilmesinde, Türkleştirilmesinde hepsi aynı yerde buluşmaktadırlar.

Bilim yuvaları olması gereken üniversite çevrelerine baktığımızda aynı koro içinde onların da eksiksiz yerlerini aldıklarını görmekteyiz. Türk üniversite çevreleri bilim adamlığı adına, bilimin ırzına geçmekte, insanlık ve bilim dışı sövenizme, bir halkın tarihten silinmesi politikalarına "bilimsel" tezler ve açıklamalarla katılımlarını esirgememektedirler. Düğmeye basıldığında ülkenin tüm üniversiteleri ülkenin ve vatanın bölünmezliğiyle, böleculük tehlikesi üzerine konferanslar vs. düzenleme yarışına hizmet etmekte kusur bırakmamaktadırlar. Namuslu bir ses işitmedik bu çevrelerden. Ne kadar acı ve korkunç bir durum bu. Bunların dibinde içiçe oldukları 15 milyona yakın bir halkın varlığı inkar edilirken ve tarihten silme politikaları son sürat uygulamaya sokulurken, bilim adamlığının namusuna sahip kimsenin sesini işitmedik. Ne kadar korkunç! Bu çevreler bilim dünyasının yüz karalığına soyunmuş ve bunu sürdürmeye devam etmektedirler. Her gün basında TRT'de. Meclis, siyasi partilerde, üniversitelerde "Bulgaristan'daki Türklerin isimlerinin değiştirildiği, baskı yapıldığı, bunun zulüm olduğu, uluslararası hukuk kurallarına ve insanlığa uymadığı yollu yazılar, açıklamalar birbirini kovalamaktadır. Şovenizm dalgasının kabarmasında, Türkluğun şahlanmasında bundan yüce yararlanıldığı, tüm çevrelerin aynı yerden yönlendirildiği ortadadır. Bulgaristan Türkleri konusunda bunca yaygara koparanlar bunların dibinde olup bitenleri neden görmezlikten gelmekte, sağır sultan rolünü oynamayı kılını kıpırdatmamayı neden tercih etmektedirler? Bu kara mizah örneği, bu çifte standart acaba dünyanın başka yerlerinde yaşanmış mıdır? Halk olarak dilimiz yasaklanmıştır. Bu, anayasaya kadar sokulmuş, Kürtçe olan köylerimizin, çocuklarımızın vs. isimleri değ ştirilmekte, bunlar için niye uluslararası hukuk kuralları insanlık değerleri vs. bu çevrelerin akıllarına gelmemektedir. Yoksa uluslararası hukuk kuralları ve ulusların kaderlerini tayin etme hakkı içinde, Kürtler için özel bir madde mi vardı? Bu kurallar Kürtler için uygulanmaz mı dermişti? Evet oldukça ilginç, dünyada benzer görülmemiş ikiyüzlü bir tutum takınmaktadırlar bize karşı. Şu anda bulunduğumuz Diyarbakır Asker Cezaevinde ziyaretçilerimizle Kürtçe konuşmamız yasaktır. Türkiye nin hiçbir cezaevinde görülmeyen bir uygulama var. Ziyaretçilerin Kürtçe konuşmamaların sağlamak için ziyaret yerinde siyasi polis görevlendirilmiş bulunmaktadır. Bulgaristan'da baskı ve zulüm var dan l nmektedir, yaygara koparılmaktadır Peki burada zulüm ve vahşet yok mu? Yalnız Diyarbakır Cezaevinde vahşetin kurbanları 40's u aşkın Niye buna zulüm ve baskı denılmiyor? Yoksa işin içine Kurtluk girdiğinde dev mcilik demokratlık, insan hakları ve hukukun savunucusu olmak sınırı son mu buluyor?

"Böluculukte takınılacak tavırda milli birlik ve mütabakat sağlanmalıdır" sloganının ne anlama geldiğine, burjuvazinin bunu niye sloganlaştırdığına kısaca değinelim. Ne u zerinde milli mütabakat? "Kurt halkının esaretinin devamında tarihten sil nmesinde, mevcut resmi politikan n yürütulmesinde hep beraber ve birlik olalım. Uygulanılacak ve yasal statüye kavuşturulmuş baskı işkence, katlıam, mecbur iskan vs.'de hepımız birleşelım. Çatlak ayrı ses çıkmamalı"dan başka bir şey değildir, bu milli birlik şartı. Evet, Kürt halkının özgürlük ve bağımsızlık özlemin, ve hakkın yok etmede el ele verelim denilmektedir. Bu şartı burjuvazinin tüm kanalları, resmi devlet çevreleri, basın ve üniversiteleri hepsi bu yok edilişin sloganını "milli birlik ve beraberlik laflarıyla cilalayıp kitleleri buna hazırlama çabasında el ele yürümektedirler.

Resmi çevreler basın, TRT, üniversiteler vs. bu tutum içindeyken, sol, devrimci saflarda kendini gören kesimlerin tavrı ne olmaktadır. Üstlerine düşeni yapmakta mıdırlar? Bu soruya acı da olsa vereceğimiz yan t hayırdır. Türkiye sol ve devrimci çevreleri sınıf mücadelesi gereği şovenizmin kararlı düşmanı olmak, halka gerçekleri ulaştırmak, burjuvazinin halkı aldatma mekanizması karşısında durmak zorundadır. Burjuva şovenizminin dal-budak salmasının sınıf mücadelesinin önündeki en büyük düşman ve engel olduğunu uzun uzun anlatmaya gerek yok sanırız.

Şimdi Türk solunun ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı tutumuna kısaca eğilelim. Özellikle yayın oranı bulunan bazı devrimci-demokrat çevrelerin tavrı oldukça yetersiz ve geridir. Halbuki bu kesimlerden halk olarak büyük beklentimiz vardı. Devrimimizin dış müttefiklerinin başında Türk devrimci hareketi gelmektedir. Mücadelemizin silahlı d renış aşamasına girmesinin üzer nden epey zaman geçti ve çok meseleler kat etti. Tabu olarak dokunulmaz bellenen "Kürt sorunu" resmi devlet çevreleri ve burjuva basınında konuşulmaya ve tartışılmaya başlandı.

Türk sol çevrelerinin de teslim ettiği gibi Kurt sorunu tabu olmaktan çıktı. Çıktı ama, bu çıkışta devrimci çevrelerin yayınlarının payı ne oldu? Sorunu tabu olmaktan çıkaran, tartışan devletin resmi çevreleri ve burjuva basınıdır. Sorunu görmemezlikten gelemez duruma düştüler ve çözüm yolları aranken, birbirlerine akıl verirken Kürt sorununu işlemek zorunda kaldılar. Sorunu gündemleştirmeleri, isimlendirmesi onların istediği ve arzuladığı bir şey değildi tabi. Sorunu gündemleştiren ve tabu olmaktan çıkaran temel unsur, geliştirdiğimiz halk mücadelemizin dayatmasıdır. Neden Kürt sorunu 15 Ağustos 1984 öncesi böyle gündemeşmemişti, yazılı-çizilm yordu da, bu tarihten sonra elıne kalem-kağıdı alan herkes kalem sallamaya başladı. Bu tabi ki bir tesadüf değildir. Gelişen halk mücadelemizin gerçeği karşısında pol-tikalar üretmek zorunda kalmalarında mevcut politikalarının ihtiyaca cevap veremez hale gelmesinden ötürüdür. Bu bağlamda soruna baktığımızda Türk devrimci demokrat yayın ve çevreler nın gelişmenin çok gerisinde kaldığını, uzun süre sessizliğe gömülerek bekle-gör tutumu güttüğünü burjuva basının soruna el atmaya gösterdiği cesareti gösteremediğ ni gördük. Böye mi olmalıydı? Tabi ki hayır. Herkesten önce bu kesimler sorumluluk enternasyonalizm bilincine yaklaşıp sorunu daha yakından irdelemeli, gerçeklerin ortaya ser p halk aydınlatmalıydılar. Bu yapılmadı. Uzun süre sessizlik duvarı aşılamadı. Şunu unutmayalım ki, sınıf mücadelesinde sessiz kalmak, haklının yanında açıktan tavır alıp savaşa katılmamak ortada kalmak, burjuvaziye meydanı teslim etmek kitleleri onun etkilemesine, örgütleyip yönlendirmesine bırakmak demektir. İşte ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında sol çevrelerin tavrı bu olmuştur. Meydanı kafatasçı halk düşmanlarına bırakmıştır. Sol çevrelerin bazıları özümden kaçar gibi "Kürt sorunundan" kaçmış, "böluculeri" destekleyip vatan haini damgasını yemekten kurtulmak için renksizliği tercih etmiş, tarihin kendilerine dayattığı görevlere sırtını çevirmiş, sağır sultan misali görmezlikten, duymamazlıktan gelmiştir. Sol çevrelerin bu sorunla ilgili çifte standart uygulad klarını halk düşmanlarından gelecek saldırıları göğüslemeyi göze alamadıklarını, mevcut statükolarını riske sokmamaya can havliyle çabaladıklarını görmekteyiz.

Niye çifte standart uygulanıyor? Sosyal şovenizmin batağından kendini kurtaramayıp teorik soyutlamalarla bol bol ulusların kaderlerini özgürce belirleme hakkı ilkesinin edebiyatını yapıyorlar. Ama iş Türk burjuvazisinin çıkarlarına dayandı mı, burjuvazilerinin yanında yer almaktan gayri bir şey görmez gözleri, bu defa işgallerin, haksız savaşların "hakhlığını süslu laflarla k tlelere lanse etmeye başlarlar. Bunun örnekler tar hte bolca görüldü ve yaşandı. Yaşanan bu tarihsel olaylardan ders çıkarılması gerekir.

Türk solunun ulusların kaderlerini tay n hakkı konusunda neden çifte standart uyguladığını sorduk. Bu sorunun cevabını uzunca irdeleyecek değiliz. Bu kesimin Kemalizm zehrinden henüz kafalarını arındıramadığını, ülkemizin tarih

sel, toplumsal gerçeğinin somutluğunu kavrayamadığını. Misak-ı Milli dışında bir düşünceye uzanacak cesareti gösteremediğini söylemekle özetleyebiliriz soruyu Türk solu, Kemalizmin kuyruğuna takılmaya hep böyle mahkum mu kalacak? Türk solunun kaderi mi olacak bu? Artık bunun aşılmasının zamanı çoktan geldi de geçti

Diğer ülkelerde gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerine oldukça sıcak bir ilgi ve destek gördük Türk sol çevrelerinden Vietnam Filistin kurtuluş savaşlarında olduğu gibi Bunun yapılması gerekir ve bu bir görevdir Gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerine sessiz kalınamaz Örneklediğimiz bu mücadelelerde yayın organları mücadeleyi halka tanıtmak için yoğun bir yayın örneği sergiledi bunlar toplantılar yürüyüşler dayanışma geceleri vs. gibi etkinliklerle destekendi Neden de durdu yadaki bu tür mücadeleler destekleniyor Biz de bu desteği onlara yüksek coşkuyla katılıp destekliyoruz Aklımızın almadığı dünyanın başka bölgelerinde gelişen mücadelelere verilen destek gösterilen kardeşlik ve sempati neden Kürt halkının kurtuluş mücadelesinde gösterilmiyor?

Genelde Kemalizmin duvarları aşılmamakla beraber resmi çevrelerin ve gericilerin hışmını üstüne çekmemek için susuluyor gelecek saldırı ve baskılar göğüslenemiyor neke girilmek istenmiyor Ama aydın ve devrimci olmanın namusu böyle davranmayı gerektirmiyor Bir İsmail Beşikçi nin tutarlı ve namuslu tavrı örnek gösterilerek bilim adamlarının namusu bunu gerektiriyor demekle. Beşikçi ye alkış tutmakla iş bitmiyor Unutmayalım bir gülle bahar gelmez. Bilim adamlarının Türkiye deki namus savunucusu olacak diye bir fetva mı var Neden Beşikçiler çoğalmıyor, neden kalatarının pası ve zehri akıtılmıyor Türkiye basın organları dergiler ve hiç mi kapatılmadı Yazarlar bilim adamları, insan hakları savunucuları hiç mi zindana tıkılmadı Hem de hedsinden fazla yapıldı bunlar Türk sol ve aydın çevreleri Kürt halkının kurtuluş sorununu neden kendine yasak bölge durumuna getiriyor burjuvazinin arzuladığı uyuşlığı neden sürdürüyor Bu sorun için de gazete ve dergiler kapatılsaydı, insanlar içeri tıkılsaydı, bunlar göze alınsaydı, sol sorunu alnının akıyla gündeme getirip halkı aydınlatabilecekti "Devlet bu konuda çok hassastır yayınımıza izin vermez bizi içeri tıkar ve mazeret olamaz Böyle yaşamsal bir sorunda halkın dostları aşırı fedakarlığı yiğitliği göstermeyip de ne güne saklayacaklar Devrimci aydın olmanın onuru, namuslu olma neyi gerektiriyorsa o yapılmalıydı Bu yapılmış değil halen de yapılmıyor Gelişmelerin gerçeğin sureki gerisinde kalıyor. Tarih durup sizi beklemeyecek değildir Tarihsel gelişmelere ayak uydurama yanlar tarihçe yadırılacak tardır

Mücadelemize hak ettiği ilgi gösterilmemekle gelişmeler objektif olarak izlenmemektedir Çoğu çevre bir araştırma zahmetine dahi katlanmamaktadır Vietnam Afrika Latin Amerika ülkelerine araştırma için görevliler yollanırken oradaki kurtuluş hareketlerinin görüşleri alınıp aktarılırken bol bol tercümeler yapılırken burnunun dibinde gelişen mücadelemize bu yaklaşım gösterilmemektedir Bizimle ilgili haber ve yorumlara kaynaklık eden genellikle burjuva basını ve haber kaynakları olmaktadır Niye ülkeye gelinmiyor gerçeğimiz bizden, halkımızdan öğrenilmiyor? Yoksa devlet bırakmaz, gazmeye izin vermez, yayınlatmaz gerekçesine mi sığınılacak yine? Devrimcilik solculuk ne güne saklanacak bu mesleği burjuvazinin izni oranında mı sürdürmek gerekecek? Evet soruları çoğaltmak mümkün! Ama, hiçbiri tarih önünde devrimcilerin sorumluluğunu hafiflemez gerekçeleridir bunlar

Solun bizi bizden öğrenmediğini, mücadelemize ve halk gerçeğimize hala yabancı olduğunu, yaklaşımının yüzeysel ve burjuva haber kaynaklarının etkisinde olduğunu söyleyebiliriz Köy koruculuğuyla ilgili vereceğimiz örnek de bunu açıklamak için yeterli olacaktır

Devrimci ve aydın olmanın ölçütü nedir?

Bu soruya verilecek cevap bilinmez değildir Yeterki bu bilinen cevabın gerekleri yerine getirilsin Her şeyin bedeli vardır Dünya insanlığı haklar sahip oldukları yaratıkların her şeyin bedelini ödemişlerdir Hiçbir şeye emeksiz bedelsiz sahip olunamaz Aydınlar devrimciler halkın dostları olma larının gereklerini ve aydın namusunu koruyabilmenin bedelini ödemekten kaçmamalıdır Kaçıldığında hiçbir şeye sahip olamayacak ve bir hiç olmaktan kurtulamayacaklardır

Koruculuk sistemi öyle basit sıradan alelade bir örgütlenme ve oluşum değildir Halk tarihimizde bunun örnekleri de yaşanmıştır Abdülhamit döneminde Kurtler den Hamidiye Alayları oluşturulmuş, bu birlikler hem Kurtlere karşı kullanılmış hem de Ermeni halkının katliamında büyük oranda bu güçlere rol verilmiştir Bugün de bu hain ve korkunç plan "koruculuk sistemi" adı altında gündemleştirilmiştir Ülkemizde savaş Kürtleştirilmek Kurtler birbirine boğazlatılmak istenmektedir Paralı milis bir ordulaşmaya gidilmektedir Devlet kendi ordu güçleriyle halk güçlerimiz arasında tampon bir güç olarak Kürtlerden oluşturduğu bu paralı askerleri koymak ordu sunu tahripten alıkoymak istemektedir Bu örgütlenme ulusal birliğimize kastedeh, birliğimizin bağrına sokulmak istenen bir hançer gibidir Şimdi soralım, bu korkunç plan karşısında tavrımız ne olmalıdır? Elimiz, kolumuz bağlı devletin ulusal kurtuluş hareketimizi boğmasını mı seyredelim? Hayır bunu yapmayacağız yapamayız Bir halkın kurtuluş yükü omuzlarımızdadır Bu sisteme yönelip dağıtmak zorundayız Halk birliğimiz, mücadelemizin geleceken bunu dayatmaktadır Bu sistemi dağıtmamızın tek aracı devrimci şiddet değildir Şiddet en son başvurduğumuz yoldur Silahlarını bırakmaları için aralıksız çağırılarımız ikna çabalarımız oldu olmaya devam etmektedir Bu çabalarımıza tepki oldukça da olumlu oldu Yüzlerce insan silahını kurtuluş güçlerimize teslim etti Bir kesimi de devlete geri verdi Ve halkımız bu sisteme hiçbir zaman gönüllü olmamıştır Belli hain ve feodal çevrelerin dışında kimse devlete yanaşmamaktadır Devlet zorla halkı silahlandırmakta, bize karşı dikmeye çalışmaktadır İşte bizim hedef aldıklarımız devletle işbirliğinden vazgeçmeyen hain kesimdir Gerilla operasyonlarında bazı koruculann ailesinden ölen kadın ve çocuklar da olmaktadır Kadın ve çocuklar hiçbir zaman hedefimiz değildir Böyle bir şey hiçbir zaman düşünülemez Adamlar silahlıdır nöbetlerdir kendilerin korumaktadırlar Bazılarının iddia ettiği gibi bunlar silahsız, sivil ve değildir Silahlı devlet güçlerinde çıkan silahlı çatışmalarda kadın ve çocuklar da ölebilmektedir Bu arzuladığımız bir durum değildir Anlık mücadelemizin geleceği açısından koruculara yönelmeyi sürdüreceğiz Bunları devletin güçlerinden ayrı olarak göremeyiz Bugün onlar yüzler düşüyor olacak! Yerin onbinlerin yüzbinlerin ölümünü engellemek için bu ölümu göze alacağız Devlet bu paralı ordusu oluşturursa bugün onlerle on veya yüzlerle ifade ediliyorsa yarın bunlar yüzbinlerle ifade edilecektir Bunu görmemek için kör olmak gerekir Amerika nın Vietnam da savaş Vietnamlaştırmasına çabuk unutuldu

Devrimcilerin görevi köylere kasabalara inip propaganda yapmak halk örgütlemektir Bu çalışma alanımıza sığınılmıştır Bu bir ajan koruculara yerleştirilirse biz buralara giremeyecek, halkı örgütleyemeyecek en azından bü yük zorluklarla karşı karşıya geleceğiz. Bunların köylerde silahlandırılmasına ve halk üzerinde baskı kurmasına seyirci mi kalacağız Adamların silahlarını bırakmasını mı bekleyeceğiz Yoksa bu halkın kurtuluş davasından vaz mı geçeceğiz? Bunların halk düşmanlığından vazgeçirilmesi için elden geleni yapılmaktadır İlhak olmayanlara yönelim sözkonusudur Hedef olan çoğunun savaşçılarımızın kanında eli vardır Çoğu arkadaşın düşmanın eline geçmesinde rolu vardır Hainler affedilmez, affetmeyeceğiz Kimse bunu bizden beklememelidir

Gelelim sol çevrelerin yaklaşımlarına katliamcılar kan dökücüler, TRT de gazetelerde kanlı manzaralar gösterip, katliam yaptığımızı canlı olduğumuzu vs işleyerek duygu sömürüsü yapmakta humanist geçinmektedir Tüm çevrelerin aynı ağızda konuştuğunu görüyoruz Tarih bilinci niye böyle karartılıyor Kurtlere yönelik katliamlar ne çabuk unutuldu? Bu devlet ne zamandan beri böyle masum oldu? Daha dün Dersim de onbinler kadın-çocuk genç-ihtiyar demeksizin devletçe katlanmış ortadan kaldırıldı Katliamlara karşı olan çevrelerimiz neden bu katliamları kınar tutum takınmıyorlar? Şu işe bakın, tüm üniversiteler basın ve Ermenilere yönelik katliamları ortbas etmek için yırtınıp duruyor Bu çevreler ne zamandan beri insancıl oldular Evet durum apaçık ortadadır Kadın ve çocuklar ölüyor, bu bir savaştır Hangi savaşta siviller ölmemiş? Ama ülkemizde ölen bu insanların sorumlusu biz değiliz Sorumlu devletin kendisidir Bunları silahlandırıp pustumuze saldırtan koruculuk ve aileler kendisine kalkan yapan onların ardına sığınan devletin Koruculuğu örgütlenmesine gidilmeden önce bizim bu tür eylemlerimiz olmuş değildir Devlet kadınları çocukları kendisine siper ederek onların ölmesinden kanı üzerinde siyasi çıkar sağlamaya alıştırmıştır Devletin bu maskesini ve gerçek yüzünü milletlere göstermeye göreviyle karşı karşıya olan devrimcilerimiz sorumluluğu bozmakta devletle aynı noktada bize saldırmaktadır Bazı güçler PKK ya saldırmak için pusuya yatmış, saldırı için fırsat kollamaktadır Bunu sol adına yapanlar ustalık açıklan açığa tavır alma yersizliğini göstermeyenler birkaç eylemle kadın ve çocukların ölümünu bahane ederek mücadeleyi bir kalemde yanlış görmekten ve mahkum etmekten çekinmemektedir Sorun şu veya bu eylemin yanlışlığı veya doğruluğu değildir Sorun mücadelenin özüne nasıl yaklaşıldığıdır Kürt halkının kurtuluş mücadelesi hakli midir destekleınmeli midir veya karşı tavır mı takınılmalıdır? Sorun böyle konmalıdır Yaklaşımlarının özünü gözeden saklamak hakli mücadelemiz karşısındaki olumsuz tutumlarını saklamak için birkaç eylemi de pişe çıkarılarak bu karşı tutuma haklılık kazandırılmaya çalışılmaktadır Bu yaklaşım gerçekçi değil ve kimseyi kurtarmaz PKK gerçeği ve mücadelemiz sadece birkaç eylem değildir Binlerce eylemimiz içinde sayısı onu bile bulmamaktadır Kendilerince yanlış gördüğü bir parçaya sığınarak, bütünün haklılığı bir tarafa atılmaktadır Bu hiç kimse bizi eleştirmesin demiyoruz her konuda, her şeyde bizim gibi düşunun demiyoruz, dostlarımızın eleştirisine aynı zamanda ihtiyacımız da var Ekseksiz, hatasız kimse olmaz, varsa bunlar eleştirilsin Karşı olduğumuz, kendilerince yanlış gördükleri bazı ayrıntı veya parçalardan yola çıkarak bütünün tüm tüm feda edilmesidir Bazı çevreler halk mücadelemizin aleyhinde kendilerini ikna etmede büyük bir çaba içindeler Halk düşmanlarının yaptıklarına sessiz kalınırken, geçiştirilirken çizgilerinin haklılığını göstermek için bize karşı olmaya açık ve hazır beklemektedirler Bazı kesimler de olayların gerçeğini araştırmadan, öğrenmeden burjuva haber kaynaklarının etkisiyle değerlendirme ve yorumlara gitmektedir Köy koruculanna yönelik eylemlerimizde olduğu gibi

Mücadelemize ilgi göstermediğini adeta kitlelerden gizlenmeye çalıştığını susukunluğa gömüldüğünu söylemiştik Bunun nedenlerine, derinliğine girmemekle beraber bir parça da olsa parmak basmıştık Mücadelemiz bugün ön plana çıkmıştır Bu nesnel bir gerçekliktir Bunu görmemezlikten gelmek zevahiri kurtarmaz Sol kendi eylemsizlik tasfiyeci teslimiyetçi çizgisini tasfiye eden, onun ilkesini ilan eden mücadelemize bundan öturu da lakayt kalmakta dostça yaklaşmamaktadır Şu işe bakın hangi sol dergi ele alınırsa birkaç öğrenci olayının, grevin anti-demokratik uygulamalarla mücadele vs nin bol bol işlendiği bununla sayfalar doldurulduğu görülür Bunlar yapılmasın demiyoruz, yapılmalıdır görevdir Ancak görev bu tarzda esas anlamda yerine getirilmiş olmaz Ülkemizde gelişen binlerce eylem devlet acılık içinde bırakan gelişmeler halkımızın görkemli başkaldırışı devletin halka yönelimleri ve bu öğrenci olayları grevler ve den daha mı önemsizdir? Ülkemizdeki gelişmeler, gelişen mücadele ve olaylarla ilgili neler işlendi Sormak hakkımızdır sanırız

Sanırız yaşanın gerçeği sol çevrelerin elinden artık bütün sahte savunma mazeretlerini almış düzeye gelmiştir Kimse kendisini, şu gerekçeyle de kurtaramaz, PKK nın çizgisini ve önderliğini tasvip etmiyoruz onun için tarafsız kalacağız ve yolu lafar gevelemekle kimseye zerre kadar haklılık kazandırmaz Bugun FKÖ nun Arafat önderliğini çizgi olarak doğru bulmuyoruz bu çizgiye biz karşıyız diye Filistin halkının hakkı savaşına sırt çevirmemiz mi gerekir? Tabi ki hayır Bu halkın hakkı mücadelesi sonuna kadar desteklenecektir ve desteklıyoruz Aynısını Türk solu da yapmaktadır Ama iş Türk burjuvazisine yönelme Kürt halkının hakkı savaşını destekleme noktasına geldi mi Türk solu birbir derdeden su getirerek desteken kaçmakta, kirişi kırıp burjuvaziyle yüzyüze gelmemek için olmadık cambazlıklar, gösterler sergilemektedir

Türk solunun bir kısmı da mücadelemizin eşitmesini, yanılmasını adeta dört gözle beklemektedir PKK ezilir yenilirse eylemsizlik ve teslimiyetçi çizgiler ihlastan kurtulacak kendilerince ve bağıracaklar bir demedik mi silahla bir şey elde edilmez terör ve anarşi sonuç getirmez diye Evet, teslimiyeti tasfiyeciliği eylemsizliği temel gıdası yapmış, ruhsuz kesimlerin bazıları yenilgi gununu beklemektedir Şunun hesabını kendisi ile yapmaktadır Mücadele ve PKK azılır yenilgiye uğrarsa Kürt halkının geleceği ne olacak Bu halkı bekleyen nedir? Türk devrimci hareketine yansıması ne olacak? Bu sorunlar halkın kaderi ile ilgili değildir Yeterki devrimcilik iddialarını sürdürme ortam bulun Yazıp çizan kendilerini tatmin etsinler

Burada bir parantez açalım Sol çevrelerde yazıp çizme olanağını egasi olarak kullanabiliyorlarsa bunu burjuvaziye dayattığı eylem ve mücadelesinin ürünü olarak değerlemiyor Bunu burjuvaziye dayatan ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mucadelesidir Burjuvazi ikinci cephede daha rahat hareket serbestisine kavuşmak için cephe gerisinde vidaları kısmen de olsa gevşetip hoggörülu olma zorunda hissetti kendisini Bunun da böyle bilinmesi doğru algılanması gereklidir

Evet, eleştirimiz ve durumu sergilemeyi kitapları dolduracak boluktadır Burada birkaç sayfayla söyleyecek şeylerimiz vardı Enternasyonalist görev ve sorumluluklarını yerine getirmesini Türk solundan istieme durumundayız bir kez daha Türk solunun Kemalizmin kuyruğuna takılmaktan, ona mahkum olmaktan kendisini kurtarması gerkir diyoruz Halkımıza karşı görevlerimiz vardır Dönem talazanlık ve değil pratik adım atmayı gerektirmektedir Görevler kendisini dayatmıştır Türk solu bundan daha fazla kaçamaz Kaçış burjuvazinin saflarında yer almak saflarını güçlendirmekten başka bir sonuç vermeyecektir

Mevzuat musait değildir yazamıyoruz, baskılar yoğunlaşacak mevcut olanaklarımız sınırlanır gelişmeleri yazamıyoruz vs" yollu yaklaşımlar terk edilmelidir Görevimiz zor olanı başarmaktır Kolay olanı herkes başarır Ama kolaya da biçilecek değer her zaman ucuz olmuştur Tarihi yapanlar zorluklara göğüs germe cesaretini gösterenlerdir Kolaycılar ve korkaklar tarihin karanlık dehlizlerinde yitip gitmişlerdir Türk solunun kötü bir mirası ve geleneği vardır Bu gelenek kırılmalı ve terk edilmelidir Bugüne kadar Türk burjuvazisi sopayı gösterdiğinde Türk solu kuyruğunu bacakları arasına kıvıp kenare çekilmiş ve sinmiştir Bir üzerinin sopayı gösterdiği dönemler ve alanlarda ne zamana kadar böyle tavır takınılmaya devam edilecektir Bu tutumun hiçbir toplumsal sorunu çözmediği umutsuzluk teslimiyet ve tasfiyecilikten başka bir şey doğurmadığı bunca zengin deneyimden sonra daha yeterince anlaşılmamış mıdır? Anlaşılması için daha ne kadar acı çekilmesi lazım Unutulmamalı ki, belirsin önunden kaç makla bela savuşturulamaz Savuşturmak için üstüne gitmek gerekir

Sonuç olarak şunları söyleyeceğiz, siz üstünüze düşen görevlerinizi yapasınız da yapmasanız da mücadelemiz sürecektir Halk mücadelesinin savaşma kararı yönünde ortaya koymuştur Kimse halkımız adına karar veremez durumda değildir Kimse yedek bir kart olarak

Devamı 23 sayfada

Sorunlar Yumağı Türk Egemenlik Sistemi Çözülüyor

Başlerah 1 sayfada

olarak devam eden ve karşılıklı tavizlerle gidebilemeyecek çelişkiler etrafında bir araya gelen ik devletin başbakanlarının görüşmesi ardından özellikle de Türk tarafı aşırı iyimser değerlendirmelere gitti. Bu iyimserlikte Yunan düşmanlığını varlık koşulu yapan Türk burjuva basınının kalemşörleri yarıştılar. Belki ki Türk devleti buradaki sorunlarını çözümlemek, en azından dondurmak istiyordu. Yunan kamuoyu, basını ve sağlıklı değerlendirme içinde olan hiçbir insan bu iyimserliğe katılmadı ve katılamazdı da. Çünkü K bris bütünmüş durumdadır Binlerce Rum insanın ölmesine perişan olmasına ve ülkelerinden kovulmasına yol açan Türk ordusuydu, ve halen bu ordu sayısını da artırarak Kıbrıs'ta bulunmaktadır. Ege'yi ihtilaflı bir alan durumuna getiren ve hak iddia eden Türk devletidir Ege ve Kıbrıs'ta sürekli tahrik ve provokasyonlar içinde olan Türk devletidir

Türk ordusu, ABD'nin ve NATO'nun desteği ile Kıbrıs'ı gördü. Belki ki Davos'ta Türk hükumetinin tavizci yapan ve iyimserlik yaratmak isteyen yine ABD ve NATO'ydu. Kürdistan ve Körfez savaşına karşı Türk devletine yüklenilen rol, Yunan cephesinde sükunet istiyordu. Benzer iyimserlik Bulgaristan'da da sözkonusudur Bulgaristan daki hayali Türk azınlığı sorununu ortaya atan, ve faşist-şoven dalgayı tüm topluma yaymak isteyen Türk burjuvazisi her nedense birden bire bu propagandasını durdurdu

Yunan hükümetinin bu oyuna nasıl geldiği ya da ne kadar geldiğini ölçüye vuracak değiliz Bunu zaman göstererek Fakat Yunan halkı Türk burjuvazisinin iyi niyetli olabileceğine nanmamış ve toplant. hakkında yapılan iyimserliğe katılmamıştır

ABD ve NATO, Davos'un senaristleridirler Türk devletine, Ortadoğu da **Truva atı** rolünü oynatacakken sistemin güneydoğu kanadındaki bu iki üyeleri arasında ihtilaf istememekted rler Yunanistan'ın iktidardaki burjuvazisinin karakteri ve içinde bulunduğu ekonomik, siyasal sorunlar ,kendisine verilen ekonomik destekle birleşince Davos'taki İyimserliğe katılmıştır Fakat ik devletarasında her an hareketlenebilecek hiçbir çelişki çözümlenememiştir

Davos'ta ABD'nin rolünü **ABD Genelkurmay Başkanı Amiral William Crowe,** 18 Şubat '88 tarihli Cumhuriyet gazetesinin sorularına verdiği cevaplarda açıklıyor *"Körfez'in güvenliği sadece Amerika'nın değil, tüm müttefiklerinin menfaatinedir Müttefiklerimizin* (Türkiye ve NATO ülkeleri, bn) *lojistik hizmetler alanında sonuç almaya yönelik katkılarına ihtiyacımız var... Türk-Yunan çatışması sadece NATO'ya değil, bölgeyi istikrarsızlaştırıyor Bu çatışma NATO içinde işbirliğinin önüne engeller çıkarıyor ve hem Türkiye, hem de Yunanistan'ın yararlanabileceği programların yürürlüğe girmesini engelliyor.. "* Nitekim Davos ardından Türk hükumeti ve AT'deki baş destekçileri, Yunanistan'dan Türkiye ile uyum antlaşmasını imzalamasını, Avrupa Topluluğu nezdinde Türkiye aleyhine açtığı davalardan vazgeçmesini, Avrupa Parlamentosu'nda Yunan milletvekillerinin Türk yönetimine yönelik eleştirilerini yumuşatmalarını talep ediyorlar Başta F Almanya olmak üzere, diğer Avrupa emperyalist yönetimleri Türk devletini daha aktif desteklemek için Yunanistan engel ni azaltmak istiyorlar

Faşist rejimin başı Kenan Evren, önce Cezayir'e gitti (19 Ocak '88) Gezinin amacı ekonomik gerekçelerle geçiştirildiyse de, TC'nin amaçları doğrultusunda siyasal manevra olanaklarını artırmaya ve yönelimleri için Cezayir'i nötralize etmeye yönelik olduğu açıktır

Ankara nin rolünün artması bu ki siyasal görüşme ile sınırlı kalmadı. Beklenmedik bir şekilde **Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek,** Ankara'yı ziyaret etti (8-9 Şubat '88) Gezi, Filistin halkının son ayaklanma hareketinin ortaya çıkardığı gelişmelere bağlı olarak Mısır'ın ortaya attığı 'barış planına Ankara dan destek aramak olarak yansıtıldı Filistin halkının direnişi, önemli bir devrim öğesi olarak bölgede en çok da Mısır ve Türk devletinin planlarını bozuyor İki devlet de ABD'nin bölge stratejisi içinde önemli rol ahıyor ve oynuyorlar Bu nedenle Mubarek-Evren görüşmesi Filistin halkının lehine olan bir görüşme değil, daha çok Kürdistan, Körfez ve Filistin'e karşı bölge gericiliğ nin çıkarlarının nasıl korunacağı, bunun için askeri ve siyasi işb rliğinin nasıl geliştirileblğine yönelik oldu Daha önce de bu doğrultuda görüşmeler olmuş ve Pentagon'un onayı ile Mısır 100'ün ustunde fantom savaş uçağını Türk ordusuna aktarmıştı

Türk devleti siyasal-askeri cephesini güçlendirmek için sinsi amacını gizleyemediği bir tarzda diplomatik çalışmalarını yoğunlaştırmıştır **15 Şubat 1988'de** İran İslam Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı **Ali Ekber Velayeti,** Ankara'yı ziyaret etmiş, Türk Dışişleri Bakanı **Mesut Yılmaz'**la yapılan görüşmelerde Türk tarafının gündeme getirdiği ana konu yine **Kürdistan sorunu** olmuştur Türk dışişleri bakanı bir yandan 'İran İrak savaşı konusundaki tarafsızlığı" demegorisini tekrarlarken, diğer yandan, ***"Güneydoğu'da saldırılarda bulunan ayrılıkçı unsurların Körfez savaşı nedeniyle bölgede meydana gelen siyasi boşluktan yararlanmalarından"*** yakınmasını ve endişelerini (!) dile getirmiştir Bunun anlamı açıktır ***"Öyle bir savaş yürütün ki Irak devrilmesin, Kürt halkının mücadelesi ileri gitmesin, petrol çıkarımız tehlikeye girmesin, aksi durumda gücümü kullanırım"*** diyor Türk devleti. Demekle de kalmıyor, aktardığımız siyasal girişimlerle hazırlıklarını yoğunlaştırıyor, asıl hazırlıkları da asker cephede yapmaktadır

Türk ordusunun silahlanmasının ve askeri hazırlıklarının boyutları

Sömürgeci-faşist ordunun emperyalizmin bölge stratejisinde başrolü oynadığı kimse tarafından sır değildir TC ordusunun emperyalist güçlerce nasıl hummalı bir şekilde silahlandırıldığının örneklerine geçmeden, silahlanmanın neye yönelik olduğunu yine Pentagon uzmanlarından aktarmak yararlı olacak **ABD'nin en önemli stratejisti** olarak gösterilen **Albert Wohlstetter,** Washington'da aralarında Türk gazetecilerinin bulunduğu basın muhabirlerinin sorularına şu açıklamalarda bulunuyor

"Önümüzdeki yirmi yıl içinde Körfez'i en fazla tehdit edecek sorun Kürtler ve İran'da gelişebilecek kaos olabilir Doğu Anadolu'nun tarihi, dini, etnik husumetlerin kaynağı olması bunu kolaylaştırıyor Gelecek de bu açıdan uygun zemin yaratabilir Güneydoğu'da Türkleri endişelendiren bir kanun ve nizam sorunu olduğu muhakkak Bu alçak yoğunluktaki çatışmaların bir özelliği de 'yüksek yoğunluğa' çıkma yetenekleri. Bir başka yeteneklerı de dış tahditi getirebilmeleri

*'İran-Irak savaşı dunyaya Ortadoğu'da her sorunun Arap-İsrail çatışmasından kaynaklanmadığını öğretti. Aynı zamanda Körfez'e yönelik her tehlikenin dışarıdan gelmeyebileceğini de öğretti Ama Körfez'deki uzun vadeli tehdit ki hiçbir Körfez ülkesi tek başına çözemez, dış tehdit olduğunu düşünüyorum. Ama Amerika'da binlerce kilometre uzaktan bunu tek başına çözemez. Başlıca sorun şu: Körfez'de bir kriz olduğunda zamanında yetişebilmeyi sağlayacak kolaylıklar var NATO, bu sorunu ciddi olarak ele almak zorunda. **Türkiye, NATO üyesi ve Körfez'in işgal yollarına Diego Garcia'dan çok daha yakın... Bir kriz anında Körfez ülkeleri NATO savaş uçaklarına ne kadar müsaferperver davranacak? Suudi Arabistan'ın bunu yapması Türkiye'nin yapmasından daha güç, çünkü Türkiye NATO üyesi.***

"Senaryoya göre ve tehditin niteliğine göre (İsrail, bn.), *Doğu Akdeniz'in korunmasında rol alabilir, ama Türkiye gibi kilit bir ülke değil. Suudi Arabistan'ın, Mısır'ın, Türkiye'nin işbirliğini arzu ederiz. Şurası bir gerçektir ki Türkiye, S*

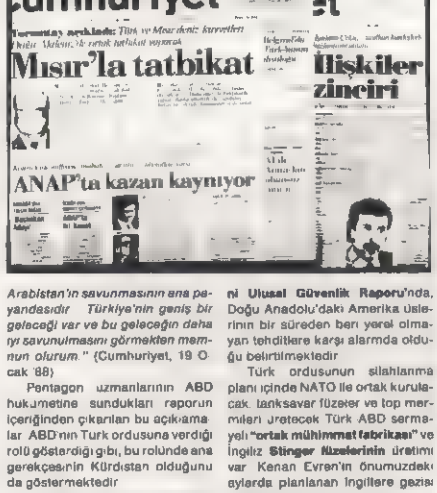
Körfez için 'kolaylık' gösterin

KIT

'Vuralhan'ın peşindeyiz'

umhuriyet

Mısır'la tatbikat

ilişkiler zinciri

ANAP'ta kazan kaynıyor

Arabistan'ın savunmasının ana payandasıdır Türkiye'nin geniş bir geleceği var ve bu geleceğin daha iyi savunulmasını görmekten memnun olurum." (Cumhuriyet, 19 Ocak '88)

Pentagon uzmanlarının ABD hukumetine sundukları raporun içeriğinden çıkarılan bu açıklamalar ABD'nin Türk ordusuna verdiği rolü göstердiği gibi, bu rolünde ana gerekçesinin Kürdistan olduğunu da göstermektedir

Bu doğrultuda Türk ordusunun hızla silahlandırılmasının bazı örneklerine bakalım ABD İspanya da Madrid yakınlarındaki Torrejon üssünde bulunan 72 adet F-16 avcı bombardıman uçağını çekiyor Bunların önemli oranda Türkiye'de konumlandırılması bekleniyor Tek engel Sovyetlerin tepkisi. ABD yetkilileri bu uçakların Türkiye ya da Yunan stan a yönelik bir Sovyet tehditine karşı konumlandırılacağını dile ediyor Ancak iddia komik. Gerçek ise ABD'nin Türk ordusunu hazırlık amaçları içinde saklıdır ABD Dışişleri Bakanlığı. Kongre'de temsilcilere verdiği bilgilerde şunları demektedir *"Türklerle yapılan görüşmelerde Konya'nın kullanılmasına* (F-16 lar için, bn.) *ilişkin sorunların bir bölümü çözümlendi Şu an bir sorunumuz yok."* (Cumhuriyet, 9 Şubat '88)

Bu kadar da değil, Stockholm de yayınlanan ve devletlerin silahlanmasını inceleyen SIPRI-1987 raporuna göre Türkiye silahlanmaya en fazla para ayıran ikinci NATO ülkesi Türk devleti, silahlanma yarışına öylesine girmiştir k , İsrail'e bile birlikte ortak askeri yatırım yapmaktadır Bu açıklama da **ABD Temsilciler Meclisi Dışişleri Komitesi**'nden *"Türk ve İsrailli emekli generaller top namlusu teknolojisi ve Türk F-4 fantomlarının modernizasyonu için bir araya geliyorlar "*

Son olarak Alman yönetimi, Türk ordusuna 280 milyon markllk askeri hibe yardımı yaptı Fransa ile Puma helikopterleri üzerine anlaşmalar mzalandı

NATO üssü gözüken fakat fiilıyatta ABD'nin denetiminde olan Adana-İncirlik üssündeki yoğun hazırlıklar artık bir sır değildir Sadece bu üs te değil, ABD'nin Türkiye deki bütün üsler nde benzer hummalı düzenleme ve haz rlıklar olmaktadır ABD Devlet Başkanı R Reagan'ın Kongre'ye sunduğu Yeni Ulusal Güvenlik Raporu'nda, Doğu Anadolu'daki Amerika üslerinin bir süreden beri yerel olmayan tehditlere karşı alarmda olduğu belirtilmektedir

Türk ordusunun silahlanma planı içinde NATO ile ortak kurulacak tanksavar füzeler ve top mermileri)retecek Türk ABD sermayeli **"ortak mühimmat fabrikası"** ve İngiliz **Stinger füzelerinin** üretimi var Kenan Evren'in önumuzdeki aylarda planlanan İngiltere gezisi özellikle bu amaca yönelik

Türk Genelkurmaylığı, askeri donanımına paralel olarak yeni düzenlemelere de gitmektedir Bunların başlıcaları Kurdıstan dak askeri varlığını hızla artırmasıdır Son yapılan düzenleme ile sınırlar da 'güvenlikten sorumlu' **Jandarma birlikleri** alınmakta yerine **düzenli kara kuvvetleri birlikleri** yerleştirilmektedir Bu kuvvetler büyük harekat birlikleridir Türk Genelkurmaylığı bir yandan ARGK karşısındaki başarısızlığını kabul ederken, diğer yandan daha büyük heves-eri için bu başarısızlığ nı gerekçe yapmaktadır

Rejimin iç bünyesindeki son gelişmeler, çürümenin ifadesidir

Kamuoyunun dikkatini en fazla üzerinde toplayan konuların başında Milli Savunma Bakanı Ercan Vuralhan'ın askeri araç alımındaki büyük yolsuzluğu geldi Daha önce de ANAP hükümetinin bir başka bakanı, **İsmail Özdağlar** in yolsuzluğu ortaya çıkmış, görevinden alınmış ve hapsedilmişti

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde son bakan yolsuzluğu da askeri halelerde ortaya çıkmaktadır Ercan Vuralhan. Suudi sermayesi Alman ve ABD sermayesi ile içiçe Vura han 1980 nin yetişmelerinden Dolayısıyla CIA'ya bağımlı asalak ve rüşvetçi holdinglerin tipik bir temsilcisi

Her ne kadar Vuralhan olayı, Genelkurmaylık ile Milli Savunma Bakanlığı arasındaki protokol çelişkisi ve burjuva gruplar arasındaki çelişkilerin ürünü olarak ortaya çıkmışsa da, olay Türk burjuva rejiminin karakterini en iyi yansıtan örneklerden biri olmuştur Rejimin en yetk lileri komisyon ve rüşvetle palazlanmaktad rlar Ekonomik İlbarasyon adı verilen 12 Eylül'ün ürünJ holdinglerin ekonomik fonksiyonu hayalı ihracatlarla ihalelerle vb yollarla halkın sırtından büyük vurgunlar vurmalarıdır Rejimin bütün yetkilileri bu vurgunun içindedir **Marx,** 1850'lerde Luis Bonapart'ın iktidarına atfen **"burjuva düzenin ahlaksızlığın zirvesi olduğu"** tanımını yapar Bu tanım en çok Türk burjuvazisinin bugünkü durumunu ve karakterini yansıtmaktadır Türk burjuvazisi başbakanından cumhurbaşkanına kadar bu soyguncu ve ahlaksız düzenin içindedirler ve ortakları basına açıkça yansıdıkları gibi Arap şeyhleri, silah tüccarları, yeraltı dünyası patronları ve CIA ajanlarıdır Kendisi bir çete olan 12 Eylül rejimi, ahlak ve insan hakları üzerine yaptığı büyük propagandaya rağmen gerçekte Marcosculuğu geride bırakan en sefil, asalak, ahlaksız, soyguncu rejim durumundadır

Vuralhan olayının bir diğer sonucu, Türkiye'de burjuva muhalefetin içeriksizliğini ve iktidarla bir bütün olduğunu göstermesi olmuştur

Özdağlar olay nda olduğu gibi rejim Vuralhan ı da harcamayı göze alamamış, muhalefet bir meclis soruşturması talebi dışında pasifliği tercih etmiştir. Çünkü, Vuralhan'ın yolsuzluğu rejimin her kademesi ve unsuru içinde geçerlidir Vuralhan diğer birçok unsur gibi CIA tarafından itina'le yerleştirilmiş ve Türk ordusuna yönelik planlar çerçevesinde yerleştirilen bir uşak uzmandır

Bir MİT raporu ve yankıları

2000'e Doğru dergisi bir MIT raporu yayınladı. Rapor Ağustos '87'de ayağı kaydırılan Necdet Ürüğ'un marifetlerine yönelik onun arasında şarkıcı Emel Sayın, yeraltı dünyası patronlarından Fahrettin Aslan ve Dündar Kılıç ve birçok insanla karanlık ilşkilerini yanaltıyor rapor Cuntanın başı Kenan Evren in CIA'nın denet mindek **Aramco** (ABD-Suudi petrol tekeli) tarafından finanse edilen Suudi'nin **Rabıta** örgütünün maaşlı adamı olduğu gözönüne alınırsa 12 Eylül'ün genelkurmay başkanlarından Necdet Ürüğ'un silah ve eroin tuccarları ve artistlerle ilşkileri şaşırtıcı olmamaktadır Bu açık amalar ve belgenin Genelkur-

maylık kaynaklı olduğundan kuşku yok. Rejimin egemen kliklerinin hiçbir zaman sistemin kaderini belirlemeyen birbirine ustunlük kurma çelişkilerinin ürünü olan MİT raporu, rejimin paşalarının durumunu yansıtması açısından önem taşımaktadır. Binlerce devrimci ve yurtseveri hapishanelere tıkan, yüzlerce insanın kanına giren toplumu bir fuhuş yuvasına çevirmek isteyen, halkı dikenme noktasına getiren Türk paşalarının nasıl birer ahlaksız masa oduklar... CIA'ın, MAFIA'nın, Holdinglerin denetiminde aşağılık insanlar oldukları ortaya çıkmaktadır. Bu adi karakterler kişiye özgü değildir. Bir daha rejimin bütün unsur ve kademelerine böylesine ahlaksız bir çete konumunda olduğu ortaya çıkmıştır.

SHP DYP vb burjuva partileri olayı MİT ya da MİT'in hayali baliklerine somutlaştırarak rejimi aklamak istiyorlar. Fakat çaba boşunadır. Kenan Evren'den Turgut Özal'a kadar olan rejimin en ala yetkilileri bu çetenin ve oyunun içindedirler.

Sözkonusu MİT raporunun ortaya çıkardığı bazı sonuçlar daha vardır. Rejim büyük bir kokuşma içindedir. Yozlaşma, çürüme ve birbirinin ayağını kaydırma rejimin karakteridir. Bu yarışta yazımızın başında koyduğumuz siyasal-askeri amaçlar doğrultusunda en iyi hareket edecek uşaklar seçilmektedir. Bir yerde Türk ordusunun yurtluğu savaş ancak böylesi kokuşmuş, talancı bir rejimi ve en ahlaksız, uşak ruhlu piyonları zorunlu kılmaktadır.

MİT raporu vd. benzeri gelişmeler, 12 Eylül rejiminin Türkiye solu üzerinde yaptığı tahribatı da yansıtmaktadır. Bu tür raporlar her ne kadar rejimin karakterini yansıtıyorsa da, çeşitli gruplarının birbirinne ustün gelme yarışını da yansıtmaktadır. 12 Eylul'un tahribatının ürünü olarak Türkiye solu eklektik bir yapı kazanmıştır. Her nedense 2000'e Doğru dergisi Genelkurmaylık ve MİT raporlarına rahat bir şekilde ve cesurca yayınlamaktadır. Bu değil dar siyasal hedefler içinde şartlanmanın ötesinde Türk Genelkurmaylığının toplumu şartlandırma çalışmalarına subjektif olarak ortak olmadır. Aksi durumda rapordan çıkarılacak sonuçlar apaydınlık. Teşhir ve mücadele rejimin bir grubuna ya da bir kurumuna değil Türk burjuva egemenlik sisteminin tümüne yöneltilmek zorundadır.

Türk burjuvazisi ve halk muhalefeti

Faşist-sömürgeci iktidar askeri-siyasal hedefleri doğrultusunda halk muhalefetinin üstüne gidiyor. Hükumet kendi göstergelerinden ekonomik krasını teslim ediyor 21 trilyon liraya bağlanan 1988 hükumet bütçesinin 10 5 trilyonu transfer harcamalarına ve bunun 5 5 trilyonu dış borçlara ayrılmış. Dış borçlar 30 milyar doları aşıyor. Bu nedenle 1988 hukumet bütçesine **"borçlar bütçesi"** deniyor. 1988'de hükumet 400 milyon doları IMF'ye olmak üzere ancak 6.7 milyar dolarlık dış borç ödemesi yapabilecek. Bu durumda hükumetin hemen yeni dış borçlanmaya gitmesi gerekir. Bu göstergeler Türk burjuvazisinin derin bir ekonomik iflası yaşadığını göstermektedir. T Özal **"Harcamaları ihtmanın yolu yatırımları arttırmaktır"** diyor. Böylece hızlı kalkınma iddialarının yalan olduğu ortaya çıkıyor. T Özal, bir yandan hükumet ve belediyeleri fazla yatırım hevesilisi olmakla suçlarken, dış yardımları Davos'ta yaratılan iyimser atmosfere ve buna bağlı olarak artacak AT'nin yardımlarına bağlıyor.

Subatın ikinci haftasında İstanbul'da hükumetin kararlarını değerlendiren Türk tekel sözcüleri **"Ekonomide bekleme devresine girilmiştir"** belirtlemesine verdiler.

Türk hükumeti, yine de boş durmadı yuku emekçilerin omuzuna bindirmek için zamlara yuklendi. Buna göre KİT'ler 3 trilyon liralık zam yapacak. Zam akaryakıttan sigaraya, yemeklik yağa kadar her alana sistematik yansıtılacak.

Mutlaka'lık, ithalat-ihracat lüks madde ithalatı ile ondalık cari hikanmış, yatırımlar durmuş, tahtakale denilen karaborsa döviz kurlar banka kurlarını aştıst etmiş durumda.

Planlanan 9 trilyonluk ek vergi'nin tümüyle emekçilerden alınması hedeflenmiştir. Enflasyon %40'ı aşmış, yani durum ve beklenen zamlarla bu rakamın çok daha artacağı ve gerçekte %70-80 de seyretttiği kesindir.

Buna karşılık sendikalı işçilere verilen zam 10 000 lira gibi komik bir rakamdır. Nitekim Türk-İş üyesi sendika yönetimleri bu durumu karşı koymak için işi durdurma ve genel grevin de dahil olduğu göstermi, yürüyüş, toplantı vb eylem turlerini belirlemek için bir araya geldiler. Çoğu sebilmiş MİT kimlikli Türk-İş sarı sendikacılarının karşı koyuşları nedeniyle işçiler böylesine etkili eylemlere henuz girememişlerse bile, hükumet ve genel olarak Türk burjuvazisinin işçi sınıfının her an patlayabilecek muhalefetiyle karşı karşıya olduğu ortaya çıkmaktadır. İstanbul-Netaş fabrikasında 45 işçinin işten atılmasından sonra polisle çatışmaya dönüşen işçi grevi, DİSK'i tekrar kurma çalışmaları ve yer yer gelişen işi durdurma ve grev eylemleri henuz ekonomik demokratik karakteri aşmamışsa bile işçi sınıfının hükumet yasaları polis baskısı ve Türk-İş engelini aşma sürecinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yine resmi istatistiklerin verdiği olçut alınsa bile her 40 kişiden birinin işsiz olduğu bu rakamın 5 milyonun üstünde olduğu ve Türk burjuva ekonomisinin bu potansiyeli eritme gücü içinde olmadığı ve olamayacağı ortaya çıkmaktadır.

En hızlı birleşlenme ve tepki içinde olan universite gençliğinin demokratik eylemleri artış göstermiş, bu artış ile hükumetin tutumunun ortaya çıkardığı dester olmuştur. Şubat ayında İstanbul'da yapılan **Filistin halkıyla dayanışma** toplantılarına yönelik polisin şiddeti, Türk yönetiminin Filistin halkının haklarını savunmada ve demokrasiye geçme iddialarında ne denli ikiyuzluluk içinde olduğunu göstermiştir.

Cezaevlerinde işkenceler devam etmektedir. Türkiye'de insan haklarının ihlallerine ilişkin uluslararası raporlar birbirini izlemektedir. Türk devlet demokrasisi daha meşruiaşma çalışmalarında başarısız olmakta hızla teşhir olmaktadır. Devletin resmi sözcülerinin yanısıra Ecevit ve SHP heyetlerinin dış gezileri rejimi ve demokrasi oyununu meşrulaştırmaya yetmemiş, her yerde tepki gelişmiştir. Öyle ki **Avrupa Konseyi, Uluslararası Af Örgütü**, Türk devletinin insan hakları konusundaki ihlallerini tekrar gündeme almak zorunda kalmışlardır.

Suçlu diye tutuklanan insanların suçsuzluğu yine mahkeme tiraflar ndan açıklanmış önce suç bulunmuş, ardından suçlu aranmış, bu şekilde binlerce insanın hiç yere işkence gördüğü yıllardır cezaevlerinde tutulduğu ortaya çıkmıştır. Şimdiye kadar (1980'ler) 167 000 insan savcılık sorgulamasından geçmiştir. Gerçek rakam milyonu aşmaktadır. Türk faşist mahkemelerinin bu keyfi uygulamalarının iç yuzunun ortaya çıkması rejimi aklama adına adalet bakanlığının, bazı yargılananlara tazminat ödemesi sonucunda doğurmuştur. Bu sonuç toplumun tepkisini durdurmamış şehitlerları, şkence görenleri yakınları halen cezaevinde olanlarıyla cezaevleri etrafında büyük bir demokratik devrimci örgütlenme hareketi yükselmektedir. Burjuvazi ne yasaların ne de asker polis gucuyle bu hareketi durduracak gucte olabilir. **Son olarak Diyarbakır cezaevi direnişine bağlı olarak toplumda gelişen direnç hareketlenmesi ve bunun Türkiye'deki cezaevleri dahil olmak üzere geniş kesimlere yansıması bir yandan faşist sömürgeci rejimin karşı karşıya bulunduğu halk muhalefetinin boyutlarını gösterirken, diğer yandan Türkiye demokratik devriminci halk muhalefeti ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ne denli güçlü direnme berabetiği koşullarına sahip olduğunu ve küçük bir örneği de olsa bu direnişin ne denli etkili olabileceğini göstermiştir.**

Eğer Türkiye'deki sol dergilerin bolluğunun eklektik karakterler konusunda yanılmazsak ve öğrenci işçi hareketinin içerdiği potansiyele rağmen henuz demokratik ekonomik karakteri aşamadığını unutmazsak, sosyalist parti ve oluşumlar altında kurulan partilerin rejimle örtüşü uyumunu gözardı etmezsek Türkiye de ne basın, ne sendikal, ne de dernek ne gösteri ve hiçbir demokratik hakkın olmadığını rejimin karakteri ve karşı karşıya bulunduğu sorunlar nedeniyle giltikçe daha baskıcı ve talancı politika gütmek zorunda olduğu sonucuna varınız.

Sömürgeci-faşist burjuvazinin çözumleyemeyeceği iç çelişkileri onu dış maceralara itiyor. Askeri-siyasal hazırlıklar, talan ve baskı politikasını şiddetlendirmeyi zorunlu kılıyor. Rejim suru olmazsa bile iç çelişkilerini toplumun temel çelişkilerinin önüne geçirmeye çalışıyor. İktidarı ve muhalefeti ile Türk burjuvazisi, basın kalemorleri uydu solkyla tali sorunlar öne akıtıyor, rejimin sıyapları, yurutttuğu barbar savaş hazırlıkları gizleniyor. Etkirliği ile topluma şoven dalga egemen kılınmaya çalışılıyor. Eğer sağlam bir gözlem içinde olunmazsa burjuvazinin yarattığı bu politik-sosyal kaos içinde hapsolunabilir. Gerçekte bu durumun bilincinde olmayan ya da ideolojik-politik zaafları nedeniyle bilinçli olarak bu kaosun içinde hareket edenler sonuç olarak sömürgeci faşist burjuvazinin oyununa kandıkcıklığına, talanına tabi olmaktadırlar.

Sömürgeci-faşist burjuvazinin Kürdistan engeli

Türk burjuvazisinin çıkmazının ve hazırlıklarının temel gerekçesi Kürdistan ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. Diğer Kürdistan parçalarındaki istikrarsızlık, dın halk potansiyeli, bu potansiyelin gelişme olanakları kuşkusuz Türk burjuvazisine büyük bir korku konusu olmaktadır. Fakat önceliğin politik karakteri gözönüne alınınca Türk burjuvazisinin hazırlıklarının asıl gerekçesi Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olmaktadır.

Türk burjuvazisi hazırlıklarını yaparken tumuyle bu gerçekliklerden hareket etmektedir. **Davos zirvesinde**, Türkiye'nin bir hedefi de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yunan halkının artan sempati ve desteğini önlemektir. T Özal'ın daha önceki Tahran (İran) Şam (Suriye) ve Moskova (SSCB) gezilerinde de bu amaç net olarak konmuş. Ilaksal Türk burjuvazisi istediği sonuçları alamamıştır. Mısır'la artırılan ilişkiler Pentagon uzmanlarının da açıkladığı gibi Kürdistan ve Körfez e yönelik Türkiye-Mısır Suudi işbirliği çerçevesindedir. İran Dışişleri Bakanının Ankara ziyaretinde de Türk tarafı mesaya Kürdistan sorununu getirmiştir. 10-11 Ocak 1988 tarihinde Türk-Fransız dışişleri bakanlarının görüşmeleri de bu amaca yönelik olmuş, görüşmeler öncesi Fransız yönetimi uç yurtseveri sürgun etmiş ve Kurdistanlı yurtsever kitleye yönelik baskı politikasını artırmıştır. Hollanda, Türkiye ABD ortak muhimmat fabrikası kurma çalışmalarının ilerlemesiyle benzer baskı tutumları Hollanda yönetiminden de gelmiştir. Şubat ayında Devlet Bakanı Mehmet Yazar başkanlığındaki Türk hukumet ve sanayiciler heyetinin Almanya gezisi de bu amaca yönelik olmuştur. Heyet yaptığı toplantılarda ihale güvenceleri vermiş, ama hemen **"Almanya'nın bükücüleri kollaması"** da istemiştir (12 Şubat Tercuman). Benzer gezıyı Turk Milli Savunma Bakanı E Vuralhan da yapmış (Munih uluslararası savunma semineri 7 Şubat), bu gezıler ardından Alman polisi, Kurt yurtseverlerin av ve işyerlerinin basımış, 12 yurtseveri tutuklamıştır. Alman yönetimi Türk ordusuna büyük bir askeri yardım anlaşmasına da varmıştır.

Daha büyük adımları ADB atmış, Pentagon uzmanları bir yandan Kurdistan daki durumun ciddiyeti konusunda Türk devletini uyarırken, diğer yandan Kurdistan da muhtemel bir ayaklanmayı bastırma tatbikatları düzenlemekte, bunu izafeten tahyata geçirmek için hem Türk ordusunu silahlendırmakta, hem de ordu kademelerinde ve konumlanmasında bu yönlu değişikliklere gidilmektedir.

Diyarbakır Muş, Antep Batman Erzurum, Van askeri havaalanları, radarları ordu, polis, kontrgerilla ve çete gucuyle Türk ordusunun Kurdistan daki varlığı yuzbinleri aşmıştır. Çıkarılan yasalarla özellikle köylülük olmak uzere toplumun çeşitli kesimleri hızla Ulusal kurtuluş mücadelesine karşı silahlanmaktadır. Bu yoğun tedbirler, ordunun çıkmazını yansıtığı gibi, Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesinin ani kitlesel siyasal ve silahlı gelişimine karşı bir önlem olarak öngörulduğu bellidir.

Türk ordusu zaaf ve hassasiyetini gizleyememektedir. **22 Ocak**'ta TBMM de Kurt sorununun gündeme getirilmesi, Türk burjuvazisi tarafından 'Misak-ı Milli' yeminine dönüştürulduğu Türkiye-de Kurt kelimesini kullananlar halen yargılanabilmektedir (Şubat ayı ortalarında bu suçtan **Aziz Nesin, M. Ali Aybar** ve **2000'e Doğru** dergisinin yazışlen muduru **Fatma Yazıcı** yargılandılar. 17 Şubat, Cumhuriyet) Kürdistan şehir ve köylerinde her gun onlarca yurtsever bölucülere destek olduğu saviyye tutuklanmaktadır.

Son cezaevi direnişi Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesinin direnış gucunu, potansiyelini halk uzerinde etkisini ve Turk halkının gundeminde yansıma gucu ile Türk burjuvazisinin çıkmazını açık olarak ortaya serdi. Türk burjuvazisi alelacele tavizler vererek direnişin yonunu saptırmaya calıştı.

Açıklamalarımız kaçınılmaz bazı sonuçlara vardırıyor bizleri. Bunlar Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesinin her zamankinden çok gelişim koşullarına sahip olduğudur. Bu koşullar sadece askeri ve kitlesel alanda değil etkisini bölgesel çapta artırma ve uluslararası alana yansıtması içinde geçerlidir. Böylece Türk sömurgeciliğinin karşısına çok daha geniş ulusal güçleri ve uluslararası dayanışmayı çıkarmak sözkonusudur. Diğer yandan koşullar, Kurdistan ve Turkiye deki direnişin dayanışmasını zorunlu kılmakta ve Turk burjuvazisi çıkan örneklerde de gözuktuğu gibi bu dayanışmayı önleme gucunde değildir. Türk devleti bariz bir şekilde Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesi gerçeğine bağlı olarak bölgesel capta saldırganlığa soyunmaktadır. Bir yerde kendini buna zorunlu hissetmektedir. Bu durumda görevlerin çapı buyumektedir. Temelinde Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesi olsa dahi Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesi, Turkiye halk muhalefeti, bölge yurtsever anti-emperyalist güçleri ve dunya sosyalist, ilerici güçleri daha fazla dayanışmak görevıyle karşı karşıyadırlar. Onumuzdeki her adımın niteliğini belirlemek kahinlik olacaktır. Ancak çelişkilerin karakter ve hazırlıklar, TC'nin daha mi tehlikeli, daha saldırgan daha baskıcı ve talancı daha katlamcı bir pratik içinde olacağını göstermektedir Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesinin örgütlu gelişim ve savaşındaki kararlılığın yanısıra özellikle de Turkiye halk muhalefet daha ileri ve radikal bir örgutlulük ile mücadele içine girmek zorundadır Türk sömürgeci faşizminin emperyalizmle bulun saldırı cephesi, ancak güçlu bir halk direnişi ile genişletilebilir ve aşılabilir

Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırılar yoğunca protesto ediliyor

PKK GERÇEĞİ EMPERYALİZMİ ÜRKÜTÜYOR

Başlarak 1 sayfada

tinalar ne dörtbir yandan yönelen saldırı ve asılsız suçlamalar gözönüne getirilecek olursa, ve yine PKK'yı terörist olarak ilan edebilmek ve adeta bir ödcu olarak gösterebilmek için çeşitli güçlerin ve emperyalist ülkelerin komplocu çabaları anımsanacak olursa Komünist Manifesto nun sözlerini günümüze şu biçimde uyarlamak hiç de abartıma olmayacaktır

Bugün de Avrupa da bir hayalet dolaşıyor —PKK hayaleti. Emperyalist Avrupa nın bütün devletleri faşist Türk sömürgeciliğiyle işbirliği içerisine girerek ve gerektiğinde kendi yasalarını bile ayaklar altına alarak yine kutsal ittifaklar kurmaktadırlar Ve ittifak güçleri çeşitli sol sosyalist komünist geçmişten güçlerden tutalım emperyalist ülkelere ve onların polisi ile polis casuslarına kadar alabildiğine genişlir Buttifaklar sonucunda Papa ve Palme gibilerinin kurban edilmesinden bile çekinilmedi komplolar kompoları izledi ve Avrupa nın hangi köşesinde kimin başına ne hal geldiyse tüm ittifak güçlerinin parmakları şarlatanlığına PKK ye uzandı Emperyalist ülkelerin polis kayıtlarında PKK "ortodoks komünist parti" ve en tehlikeli örgüt olarak anıldı

Diğer yandan Türkiye de yalnız iktidar ya da muhalefetteki siyasal partiler değil birçok güç, hesaplarını PKK yanlısı olmakla suçlıdı ve suçlamaya devam etmektedir Hatta bu konuda işi o denli ileri götürüldü ki, TC kendi ağababası ABD emperyalistlerini bile zaman zaman "PKK ağzı ile konuşmak"la suçladı

Bu çarpıcı benzerliğin elbette ki bir anlamı olmalıdır Birbuçuk asır önce Komünizme karşı Papa yla Çar, Metternich le Guizot, Fransız Radikallerile Alman polisinin casusları nasıl ittifak oluşturdularsa, bugün de PKK ye karşı benzer bir ittifak sözkonusudur ABD emperyalizminden Fransız Alman ve İsviçre gibi Avrupa emperyalist devletlerine Fransa ve Almanya'nın adından başka sitatleriyle bir ilişkisi bulunmayan sosyalist-komünist partilerinden GAL vb güçlere, ve yine MİT-CIA-SAPO'dan Fransa, İsviçre ve Alman polisine ve Komkar, Nusret Aslan ya da Hasan Doğan gibi polis casuslarına kadar birçok güç bu ittifakta yerlerini almıştır Bu güçler arasındaşlık son birkaç yıl içerisinde PKK'ye ve dolayısıyla öncülük ettiği Kürdistan halkının Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelesine karşı tezgahlanan uluslararası komplolar bilinmektedir Yüz yıl öncesinin kutsal ittifakları nasıl ki komünizm düşüncesinin insanlığa mal olmasını önleyemediyse günümüzde de komplocu güçlerin cabaları sonuç vermemekte ve Kürdistan halkının haklı mücadelesi de bu mücadelenin öncü gücü PKK, her geçen gün dünya kamuoyunda daha geniş bir saygın bir konuma ulaşmaktadır Bu durum karşısında telaşe ve tedirginliği daha da artan uluslararası karşı devrimci güçlerin yeni yeni komplolar gündeme getirmeye ve hayali suçlamalarla saldırıya geçmesinin de anlaşılmayacak bir yönü yoktur

İşte Alman devletinin, hangi yönden bakılırsa bakılsın gerçekten hukuk devleti anlayışıyla bağdaşması mümkün olmayan son uygulamaları da bu komplolar zincirinin en yeni halkasını teşkil etmektedir Alman devletinin halkımıza ve mücadelemize yönelik saldırılarının tam da bu dönemde yoğunlaştırmasının elbette ki nedenleri vardır

Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz faşist Türk sömürgeciliğinin 1987 yılı hesaplarını da alt-üst ederek faşist rejimi tam bir çöküşle karşı karşıya bırakmıştır Halkımız yaşamının her alanında devrimci isyanını sürdürmüş Kürdistan ın her alanında gerilla eylemleri yoğunlaşırken faşist zindanlarda insanlık onurunu çiğnetmeyen savaş esirlerinin direnişleri tüm dünyada yankılanmıştır Diyarbakır Eskişehir Aydın Malatya, Sağmalcılar vb zindanlarda binlerce savaş esirinin direnişleri demokrasi masallarıyla dünyayı uyutmaya çalışan 12 Eylül faşist rejiminin maskesini alaşağı ederek önemli oranda teşhir etmiştir Öte yandan Kürdistan da PKK ERNK ARGK önderliğinde gerilen ve 88'e çok daha görkemli bir tarzda giren devrimci direniş savaşımı, gerçekte TC'den de öte emperyalizmi yıkutlecek boyutlara ulaşmıştır Bunun en açık kanıtı emperyalizmin saldırgan gücü NATO nun Amerika da yaptığı askeri tatbikatta Kürdistan da gelişecek bir halk ayaklanmasını bastırma provalarının yapılmak istenmesidir Yine ABD emperyalizminin Ortadoğu uzmanlarına hazırlattığı raporlarda, önümüzdeki yirmi yılın en önemli iki sorunundan birisinin Kürdistan sorunu olacağı yolundaki görüşler de Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin emperyalizmi nasıl telaşlandırdığının diğer bir göstergesi olmaktadır

İşte Alman devleti böyle bir süreçte harekete geçti Yani sömürgeci-faşist Türk devletinin tamamen çaresiz ve güçten düşmüş olduğu bu sırada mücadelemizin Newroz ta birlikte çok daha güçlü alınlarının eşiğinde bulunduğu bir dönemde, 12 Eylül faşist rejimine can simidi atılmak istenmiyor Ve bu durumda akla gelen yöntem yine en zavallıca komplocular yöntemi olur Bu amaçla, daha 88 yılına girer girmez, Fransa devletinin kendi uygulamalarıyla kapkara bir görüntü veren ortamda tezgahlanan komplocu, bir Alman diplomatının Paris te vurularak üzerine ERNK imzalı bildirinin bırakıldığı ve faşizmin borazanı Türk burjuva basınının tüm çaba ve yıranmalarına rağmen bu çirkef oyuna kimselerin inandırılamadığı bilinmektedir Bunun üzerine PKK ve ERNK adına yapılan çeşitli açıklamalarda, bilinen karşı-devrimci güçlerin çok daha ince ve sinsi yöntemlerle yeni komplolar tezgahlayacakları doğrultusunda, Kürdistanlı yurtseverlerin ve Avrupalı demokrat kamuoyunun dikkatleri çekilmişti Ve bundan çok kısa bir süre sonra Subat ayı başlarında Alman devletinin son uygulamaları gündeme geldi

Kuşkusuz bu insanlık dışı uygulamasının evveliyatı da vardı Alman polisi daha bir yıl öncesinden —özellikle güney eyaletlerinde— kendi ajanı durumundaki TKSP Pesenq vb güçlerin verdikleri bilgilere dayanarak Bağımsızlık Mücadelesini destekleyen Kürdistanlı emekçiler üzerinde bu tip uygulamaları başlatmıştı Yaz döneminde polisin bu tür saldırıları daha da artı Sözde PKK'nin 'terörist liğini' kanıtlayacak olan Alman polisi, Hitler'in SS birliklerini aratmayacak yöntemlerle, geceyarıları elde otomatik silahlarla evlerin kapılarını kırarak Kürdistanlı insanları evlerinde ve yataklarında insanlık dışı uygulamalara tabi tuttu Birçok kişiyi hiçbir geçerli nedeni olmadığı halde tutukladı İşin ilginç yanı bütün bu uygulamaların gerekçesi olarak da PKK tarafından insanların özgürlüklerinin kısıtlanması, gösterilmekteydi Elbette ki böylesi hayalı bir iddaya kanıt aramak nafile bir çabaydı ve nitekim sonuç da öyle oldu

Fakat Türk faşist rejiminin çok kritik bir evreden geçtiği ve Kürdistan Sorununun her alanda en çok tartışıldığı bir dönemde, Alman devletinin Kürdistan halkına ve Kurdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mucadelesine yönelik saldırıları yeniden yoğunlaştı Almanya nın birçok kentinde olduğu gibi Kürdistanlı yurtseverlerin evi yine kapıları parçalanmak suretiyle basıldı Çeşitli yasal demokratik kuruluşlar da aynı uygulamalara tabi tutularak adeta yağmalandı İnsanlar gün duz ortası sokakta yürürken ortaçağ kalıntısı eşkıyalık yöntemleriyle eli silahlı polislerin saldırısına uğradılar Faşist Türk devletinin emirlerini yerine getiren bu tür uygulamalar sonucunda onlarca Kurt yurtsever sorgusuz susuz tutuklanarak hücrelere atıldı Bunlardan 12'si halen tutuklu bulunmaktadır

İddia yine aynı iddialar sözümona PKK nın terörünün kaldırılacak Köln deki halk mahkemesi açığa çıkarılacaktır Federal Savcılık tarafından 11 Kürt yurtseverinin tutuklanma gerekçesi olarak yapılan açıklama gerçekten hukuk adına yuzkarası bir utanç belgesi niteliğindedir Öyle anlaşılıyor ki, Federal Savcı Kurt Rebbmann ın hayal gücü, O Palme olayının sorusturmasını yapan ve olayı israrla PKK'ye mal etmek isteyen polis şefi Hans Holmer'ın hayal gücünden bile çok daha geniştir Fakat bay savcı unutmamalıdır ki, bir yıla yakın sürede 30 bin sayfalık hayal ürünü iddialar ortaya çıkaran H Holmer bizzat tavec basını tarafından "rüya görmekle" itham edildi ve alaya alındı Ve sonuçta Holmer istifa etmek zorunda kaldı

Federal Savcı, Alman polisinin casusu durumuna getirilmiş Nusret Aslan ve Hasan Doğan adındaki iki zavallı duşkunun iddialarına dayanarak kendince ve hayal gücünü sınırlerek halk mahkemesi senaryoları kurmaktadır Savcı hayali senaryosuna göre halk mahkemesinin oturumlarını açıp-kapatıyor sorgulamalar yaptırıyor duruşmaları sürdurerek olum cezasıyla sonuçlandırıyor Doğrusu bu kadar yeteneklı (!) bir hukukçuya ender rastlanır eğer Hitler zamanında yaşasaydı kim bilir daha ne hukuki mucizeler yaratacaktı Kuşkusuz eğer bu tur polis casuslarının iddiaları hukuka ve mahkemelere gerek çe teşkil edebilseydi, faşist Türk devleti PKK yı karalamak ve "terörist" ilan etmek için bunlardan binlercesini ortaya çıkarmaktaki hiç de güçlük çekmeyecekti Fagızmın bir el işaretiyle bile başta TKSP Devrimci İşçi ve gürunlarını şafkın olmak uzere binlerce uşak PKK ve Kurdıstan Bağımsızlık Mücadelesi aleyhine açıklama yapmak, yalan iddialarla karalamak için her zaman hazırdır Ne var ki, insanlık tarihi boyunca uğruna buyuk mucadeleler verilerek bugunku duzeye getirilen hukukun, polis casuslarının iddialarından hareketle bir halkın en kutsal hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yargılanmasına araç edilmesine insanlık değerlerine en küçük bir saygısı olanların razı olamayacakları çok açıktır

Son baskınlarda tutuklanan yurtseverlerin her birinin PKK nın üst yöneticilerinden' kişiler olarak nitelendirilen savcı Kurt Rebbman —ki bu kanıya nasıl vardığı da meçhul—, bir hukukçuya hiç de yaraşmayacak tarzda tamamen gerçek dışı iddialar da öne sürebilmektedir Örneğin 1987 yazında yapılan aramalarda ölüm kararları' ele geçirildiğini söylemektedir Anlaşılan bay savcı yine ya hayal gücünü konuştur maktadır, ya da yurtseverlerin evlerinden ve derneklerden toplanan yazıların arasına bu tür belgeleri kendi eliyle hazırlatıp koymuştur Açık ki her iki durumda da yine hukuk yara almıştır

Hiçbir suçları olmadığı halde sadece ve sadece Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesine sempati duydukları ya da bu mucadeleyi çeşitli biçimlerde destekledikleri için tutuklanan Kürt yurtseverleri, adam öldurmek", "öldürmeye teşebbus etmek", "tehlikeli şekilde yaralamak" vb ithamlar altında bulunduruimaktadırlar Yine Federal Savcının hayali iddialarına göre PKK tarafından kurulan halk mahkemeleri hanı hanı çalışmakta durmadan olum kararları alıp uygulamaktadır " Ve yine devrim duşmanı emperyalistlere bakılacak olursa 'PKK çok tehlikeli bir terör orgutudur " O halde faşist Turk devletiyle her turlu işbirlikleri içerisine girerek, Kürt halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mucadelesine ve bu mucadelenin öncu gucu PKK'ye, kendi yasalarını bile çiğneyerek bunca saldırı yöneltenlere guclere sormak gerekir, "PKK nın usulü" diye tanımladığınız bunca dernek yayınevi vb yasal kuruluş ile yuzlerce Kurdıstanlı yurtsever işçinin evlerine gece yarıları kapıları parçalayarak insanlık dışı baskınlar duzenlediniz bu baskınlar sırasında elektrik duğmelerine varana kadar evleri didik ederek ve birçok eşyayı kırıp-dökerek aradınız ne kadar silah cephane patlayıcı yakaladınız? Cuvalı cuvalı toplayıp goturduğunuz ve ta Ankara ya kadar ulaştırdığınız yazılardan başka ne bulabildiniz? Açık ki asılsız iddialara kanıt bulmak hiçbir zaman mumkun değildir Böyle kanıtlar için 1986 da Hamburg da yaptığınız gibi ancak komplolar duzenleyebilirsiniz Ve eğer ortada bir "teror izi" aramacaksa emper yalist polisin Paris ve İsviçre de kadın ve çocuk demeden kitleleri copılaması gibi olaylara, ve Almanya da dernekler ve evlere baskın duzenleyen polisin izine kırıp dök tuklerine bakmak yeterlidir

Artık bütün dünya biliyor ki, PKK ye yöneltilen suçlamalar PKK nın gelişmesinden emperyalizmin yıkılmasına ve tedirginliğe kapılmasına 'teröt" vb safsatalardan değil bizzat PKK'nin duşuncesinden kaynaklanmaktadır İhtilalci Marksizm-Leninizmin çağımızdaki güçlü bir temsilcisi ve kararlı bir savunucusu olduğu içindir ki, PKK tüm dünya gerçekçi tarafından 'tehlikeli görülmektedir Ve Avrupa da bir PKK hayaletinin dolaşması da sırf bu özelliğinden kaynaklanmaktadır Tıpkı birbuçuk asır once komunizm hayaletinin dolaşması gibi

Bunun daha açık kanıtları yine son günlerde Almanya da yaşanan olaylar ve bu olaylar karşısında Alman devletinin sergilediği tutumda görüldu Alman devletinin PKK ve ERNK sempatizanı Kurdistanlara yönelik uygulamaları gerçekten hukuk devletiyle hiçbir ilişkisi olmayan ve tamamen polis devletinin yaptırımları olan uygulamalardır Buna sadece bir iki örnek vermek bile durumun anlaşılması için yeterlidir

Alman devletinin son haksız ve insanlık dışı uygulamalarına karşı çıkan ve bu uygulamaları yasalar çerçevesinde protesto etmek isteyen Kurdistanlı kitleler birçok alanda sok gösteri, miting, açlık grevleri ve eylemler geliştirdiler Bir grup yurtsever de Bonn da 20 Subat tarihinde açlık grevine başladı Ancak açlık grevcilerine çadır kurma izni verilmedi, amaç böylelikle eylemi sabote etmekti Fakat yurtseverler olumsuz havaya koşullarına rağmen eylemlerini açlık havada sürdurdüler ve bir yandan da yasal bir hak olan çadır kurma hakları için mahkemeye başvurduğu Hakim izin verileceğini belirtti, ancak ertesi gün gidildiğinde "*Sizin dosyanızı inceledik ve bizim yasalarımızla bizi teşhir etmek istiyorsunuz, onun için çadır izni veremeyeceğiz*" cevabı verildi Hakim kararının polis tarafından hukumsuz kılındığı apaçık ortadadır, ve bütün dünya da biliyor ki bu uygulama hukuk devletinin değil polis devletinin bir uygulaması olabilir ancak

Diğer bir örnek de yine Alman devletinin duşunce planında bile olsa Kurdistan konusunda sömürgeci-faşist Türk devletinin bile sahip olmadığı duşuncesini gösterme açısından ilginçtir 26 Subat 1988 tarihinde bir ilerici Alman orgutunun —BWK Munih alanında duzenlediği **"Kürdistan"** konulu bir toplantı polis tarafından engelleniyor Gerekçe çok ilginç toplantı öncesi toplantının yapılacağı yere gelen Alman polisi, *"Burada tehlikeli şeyler konuşacaksınız"* diyor ve bunun için bu toplantıya izin vermeyeceklerini söylüyor

Bu olay PKK öncülüğunde direnen Kurdistan halkının kutsal mucadelesi karşısında TC nin kemalist-inkarcı politikasının parçalandığı, TC'nin meclisinde bile Kurdistan sorununun tartışıldığı bir dönemde yaşanıyor Evet emperyalizmin Bağımsız Kurdistan duşuncesinden ne kadar urkutuğunu buna TC den bile daha teham mulsuz olduğunu ve PKK yı tehlike olarak görmesinin asıl kaynağının da —terörizm vb değil— böylesi bir duşunceden ötürü olduğunu bu olay açıkça gösteremektedir

Kaldı ki bu, sadl Almanya ya özgu bir olay da değil Diğer Avrupa emperyalist ülkeleri de bağımsızlık duşuncesinden yana olan Kurdıstanlı kitlelere yönelik uygulamalarında kendi yasalarını rahatlıkla çiğneyebiliyorlar Demokrasinin havarisi geçinen Fransa, İsviçre gibi ülkelerde bile kanunsuz bir biçimde kitle eylemleri engellenmekte Kurdistan ın bağımsızlığından yana olan ve PKK önderliğindeki Bağımsızlık ve Özgurluk Mucadelesini destekleyen Kurdistanlıların yuruyuş gösterı toplantı vb hakları hiçbir gerekçe olmaksızın gaspedilebilmektedir

Evet PKK nın emperyalizm için neden 'buyuk bir tehlike olduğu PKK duşuncesinden ve bu duşuncenin gelişmesinden Avrupa emperyalistlerinin neden tedirginliğe kapıldığı ve Avrupa da bugun neden PKK hayaletinin kol gezdiği gun geçtikçe daha ıyı anlaşılabılıyor

Su gerçekte bugun çok daha ıyı gorulmektedir ki her turden ve her soydan işbirlikçi uşakların desteğinde Turkiye ve Kurdistan halkı

Devamı 23 sayfada

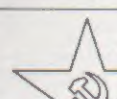

PKK 10. YILI

PRATİĞİMİZİ III. KONGRE GERÇEĞİ TEMELİNDE DÜZELTELİM

BAZI UYGULAMA SORUNLARI ÜZERİNE

Ben bu yazımda bazı pratik olayları ele alarak, çeşitli noktalara değineceğim. Yani vereceğim örneklerle, düşmanın mücadelemize yönelminde başvurduğu yöntemleri boşa çıkaracak devrimci taktiklerin nasıl olması gerektiği üzerinde durmak istiyorum.

22 Şubat 1987'nin soğuk bir kış günüydü. Devrimci kurtuluş birliklerimiz, yaptıkları bir planlamayla Uludere'nin Nêrwe (Taşdelen) köyünü basarak, o köyde bulunan çeteleri cezalandırmayı hedeflemekteydiler. Daha önce devrimci güçlerce tüm sözlü ve yazılı uyarılara rağmen bu çete güruhu işlediği suçtan vazgeçmemişti. Hatırlanacağı gibi, işlediği tüm suçların bedeli olarak cezalandırılan Xeloyê Haci adındaki çetebaşının vurulmasından sonra bunlar da teslim olmuşlardı. Ancak ortamı boş bulunca yeniden aynı suçları işlemeye devam etmişlerdir. 1984 yılında toplu olarak sömürgecilere karşı gösteri yapan aynı köy halkının tüm talepleri ve çetelere, vazgeçmeleri konusunda yapılan uyarılara rağmen, halk üzerinde baskı, şantaj, soygunculuklarını sürdüren bu güruh, aynı tarzdaki baskılarını başka köyler üzerinde de yoğunlaştırmıştır. Yöre halkının ulusal ihanete karşı öfke ve kinleri de buna katılınca, bu çete güruhu alabildiğine teşhir olmuştur. Ayrıca düşman Güney Kürdistan'a sınır olan ve bir merkez rolünü oynayan bu köyü çete faaliyetleri açısından bir basamak olarak kullanmakta, böylece çok yönlü amaçlar gütmektedir. Tüm bunları iyi hesaplayan devrimci kurtuluş güçlerimiz, en zor koşullarda bunlara yönelir ve eylem başarı ile gerçekleştirilir.

Yapılan plan doğrultusunda birliğimiz gündüz köye girer. Direkt okula giden birliğimiz, eylemde çocuk ve kadınların zarar görmemeleri için çeteleri okula çağırır. Okula sadece muhtar gelir. Diğerleri, beklenmeyen bir olay yüzünden Uludere'den "içerden, ne olursa olsun çıkmama" emrini almışlardır. Çeteler, evlerinden gelmezler. Bunun üzerine birliğimiz evlerini basmak zorunda kalır. Aynı eylemde sömürgecilerin, Uludere alanında —yaygın olarak— alçakça olduğu kadar tiksindirici bir yöntem olarak kullandığı bir fuhuş merkezi de hedeflenir. Sömürgeciler, toplumun namus duygularından, zayıf olan bu halkasından yaralanarak ajan ağını oluşturmayı hedeflemiştir. Halide Akkut ismindeki kadın, fuhuşu geliştirme yoluyla ajan ağını oluşturmayla görevlendirilmiştir. O, bunu yüklü bir para karşılığında yapmaktadır. Bunun hedeflenmesi, eyleme güçlü bir siyasal sonuç verirdi. Burada hedeflenen çeteler ve bu rezil kadın, şahıslarında, sömürgeciliğin can damarlarının rolünü görmektedirler.

Belli bir hazırlık, planlama, örgütlenme ve uygun taktik biçimle köye girilerek çeteler çağrı yapılmış, silahlarını bırakmaları istenmiş; bunlar, silahlarını bırakmayınca evlerine yönelinmiştir. Aslında iyice bakıldığında gerçekleştirilen eylem kapsam bakımından geniş değildir. Eylemin yönüne bakılınca, eylem taktik ustalığı içerse de yine geniş kapsamlı değildir. Peki buna rağmen TC'yi alelacele Konseyi toplantı yapmaya itmesinin ve hemen akabinde 30 savaş uçağını Güney Kürdistan semalarında uçurarak yüzlerce bomba yağdırmasının nedeni nedir? Askeri açıdan düşünüldüğünde, devletlerarası savaşlarda bile bu kadar uçağın birlikte saldırıya geçmesi ender görünen olaylardandır. ABD, Libya'yı bombaladığında bile bu kadar uçağı kaldırmazken, faşist Türk cuntası geliştirilen bir eylemden sonra neden böyle çılgınca davrandı? Açık ki tüm bu sorular altında yatan gerçeklerin bir tek nedeni vardır; o da TC'nin, bunların şahsında tükenişini, yüzyıllık egemenliğinin bitişini görmesidir.

Şimdi bunu biraz daha açalım. Bilindiği gibi, bazen küçük bir eylem zaferi garantileyebilir. Büyük bir askeri başarı gibi görünen bir çarpışma yenilgi getirebilir. Atılan ufak bir adım daha sonraki güçlü adımların sağlam zeminini teşkil eder ve oradan hareketle bir amaç gerçekleştirilebilir. İşte Nêrwe eyleminin niteliği budur. Bu açıdan diyoruz ki, TC'yi bu denli çılgınlığa iten eylemin bu niteliğidir.

Faşist Türk cuntası şunu çok iyi bilmektedir ki, geçmişten günümüze kadar egemenliğini kurmuş ve bunu pekiştirerek geliştirmişse, bunda ulusal hainlerin belirgin rolü olmuştur. Bugün de tarihi tecrübelerine dayanarak ulusal kurtuluş mücadelemize karşı diktiği en etkin taktiklerden birisi bu çetecilik olayıdır. Onlar, ulusal kurtuluş mücadelemizi, bu çember içinde boğmak istemektedirler. Eğer bu taktikleri, ulusal kurtuluş birliklerimiz tarafından etkisizleştirilmeseydi, mücadelemiz Doğu ve Güney Kürdistan'da görüldüğü gibi boğulmayla karşı karşıya olacaktı. Bunlardaki gibi bir bitiş olayı olmazsa da yenilgileri geçici tadmak kaçınılmaz olacaktı. İşte bu açıdan faşist Türk sömürgeciliğinin taktiği tam canevinden darbeyi yedi. Onların iğrenç yaşamları uğruna seçtikleri ihanet yolu, onlara bir mezar haline getirildi. Çetecilik olayı, bunlara vurulan darbelerle hızla dağılmaya başladı. Böyle bir yaşam uğruna şeref ve haysiyetlerini bile satan birçok çete, silahlarını hızla bırakıp ve savaşamayacağını belirtti. En azıkları bile evlerinde rahat yatamaz duruma düştüler. Seçtikleri yaşam tam bir zehir zembereğe dönüştü.

Bu eylem ve ardısıra gelişen eylemler, TC'nin bu taktiğini etkisizleştirmenin en etkili yolunu pratikte bir somutluk haline getirdi. Burada Türk faşist cuntası alelacele harekete geçerek G. Kürdistan'ı bombalamaya girişti ve ardından yine alelacele bombaladığı "kamplarda 200 PKK militanı öldürüldü" açıklamasını yaptı. Bu da tam bir trajik komediyi andırdı.

Nêrwe eyleminden sonra, o zamanki gelişmeler iyi izlendiyse, bir gazetecinin Özal'a yöneltiği, *"Peki bu durumda köy koruculuğu sistemini kaldırmak gerekmez mi?"* tarzındaki soruya Özal'ın verdiği cevap, *"Hayır, sadece onu daha değişik biçimlerde örgütlendirip güçlendirmek gerekiyor"* şeklinde oluyordu.

Daha sonraki gelişmelerde bu açığa çıktı. Çeteciliğin dağılması karşısında, bu sefer onu gizli temellerde örgütlemeye başladılar. Bu örgütlenme biçimi gerçek zeminine oturtulmuş oldu. Bu gizli çeteler, komutan ve yardımcılarıyla tam bir askeri birim halinde çalışmakta, kendi aralarında üst düzeyde MİT elemanlarının da katıldıkları toplantılar yapmaktadırlar. Bunlar toplum içerisinde genellikle sıyrıcaklı yeri olanlardır; yoksul, işsiz, güçsüz, lümpen, serseri, sınır ticaretiyle uğraşan —ki, genellikle ticaret bunların elinde yoğunlaştırılmıştır, ticarette uğraşıp da buna bulaşmayan hemen hemen hiç kimse yoktur—, muhtar ve azalardan oluşturularak işlerlik kazandırılmaktadır. Yine bunlarla bağ içinde ve bunların da her türlü aşağılık duyguların körükleyen fuhuşu yaygınlaştıran ajanlaştırılmış kadınlar vardır. Bunlar Nêrwe'de Halide Akkut, Hatice isimlerdeki kadınlar örneğinde görüldüğü gibi, insanlarımızın zayıf noktalarını yakalayarak ajanlaştırma, fuhuşu yaygın olarak geliştirme, aldıkları istihbarat bilgilerini hemen iletmekle görevlidirler. (Hatice isimdeki ajanın yaralanmasından sonra, pişman olup TC'ye lanet okuyarak yaptığı açıklamalar, bu konuda resmi birer belge niteliğindedir.)

Bu çetelerin önüne konulan görevler oldukça kapsamlıdır. Komplocululktan ihbara, adam sızdırmaktan örgütle ilişki kurup işletmeye kadar geniş kapsamlı görevleri vardır. Son Uludere alanında yakalanarak sorgulanan üç gizli çetenin verdiği bilgiler, bu konuda düşmanın nasıl bir faaliyet içerisinde olduğunu iyice anlamaya yeterlidir. Bizzat düşman tarafından örgütlenerek, bu alandaki birimimizle ilişki içine sokulan bu çete grubu, amaçlarına ulaşamamış, birliklerimizce yakalanarak cezalandırılmışlardır. Bunların üzerinde ele geçirilen iki adet portatif kalaşnikof, bir tabanca, bir dürbün, 30 mermi, 10 şarjör kamulaştırılmıştır.

Bunların önüne konulan görevler şöyledir: **Bir,** örgütle ilişkiye geçerek ilişkileri kendilerinde bitkatmak. **İki,** görevlerin en önemlilerini tikayarak bazı önemsiz görevleri de yaparak hem güven yaratmak, hem de doğacak kuşkuyu önlemek. **Üç,** birimin hareket tarzı, üslenmesi, bileşimi, teknik donanımı, birimdeki insanların düzeyi ve durumlarını düşmana sürekli iletmek. **Dört,** öncelikle halk arasında tanınan, görevli olarak bilinen bazı arkadaşların kelleelerini düşmana götürmek. **Beş,** grupları pusuya düşürmek, TC ile birlikte imha etmek. **Altı,** güven yaratmak amacıyla çetelere yönelik eylem önererek, göstermelik çatışma yaratmak. Burada grubun katılımını da sağlayarak en elverişsiz bir yerde çatışmaya itip kapana kıstırmak, içerden de yönelerek grubu imha etmek. **Yedi,** en son olarak, askere gelme adı altında ajan sızdırmak. Başarasız bir eylemle desifre oldukları intibaı yaratarak grupça saflara sızma gibi kapsamlı görevleri vardır.

Bunlar içerisinde bazıları direkt Cizre MİT merkezine bağlı çalışırken, bazıları da Diyarbakır'a bağlanmışlardır. Önlerine konulan böyle kapsamlı görevlere bakılarak, faşist kolluk kuvvetlerinin bunlara neden bu denli bel bağladıklarını görebiliriz. Uludere'de böyle bir çete grubunun elebaşılarının yakalanlıklarını ana kadar yürütülükleri faaliyetlerde, ne kadar pervasızca davrandıklarını görmek mümkündür.

Bu görevleri gerçekleştirmek amacıyla, geri cephe faaliyetlerini örgütlemekle görevli olan bir birimimizle ilişki kurarlar. Birbirlerine tanıştırırlar. Tam iki ay birimi kendileriyle uğraştırırlar. Grubun zayıflıklarını, çizgi dışı yaşamlarını da farkederek, iyice pervasız davranırlar. Düşman da geri cephe çalışmalarını, hazırlıklarını öğrenerek bir tek bunların bulunduğu kapıyı açık tutar. Diğer yerleri abluka altına alır. Böylece, grubu tek bu kapıya bağlar ve oyaladıkça oyalar. Daha önce birbirlerine hiç güvenmeyen bu ajanlar birbirlerine en çok güvenenler olarak ortaya çıkarlar. Abuk-sabuk sorular sorarlar. Sürekli gözetlemelerle her an düşmana bilgi iletirler. Bin türlü açık verirler ama, birimimiz devrimci önlemleri geliştirmeyi erteler; düşmandaki hareketlenmeyi hesaplamayarak kendisine göre hesap yapar.

Bu çete grubu çeşitli defalar pusu kurar ama başarılı olamaz. Ardından aldıkları emir gereği, eylem önerirler. Gözetlemeyle alana gelen bir takım düzeyindeki birimimizi pusuya düşürürler. Geriye kalan az sayıdan oluşan birimimizi de köy toplantısı bahanesiyle köye çağırarak pusuya düşürüp imhayı hedeflemektedirler.

Takım düzeyindeki birliğimiz, şiddip beklenmeyen yerde düşman pususuna düştü. Pusuyu son anda farkederek serinkanlılığı elden bırakmadan hızla ve ateş üstünlüğüyle insiyatifi ele geçirerek, pusuda bulunan düşman birliğine anı darbeyi vurup hızla geri çekilmeyi başardı. Eylemde iki asker öldürülürken, içlerinde birlik komutanlarının da bulunduğu 8 kişi ağır yaralandı. Düşmanı uykuda yakalayan birliğimiz, ani ve şaşırtıcı darbeyi vurduktan sonra, tek bir savaşçısının burnu bile kanamadan geri çekildi. Böylece avlamaya gelen düşman avlandı. Tabii bu haber TC basını ve radyosunca çarpıtılarak aktarıldı. Olay "devriye gezen bir sınır birliğimiz, bölücü eşkiyalarca pusuya düşürüldü" diye yansıtıldı. Buradaki hezimetlerini, başarısızlıklarını böylece gizlemek istediler.

Eylemden dönen birliğimiz, yaptığı değerlendirme ile 16.7.1987'de bu hain grubunu tutuklama kararı aldı. Böylelikle düşmanın tüm planları altüst oldu. Çünkü plana göre, orada kalan birimimiz, akşam üstü zomtara götürülecek, imha edilecektir. İçlerinden, çetecilikten 70 bin, istihbarattan 65 bin TL aldığını belirten Mehmet Tung adındaki alçak, bu konuda şunları belirtti: *"Ben, Mustafa ve Ömer, akşamdan hazırlandık. Son olarak randevu noktasında anlaşacaktık. Silahları Mustafa* (onların komutanıdır)*'dan aldık. Planımız şu şekilde idi: Bizi nokê çeşmesi üzerinde 5 kişi pusu kuracaktık* (bunlar diğer çete elemanlarıdır)*. Ben ve Ömer, grubun önünde. Mustafa ise arkada yürüyecekti."* Böylece kurdukları pusuya, sayıları az olan birimi düşürerek ve kendi ifadeleri ile her devrimci başına 10 milyon TL para alacaklardı. Ancak yine kendilerinin tutuklanmasıyla, plan yarıda kalacak, aleyhlerine dönecekti.

Diğer bir planlarını da şöyle açıkladılar: *"Diğer bir planımız da görünürde Nêrwe çetelerine yönelik eylem idi. Bu eylemle, eğer PKK'liler katılsaydı, askerlere önceden haber verecektik. Böylece çıkacak çatışmada eylemcileri imha edebilirdik. Eyleme PKK'liler katılmazsa, başarısız bir eylemle Partiye güven verecektik. Böylece Parti içine kolayca sızabilirdik. Vuracağımız her devrimcinin başına 10 milyon lira alacaktık."* Tabii ki tüm bu alçakça emelleri onların ve faşist kolluk kuvvetlerinin kurşağında kaldı. Bunların yakalanarak, birinin aynı köyde yapılan bir köy toplantısında cezalandırılması, her şeyi tersine çevirmeye yetti. Böylece düşmanın yaygın olarak örgütlemeye çalıştığı gizli çetecilik, daha yerleşmeden ilk büyük darbeyi beyninden aldı. Eylem, kitlelerde derin bir coşku yaratmakla kalmadı, o güne kadar dayatılan görevlere karşı lakayt davranan, ertelemeyenleri de uyardı. Görevlerini yerine getirmeyenler, alelacele görevlerini gerçekleştirmeye koştu. Çünkü bunların bir suçu da görevleri ertelemek, tıkayarak birimi işletmemekti. Gizli çetecilik içerisinde yer alanlar telaş ve panik içinde böyle bir işte olmadıklarını hemen ilan ettiler.

Burada, şu gerçeğe parmak basmak gerekiyor ki, bu tarzda örgütlenen çetecilik, çeteciliğin en tehlikeli biçimidir. Ama bunların belli bir noktaya kadar plantarını hayata geçirmeleri, onların çok uyanık, güçlü örgütlenmeye sahip olduklarından kaynaklanmamış, tamamen birimimizin ihmalkarlığı, önlem geliştirmeyişi, niyetlerini somut gerçeklik yerine koymaları gibi hatalı tutumları, onları son ana kadar cüretlice hareket etmeye götürmüş, bunda epeyce başarılı olmuşlardır. Oysa bu tarzda örgütlenen çetecilik, her gün bin türlü açık vermek zorundadır. Aşağı yukarı biraz eğitimden geçmiş köylü, lümpen, serseri ögelerdir. Onların günlük yaşamlarından tutalım örgüte yaklaşımlarına, sorunlarından, ruh hallerinden bile neyin peşinde olduklarını çıkarmak mümkündür. Bunları çeşitli yöntemlerle etkisizleştirmek pekala olanaklıdır. Ne yersizce herkesten kuşkulanmak, ne kendimizi iş yapamaz duruma düşürmek (zaten düşmanın amaçlarından biri de budur), ne de safça davranıp örgütsel tedbirleri elden bırakmak doğru olabilir. Bir tek ilişkiye, bir tek kanala bağlanmak, hareket tarzında disiplinsiz ve açık; kitle ilişkilerinde devrimci ciddiyeti, resmiyeti bir yana bırakarak olmadık tavırlara girmek, randevu sisteminde iki köylünün buluşmasını bile geride bırakırcasına işletmemek; iki ay bir gizli çete grubunun ağına takılarak kalmak, kollektif karar ve irradeye rağmen bireycilliği uygulamak, devrimci uygulama ve çalışmadan uzak hal ve hareketlerde bulunmak, her türlü düşmanı sızmasına açık kapı bırakmak olur. İşte kim olursa olsun, koca bir örgütü kendisiyle birlikte imhaya götürmek isteyenler, kişisel iradelerini, uygulamalarını ve her türlü gerçeklikten uzak subjektif yaklaşımlarını, her şeyin önüne geçirenler —özünde bunlar yaptıklarıyla—, yaratılan değerleri bir anda yıktıklarını görebiliyorlar. Bu açıdan, bu türden yaklaşımlar, tavır ve davranışlar, örgüt ve örgütlenme açısından en tehlikeli konumu ierzetmektedirler. Koca bir örgütü yıkıma götürdükten sonra, kellelerin uçurulması bile fazla anlam ifade etmez. O halde daha başlangıçta bu türden hatalı tutumlardan kaçınmak ve düşmanın bu ve benzeri yığınla uygulamalarına karşı taktikler geliştirmek, devrimci faaliyetlerin başarısı için vazgeçilmezdir.

Yapılan bu eylemlere denk gelen bir süreçte, iç hattan hareketle peşpeşe gerçekleştirilen yoğun eylemlilik, Uludere alanında düşmanı tel örgüler, hendekler, mevzilerle çevrili olan karakollara sığınmak zorunda bırakmış, düşman ne yapacağının telaşıyla savunmaya geçmiştir. Başlayan köy toplantıları, çetelerin silahsızlandırılması, Uludere merkez baskını ve son

olarak Kror köyünden 17 peşmergenin çıkarılmasıyla süren yoğun ve sert eylemlilik —hemen hemen her gün eylemlilikle geçmiş— bir kez daha ortaya çıkarmıştır ki, iyi bir planlama, uygulama, güçlü bir yönetimle bir silahlı birlik rahatlıkla düşmanı savunmaya iterek gittiği her yerde kakıcı ürün yaratabilir ve her günü bir eylemle kapatabilir. Gecikmeli de olsa, 1987 yılını böyle bir atılımla kazanmayı hedefleyen **ulusal kahraman Erdal (Mustafa YÖNDEM)** yoldaşı. İşte böyle bir atılım içerisinde çıkan 8 saatlik gündüz çatışmasında **Zeki** yoldaşla birlikte kaybetmemiz, sadece geride kalanları daha güçlü bir ateşle kalkmaya ve kesin Parti taktiğini uygulamaya davet eder. O, güçlü komutan özellikleri, dâvaya olan sonsuz bağlılığı, Parti taktiğini sağa yatırmaya çalışan her türlü anlayışa karşı, asrasımaz bir azimle mücadeleyi, hayatının son anına kadar temsil etmesini bilmiştir. O'nun anısını ve yaşamını, komuta yeteneklerini burada izah edebilmek olanaksızdır. O, mücadele yaşamında **Agît (Mahsum KORKMAZ)** yoldaşın yanıbaşında yer almış, **Bedranlara (Mehmet SEVGAT)** kadar uzanan komuta kadememizin en seçkin militanı olmasını her zaman bilmiştir.

Demek ki, planlama ve uygulamada başarı, saldırı ruhundaki kararlılık, her zaman yetkin sonuçlar doğurur. Uygulamada yanlışlık, saldırı ruhundan yoksunluk, bir dizi darbeleri ve yenilgileri beraberinde getirir.

Görevlerin doğru bir planlaması, doğru bir uygulamaya kavuşturulmazsa, en doğru planlar bile, kağıt üzerinde kalmaktan, birer söz olmaktan öteye gitmez. Ya da en doğru planlamalar, saptanan taktikler, pratiğe yanlış uygulanırsa, ortaya aleyhte gelişmeleri her zaman çıkarır. İşte düşmanın bir türlü başaramadığı ortamlarını, bizzat devrimciler tarafından yaratılması olayı da budur. Düşmanın en ezgin ve en sinsi uygulamalarını başarılı taktiklerle boşa çıkarmak her zaman mümkündür. Bu, en basit tekniğin yerinde kullanılmasıyla, güçlü bir gözlem, sezgi, planlamayla mümkündür. Savaşı düşünelim; çatışma esnasında bazen bir mermi, karşıdaki düşman personelini ortadan kaldırabilir. Bir roket, bir bomba, bir mevziyi etkisizleştirebilir. Akılarıza, ya da aşırı gözükara bir hareket, yaşanın imhasına yol açabilir; salt bu hareketi yaşanın imhası da değil, bir çatışma hattında bir gedik yaratarak grubu savunmasız da bırakabilir. Yine yola döşenen bir mayın, bir düşman konvoyunun hareket tarzı üzerinde etkili bir rol oynayabilir. Salt bazılarının imhasına değil, sürekli bir bombanın patlayacağı tedirginliğini ve korkusunu ortama yayar. Yine, keza bir düşman ajanının evine yerleştirilen bir bomba birçoğunun imhasına yol açabilir. Eğer atık devrimcilerse birkaç mermi de insiyatif üstünlüğünü ele geçirebilir. Tersi durumda binlerce mermi bunu yaratamaz. Bir düşman birliğinden önce ele geçirilen stratejik bir tepe, ya da bir vadi ağzı insiyatif üstünlüğünü lehimize dönüştürebilir.

Tüm bunlar, savaş sanatının bazı yönleri olarak gündeme gelir. Bunları bin türlü ele almak, sayısız derecede zenginleştirmek mümkündür. Aynı şey, planlamalar için de geçerlidir. Bir hedef hakkında ayrıntılı bilgilenmeye dayanan bir planlama ve bunun saldırı ruhuyla birleştirilmesi kesinlikle başarı sağlar (istisnalar hariç). Doğru bir planlamada, eğer planı uygulayacak olanların bir bölümü, bunu iyice kavramamışlarsa, planın onlara dayandırılan bölümü başarılamaz. Planın uygulayıcıları, saldırı ruhundan yoksun, kararsız, ikircikli davranırlarsa, istenilen başarı asla sağlanamaz. Ya da planlamada, gözden kaçırılan bir tek mevzi bile, beklenmedik kayıplara yol açabilir. Seri atışın yapılması gereken yerde tek tek atış, ya da tek tek atışın gerektiği yerde seri atış; birkaç bombanın kullanılması gerektiği yerde bir bomba ile yetinme, veya bir bomba ile yetinmenin gerektiği yerde birden fazla kullanmak, —bütün bunlar— bir çatışmada rol oynayan etkenlerdir. Bütün bunlara daha fazla değinmeden bazı örneklere değinmek, bunların pratikte nasıl ortaya çıktığını görmek yararlı olacaktır. Burada hemen şuna da değinelim ki, bizde zengin bir savaş ve deney birikimi olmasına rağmen, hala halk savaşı sanatının başarılı uygulanmasından bahsedemiyoruz. Bu deneylerden güçlü sonuçlar çıkarmak, bunları yeniden pratiğe aktarmak çok zayıf olmaktadır. Hemen hemen her arkadaş, onlarca çatışmaya girip çıkmış, onlarca eylem gerçekleştirmiş olmasına rağmen, yine de bu böyledir. Kürdistan'da bu düzeyde halk savaşının verilmekte oluşu, yeni bir olay olduğundan bu bir etken olabilir. Ama esasında sorun, güçlü bir birikime rağmen, ondan güçlü dersler çıkarmamaktan kaynaklanmaktadır. Bu konuda birlikler ve bölgelerarası deney aktarımı oldukça önemlidir. Burada o bilinen ve çokça değinilen komutanın özelliklerinden bahsetmeyeceğiz.

Bir başka pratik örnek olarak 12 Nisan 1987 günü Şikefta Reş'le, düşmanın bir askeri aracı burada sayısal olarak belki fazla düşman gücü imha edilmez. Ama eylem, taktik itibariyle düşmanın bir sürü girişimini boşa çıkarır. Daha önce bir komplo sonucu değerli komutan ve kararlı Parti savunucusu **Orhan (Hüseyin SARIÇİÇEK)** arkadaşın yoldaşlarımızda bir grubumuzu, ağır kış koşullarından da yararlanarak tuzağe düşürerek 5 arkadaşı şehit eden düşman; ardından geniş çaplı bir operasyon ve saldırı başlatmıştır. Operasyon, geniş kollara ayrılarak yayılan ve mevsim koşullarından yararlanarak atağa kalkmış ve başarı elde edeceğine kesin güvenerek hareket etmekteydi. Birliğimiz dar bir alana sıkışmıştı. Bu durumu gören birliğimiz, düşmanı sürekli gözetler, keşifini sürdürür. Düşmanın en zayıf noktasını yakalayarak 15 dakikayı geçmeyen bir sürede hızla düşmanın bir aracına vurur ve imha eder. Düşmanın birlikleri, yarım saat uzaklıkta olmasına rağmen yardıma gelmeyerek geri çekilirler. Karakollarına sığınmada çareyi bulurlar. Eylem, suyun bir yakasından diğer yakasına geçen bir askeri araca karşı yapılır. Eylemin tüm başarısına rağmen, ersatan geçen su, çok kabarmış olduğundan, silahlar alınamaz. Önceden savaşçı geçirme olanağı hesaplanmadığından silahlar öbür yakada kalır. Bu eylemde görülen, başarılı bir taktikle düşmanın operasyon saldırısının boşa çıkarılmış olmasıdır. Ama, diğer yandan iyice hesaplanmayan bir nokta, bir sürü cephane ve silahın ele geçmemesine yol açabiliyor. Yine eylem, en kısa zamana sığdırılır, hızlı vuruşla gerçekleştirilir. Önceden muhtemelen düşmanın helikopter indirmesini yapacağı noktalar tutulur. Böylece başarılı bir planlamayla eylem hayata geçirilir.

Hepimizin bildiği 16 Ağustos Uludere eylemi vardır. Bu eylemde, 3 düşman aracı imha edilir; 1 binbaşı, 10 asker öldürülür ve 10 asker de yaralanır. Eylemde **Semi (Seyfettin ZOĞURLU)** arkadaşı şehit verdik. Eylem, iki günlük keşif ve kollektif hazırlanan bir planlamayla ortaya çıkarılır. Hem de düşman denetiminin en güçlü olduğu alanda, gündüz gerçekleştirilir. Eylemde, grubun çekileceği bütün hattaki stratejik noktalar tutulur. Eylemde saldırı grupları yerlerini alır. Düşman konvoyu saldırı hattına girer girmez, yoğun ateşle ilk dakikalarda imha edilir. Ama daha önce yapılan keşifte, sayıları 3 olarak tespit edilen askeri araçların sayılarını 4'e yükseltiği farkedilmemiştir. Onun için bu araba saldırı dışında kalır, çatışmaya müdahale eder. Birlik, bunu da etkisizleştirip gerekli malzemeleri aldıktan sonra geri çekilir. Düşman helikopterle asker kondurmak istediği bütün stratejik tepelerde ateşle karşılaşınca, neye uğradığını şaşırır. Birlik, başarıyla eylemi tamamlar.

Yine salt bir mayınla, salt birkaç bombayla gerçekleştirilen başarılı eylemlerimiz çoktur. Bunlardan, planlamalarını bilemediğimiz Mardin'de gerçekleştirilen eylemler, önemli yer tutar. Tüm bu eylemlerin hiçbirinde kayıp verilmediği gibi, onlarca düşman ajanı, askeri imha edilmiştir. Bir milis, rahatlıkla bir el bombasıyla bir ajanı imha edebilirken, milisleri harekete geçiremediğinden bahsetmek bir devrimci açısından utanılması gereken bir durumdur.

Sayısal olarak, bileşim olarak, teknik donanım olarak güçlü yapıya sahip olan silahlı birliklerimizden birçoğu, neden savaşı geliştiremiyor. Milis yapısı var, bir sürü teknik olanak da mevcut, savaşçıların savaşma azmi yüksek, deney birikimi oldukça güçlü olmasına rağmen, güçlü bir savaş çıkarılamıyorsa, burada elbetteki sorun yönetimde düğümlenir. Savaş, düz anlayışı uygulama, bir tek taktik biçime takılıp kalma, ya da basit endişeler yüzünden savaştan çekinme, görevleri erteleme gibi yığınla durum elbette her yerde savaşın önünü tıkar. Savaşı, salt dar silahlı birimlere dayanarak yürütmek, salt bir baskın, pusu gibi taktiklerle yetinmek, salt bir alan

Gerzan Cephesi Komutanı Hasan Yoldaşın...

Başlarafı 24. sayfada

Halkın durumu gidersek bizim lehimize gelişiyor. Her koşul altında yardımlarını devrimcilerden esirgemiyorlar. Düşmanın her türlü baskılarına karşı göğüs gererek bize destek oluyorlar. Düşmanın çok yönlü olarak dayattığı uygulamalara karşı direniyorlar. Halkla bütünleşen mücadelemiz bugün zafere daha yakın."

Hasan yoldaş, Parti çağrısı olarak 3. Kongre çalışmalarına katılmak üzere Şubat 1986'da Parti Merkez Okulu'na gitti. 3. Kongre hazırlık çalışmalarında fasl olarak yer alıp kendini yenileyerek ve geliştirerek Kongreye delege olarak katıldı. Bu dönemde Partinin başlattığı düzeltme hareketine ve her türlü tasfiyeciliğin tasfiyesi faaliyetine aktif olarak katılıp kendini eğitirken, yoldaşlarının eğitimine de yardımcı oldu. O, birçok gücün kendini yenilemede zorlandığı böyle bir ortamda geçmişin yanlış ve hatalarını açıklığıyla ortaya koyarak Partinin doğru devrimci taktik hattını özümsemeye çalıştı. O'nun bu yönlü faaliyetleri Kongre sonrasındaki hazırlık sürecinde daha çok yoğunlaştı ve ürün verici hale geldi. Kongre kararları doğrultusunda yeni dönem faaliyetlerinin planlanmasında ve devrimci eğitimin geliştirilmesinde en faal çalışan devrimcilerden biri oldu.

Parti 3. Kongre kararlarını hayata geçirmeye yönelirken Hasan yoldaş en önde yer almaya hazır bir devrimci olarak Partiden görev talep ediyordu. **Bir parça özgür vatan toprağı için büyük özgürlük yürüyüşünün** harekete geçen ilk grupları içinde yer aldı. Komutası altındaki birlikte Garzan Cephesinde gerilla savaşını geliştirmek için Partiden aldığı emir doğrultusunda harekete geçti ve savaş alanına çıkarın 1987 yılı boyunca mücadelemizin yaşadığı büyük ve tarihi atılıma katkıda bulundu. Bu dönemde daha da derinleştirme çabası içindeyken, 10 Şubat günü düşmanla girilen 16 saatlik kesintisiz çarpışmada ve düşmana ağır darbeler vuran kahramanca savaş içinde Ferhat, Reşit, Sururi ve Murat yoldaşlarıyla birlikte Kürdistan şehadetine ulaştı.

Hasan yoldaşın kişiliği emekçi dürüstlüğü ve fedakarlığı ile Kürt yiğitliği ve mertliğinin birleşiminin en seçkin örneklerinden biriydi. Bu değerli özelliklerin birleşiminin ne denli büyüklükler yarattığını gösteren seçkin kişiliklerden biri oldu. O, bulunduğu yerde hep olumluyu ve çözümü geliştirdi, hep bir neler olarak en mütevazi yaşamı ve yoğun çalışmayı seçti, hep güveni ve cesareti yarattı ve çevresine egemen kıldı, hep yüksek bir tutku ve inançla pratik içinde olmak ve halkının kurtuluşu için savaşmak istedi. Ve bir özgürlük savaşçısı, halk savaşçısı olarak sunduğu örnek kişiliği zaferle taçlandırarak Partimize ve halkımıza en değerli armağanını bıraktı.

Parti geçmişiyle cisimleşen Hasan yoldaşın büyük kişiliği bütün devrimciler için her zaman örnek olacak ve O'nun anısı zafer yolunda yükseltilen ulusal direniş mücadelemizle yaşatılacaktır.

PKK Gerçeği Emperyalizmi Ürkütüyor...

Başlarafı 20. sayfada

larına azgınca saldıran, her türlü insanca değeri yok etmek isteyen sömürgeci-faşist Türk devletinin vahşetine karşı, zindanlarda ve dağlarda çok büyük fedakarlıklar ve büyük değerler pahasına insanlık değerlerini koruyan ve insanlık onurunun faşizm tarafından yere düşürülmesine izin vermeyen PKK'nin insanlığa yaptığı hizmet küçümsenemez. Ve yine insan hakları, kişi özgürlüğü vb. kutsal sözcükleri kalkan yaparak, Türk faşist rejiminin sıkıştığı her dönemde ona yardım etmek amacıyla bu kavramları ayaklar altına almaktan çekinmeyen ve kendi yasalarını bile hiçe sayarak ve hukukun üstünlüğünü bir yana atıp polis devleti uygulamalarını bir bir PKK düşüncesine karşı çıkaran "uygar Avrupalı"nın bu tutumlarına karşı, gücünden, vakarından ve kararlılığından en küçük bir taviz vermeden yoluna devam eden PKK'nin insanlığa öğreteceği, maledeceği çok şeyi olduğu muhakkaktır.

Komünist Manifesto'dan, yazının başına aldığımız, komünizm hayaletinin Avrupa'yı nasıl ürkütttüğünü ve gericiliğin buna karşı nasıl kutsal ittifaklar kurduğunu ve herkesin birbirini nasıl komünistlikle suçladığını dile getiren belirlemelerden, proletaryanın büyük öğretmenleri Marx ve Engels sonuç çıkarıyor. Manifesto'nun başta aktardığımız iki paragrafından sonra üçüncü paragraf şöyle devam ediyor:

"Bundan iki sonuç çıkıyor:

I- Komünizm şimdiden bütün Avrupa devletleri tarafından büyük bir güç olarak tanınmaktadır.

II- Komünistlerin bütün dünya önünde, görüşlerini, amaçlarını, eğilimlerini yazılı olarak açıkça ortaya koymaları ve bu komünizm hayaleti masalına, Komünist Partinin kendisinin yayınladığı bir manifesto ile son vermeleri zamanı çoktan gelmiş çatmıştır."

Komünizmin bir güç olarak nelere kadır olduğu çok geçmeden açığa çıktı; ve komünizm hayaleti masallarının ise bugün ancak çok geri bazı toplumlarda silik bir izi kaldı.

Eğer ustaların belirlemelerine sadık kalınacaksa ve bilime inanç yitirilmemişse PKK'nin gücü ve PKK adı etrafında koparılan terörizm masallarının da benzer bir seyir izleyeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

Devrimci Görev ve Türk Solu'nun Tutumu...

Başlarafı 17. sayfada

Kürt kartını cebinde taşıyamayacaktır! Türk solu halen Kürt kartını elinden bırakmış değildir. Halkımız adına karar verme yetkisini kendisinde görenler vardır. Bu, halkımızın kendi özgür geleceğini kendi elleriyle yaratma, özgücüne ve yeteneğine güvenmeme hor görmedir. Kemalizm zehirini beyinlerinden akıtamamıştır. Sosyal-şoven, sosyal emperyalist (sosyal sömürgeci) çizgiyi dağıtmamıştır. Beyinlere vurulan bu zincirler parçalanmalıdır. Bu yapılmadıkça sol adına bir adım dahi ilerlenemez.

Biz halkımızın öz iradesi, öncü gücü olarak kararımızı savaşarak özgür olma yönünde kullandık. Bu karar hakkı halkımıza aittir. Türk solu halkımız adına karar verme durumunda değildir. Ancak şu konuda kararını vermesi lazım. Bu haklı savaşımımızda bizimle enternasyonalist bir dayanışma içinde mi olacak? Türk solunun vereceği karar bizim için önemlidir. Biz Türk solunun bu hakkı mücadele karşısında tarihin karanlık sayfalarında değil, aydınlık sayfalarında yer almasını istiyoruz. Türk solu burjuvazisinin yanında yer alırsa, mücadelemiz daha kanlı ve daha çetin geçecektir. Halk olarak üçbin yıldır esaret ve acının en korkuncunu yaşadık. Daha fazlasını yaşamak istemiyoruz. Türk solu burjuvazisinin karşısında yer alırsa halkımızın uğrayacağı katliamlar, çekeceği acılar, daha az olacak. Türkiye devrimi daha yakınlaşacak, burjuvazinin alaşağı edilmesi daha kolaylaşacaktır.

Türk solu, burjuvazisine karşı mücadeleyi yükseltmez, halkı onların eline bırakırsa, Kürt halkının acı ve kayıpları fazla olacağı gibi, Türk halkının da acı ve kayıpları fazla olacaktır. Türkiye'de devrim süreci uzatılacak, tatile çıkarılacaktır. Türk halkının evlatları burjuvazinin savaş makinesinin dişileri olarak ülkemize sürülecek, halklarımızın evlatları birbirine daha çok boğazlatılacaklardır. Bu unutulmasın! Daha çok kan dökülmesi ve acıların çekilip çekilmemesi konusunda karar verme sorumluluğu size aittir. Bu sorumluluktan kaçamazsınız.

Irkçılık ve şovenizm karşısında, devletin halkımıza yönelik uygulamaları karşısında Türk solunun üstüne düşeni yapması dileğimizle bu yazımızı noktalıyoruz.

T.K. dergisine not: Bu yazımızı dergi çıkarma olanağı elde ettik. Ve yayınlamanızı, bunun yolunu bulmanızı içtenlikle istiyoruz. Bunun dışında çıkarma olanağımız olmadığı için diğer dergilere gönderemiyoruz. Bu işi yapmanızı rica ediyoruz. Bu yazımızın birer nüshasını, Yeni Çözüm, Saçak, Yeni Demokrasi, Çağdaş Yol, Gün, Mayıs, Yarın adlı dergilere göndermenizi rica ediyoruz.

30.9.1987

Muzaffer Ayata, Mustafa Karasu, Mehmet Şener
Askeri Cezaevi, 25. Koğuş, Diyarbakır

WEŞANÊN SERXWEBÛN
(Serxwebûn Yayınları)

1.	Politik Rapor	10.- DM
2.	Faşizme Karşı Mücadelede Birleşik Cephe Üzerine	4.- DM
3.	Toplu Yazılar —Mazlum DOĞAN	10.- DM
4.	Mazlum Yoldaşın Anısı Yolumuzu Aydınlatan Sureki Bir Meşaledir (Birli)	4.- DM
5.	12 Eylül Faşist Cuntası Birinci Yılı Doldurulken (Bîrî)	3.- DM
6.	PKK 4. Yılını Yaşıyor	2.- DM
7.	Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - Program Taslağı	10.- DM
8.	Kürdistan'da Zor'un Rolü (Ulusal Kurtuluş Siyaseti - Ulusal Kurtuluş Savaşı)	13.- DM
9.	Kurdistan Workers' Party-PKK — Programme (İngilizce)	3.- DM
10.	Kuruluşunun 5. Yılına Girerken PKK Daha Güçlü ve Savaşkan	4.- DM
11.	Ortadoğu Bölgesel Savaşın Eşiğinde mi?	3.- DM
12.	Mehmet KARASUNGUR Yoldaşın Anısına	3.- DM
13.	Kürdistan'da İç Çatışmalar ve Proletaryanın Çözümleyici Rolü	4.- DM
14.	Günümüz Kürdistan'ında Türk Ordusunun Rolü	4.- DM
15.	Örgütlenme Üzerine	12.- DM
16.	Devrimcilerdeki "Kafa Karışıklığı" m, Yoksa Bir Küçük-Burjuva Reformizmin İfade Olmazlığı mı?	4.- DM
17.	12 Eylül Faşist Rejimi Döndüncü Yılına Girerken Genel Durum, Sorunlar ve Görevlerimiz	5.- DM
18.	Faşizme ve Ulusal Baskı Sistemine Karşı Ortak Mücadelenin Sorunları	3.- DM
19.	Devrimci Mücadelede Küçük-Burjuvazi ve Küçük-Burjuvazinin Kürdistan'daki Rolü Üzerine	8.- DM
20.	PKK II. Kongresine Sunulan PKK-MK Çalışma Raporu	5.- DM
21.	Parti Gerçekliğimizi Tüm Yönleriyle Kavrayalım ve Uygulayalım	3.- DM
22.	Direnmek Yaşamaktır (İkinci Baskı)	4.- DM
23.	Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - Program Taslağı	4.- DM
24.	Kürdistan Devriminin Yolu (İkinci Baskı)	5.- DM
25.	Partiya Karkerên Kurdistan (Kuruluş Bildirgesi)	2.- DM
26.	Kürdistan'da Kişilik Sorunu, Devrimci Militanın Özellikleri ve Parti Yaşamı	12.- DM
27.	Kürdistan Halkının Diriliş Mücadelesi -Diyarbakır Zindanı (Av. H. Yıldırım)	15.- DM
28.	PKK Direniş Şehitleri Albümü	60.- DM
29.	Kürdistan'da Darağaçları. Kışla Kültürü ve Devrimci İntikam Görevimiz	6.- DM
30.	Arbeiterpartei Kurdistans-PKK — Programm (Almanca)	2.- DM
31.	İdeoloji ve Politika Nedir, Nasıl Ortaya Çıkmıştır? (İkinci Baskı)	4.- DM
32.	Arbeiterpartei Kurdistans-PKK Der Weg der Revolution Kurdistans - Manifest (Almanca)	6.- DM
33.	Diyarbakır —Saçma Şiirler-I—	8.- DM
34.	Saçma Yazılar - Cilt I (Abdullah Öcalan)	15.- DM
35.	Yeni Safaklara Doğru -Kürdistan'dan Anılar-	13.- DM
36.	Saçma Yazılar - Cilt II (Abdullah Öcalan)	15.- DM
37.	Kızılaşan Toprak -Roman-	13.- DM
38.	La voie de la révolution du Kurdistan -Manifeste- (Fransızca)	(FF 20.-) 7.- DM
39.	Kürdistan'da "Özel Harp"	15.- DM
40.	Der Nationale Befreiungskampf Kurdistans, die Massaker des türkischen Staates und ein Aufruf an die fortschrittliche Menschheit (Almanca)	3.- DM
41.	Bağımsız Kürdistan Yolunda -Kürdistan'dan Anılar-	15.- DM
42.	Ehya Rizgariya Netewa Kurdistan —Bernama Pêşiyar (Kürtçe)	5.- DM

SERXWEBÛN
Abone Fişi

Adı, Soyadı :
Adres:

6 Aylık	1 Yıllık
Almanya içi: DM 18 ☐	Almanya içi: DM 36 ☐
Almanya dışı: DM 20 ☐	Almanya dışı: DM 40 ☐

Abone Hesap Numarası:
Deutsche Bank - Köln
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Yazışma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Impressum
V.i.S.d.P:
İ. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN
İ. Kadah
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka	10.00	dkr.	Norveç	10.00	nkr.
Avusturya	22.50	s.	Fransa	7.50	ff.
İngiltere	0.75	£.	İsviçre	3.00	sfr.
Hollanda	3.75	hfl.	İsveç	7.50	skr.
Belçika	75.00	bfr.			

Garzan Cephesi Komutanı Hasan Yoldaşın Anısı Ölümsüzdür

"Halkla Bütünleşen Mücadelemiz Bugün Zafere Daha Yakın"

10 Şubat 1988 günü, Kozluk-Baykan arasındaki dağlık arazide meydana gelen ve iki düşman helikopteri ile 30'dan fazla askerin imha edildiği çarpışmada, PKK'nin değerli militanı ve ARGK'nin Garzan Cephesi komutanı, dürüstlük, cesaret ve yiğitlik sembolü Hamit DAĞTEKİN (Hasan) yoldaş şahadet mertebesine ulaşarak, ulusal direniş kahramanları safına katıldı.

Hamit DAĞTEKİN yoldaş, Siirt-Beşiri'nin Zêvik köyünde emekçi bir köylü ailesinin çocuğu olarak doğdu. Küçük yaşta çeşitli işlerde çalışmaya başladı ve ilkokuldan sonra Batman'da okula devam etti.

Kürdistan ulusal kurtuluşu için düşünsel ve grupsal gelişmenin ilerleyip Kürdistan'a yayılmaya başladığı dönemde, bu faaliyetin ilk gelişiği yerlerden birisi de Batman oldu. Çok değişik alanlardan ve özellikle köyden koparak gelip yığışan, yoğun çelişkilerle dolu ve yurtsever öze sahip olan insanların toplandığı bir işçi merkezi olan Batman, doğal olarak ulusal kurtuluş hareketinin ilk gelişeceği alanlardan biriydi. Devrimci gruptan Haki KARER yoldaşın başlattığı bu alandaki faaliyet, daha sonra Mazlum DOĞAN yoldaş tarafından sürdürülerek, 1977 sonlarında geniş bir gençlik kitlesini içinde toplayan bir grup düzeyine ulaştı. Küçük yaşta bir öğrenci olmasına rağmen, Hasan yoldaş, 1977 yılı sonlarında bu gençlik grubu içinde yer alarak, 1978-79 yıllarında Agit yoldaşın yönetiminde bu alanda faaliyet yürüttü. Bu yıllarda Batman'da gelişen geniş kitle hareketinin yaratıcı ve örgütleyicilerinden oldu. Ondaki yurtsever öz, devrimci bilinçle birleşince, halkımızın yiğit bir savaşçısı olmaktan başka bir yaşamı olmayan büyük kişiliğin şekillenmesi başladı.

PKK'nin kuruluşu ve ilanıyla birlikte 1979-80 yıllarında Kürdistan'da büyük bir devrimci kitlesel gelişme ve kitlesel mücadele yaşandı. Ulusal kurtuluş hareketi gençlik sınırlarını aşarak işçi, köylü ve esnaf kitlelerini kucakladı. Türk sömürgeciliğinin ajanları durumunda olan aşiretçi-feodal gerici güçlere karşı devrimci şiddet temelinde yaygın bir mücadele geliştirdi. Bu mücadelenin en çok geliştiği alanlardan birisi de Batman ve yöresiydi. Hasan yoldaş, Kürdistan halkına devrimci bir örgüt ve ilk modern mücadele deneyi kazandıran bu faaliyetin bir neferi oldu.

Çağımızın bütün muzaffer devrim deneylerinin öğrettiği gibi, devrimci gelişme düz bir hat izlemez; yükselmeler ve gerilemeler, başarılar ve yenilgiler, ileri atılmalar ve geri çekilmeler ortaya çıkar. Kürdistan'da da böyle oldu. 1979'da kabaran kitle hareketi ve büyüyen mücadeleye örgütlü öncü gereken cevabı veremedi, faaliyetlerdeki amatörlük tehlikeli bir örgütsel krize yol açtı. Bu yetersizlik ortamında, Kürdistan ulusal kurtuluşu gibi bir eylemin şekillenmesinden büyük telaşa düşen Türk burjuvazisinin 12 Eylül faşist-askeri darbesi gibi, en barbar bir karşı-devrimle saldırıya geçmesi tehlikeyi daha da arttırdı ve ağırlaştırdı. Faşist Türk ordusu, Kürdistan'ın her köyüne ve her evine çağımızın en vahşi güçlerinden biri olarak yeniden girdi; zulüm, işkence ve sömürüyü her Kürdistan insanının yaşamı haline getirdi. Böyle bir ortamda devrimci örgütü koruyup geliştirmek iyice zorlaştı ve Hareket kısmi olarak geri çekilmek, yeniden toparlanıp örgütlenmek, hazırlanmak durumunda kaldı. Hasan yoldaş, 12 Eylül vahşetini Gercüş alanında karşıladı; bir grup yoldaşıyla birlikte 1981 ortalarına kadar 12 Eylül saldırganlığına karşı direnerek faaliyet yürüttü.

Hasan yoldaş, 1981 ortalarında Parti kararı ile Filistin ortamına gitti. Emperyalizmin truva atı olan İsrail siyonizmine karşı Filistin halkıyla omuz omuza direniş içinde kendi siyasi ve askeri eğitimini yaptı. Parti politikasını, ulusal kurtuluş mücadelesini ve devrimci bilimi daha çok öğrenmeye çalıştı. Haziran 1982'de İsrail'e karşı en ön cephede yer alarak savaştı.

Parti, 1981-82 döneminde yürüttüğü faaliyetlerle muazzam bir hazırlık çalışması yaptı. Güçlerini toparladı, eğitti, uluslararası ilişkiler kurup geliştirdi ve bu çalışmalarını Parti 2. Kongresiyle en üst düzeye çıkarttı. Kongre, yaptığı kapsamlı değerlendirmeler ve aldığı tarihi kararlarla ülkeye dönüş ve direniş mücadelesini geliştirme hareketi başlattı. Hasan yoldaş, 2. Kongrenin bu hareketine ilk katılan birkaç kişiden biri oldu; sağladığı devrimci gelişmeler sonucunda, ülkeye dönen ilk grubun içinde yer aldı. Ali UĞUR yoldaşla birlikte 1982 güzünde Eruh, Şason, Şirvan alanlarına girdi ve buralardaki ilk devrimci çalışmaları başlattı. Böylece O, sadece bir alanda çalışmıyor, değişik alanlar arasındaki bağlantıları kurarak, Parti güçlerinin çeşitli alanlara ulaşmasını da sağlıyordu. Kuvvetli, direngen, kararlı, azimli ve fedakar yapısıyla bu çalışmaları başarıyla yürüttü ve içinde bulunduğu grupların sevilen güç kaynağı oldu.

1983-84-85 döneminde, önce güçlerin alanlara yerleşimi ve pratik hazırlıklar, daha sonra tarihi 15 Ağustos Atılımı ve devrimci savaşın gelişimi yaşandı. Kuzey-Batı Kürdistan'da Türk sömürgeciliğine karşı kırk yıldan beri ilk defa silahlı başkaldırı oluyor, Kürdistan'da modern anlamda silahlı direnişe ilk defa giriliyordu. Faşist-sömürgeci rejim, kudurmuş hayvan gibi bütün gücüyle bu gelişmeler üzerine saldırdı; bütün ordusunu ve en modern araçlarını harekete geçirerek devrimci güçleri ve yurtsever kitleleri ezmeye, yok etmeye çalıştı; çok sayıda imha operasyonları planladı ve uygulamaya koydu. Özellikle 1985 yılında savaş bütün şiddetiyle gelişerek en yoğun düzeyine ulaştı. Bu dönemde var olmak için direnmek, öne atılmak, halkımızın geleceğini kazanmak anlamına geliyordu. Partinin seçkin militanları, yiğitçe öne atılarak bedenlerini faşist-sömürgeci saldırganlığa set yaptılar, kahramanca direniş ortaya koydular. Bu dönemde Parti güçleri iyi örgütlenmedi ve yönetilemedi, mücadele içinde oportünizm ve tasfiyecilikten, düşmana teslim olmaya ve provokasyona kadar bir yığın gericilik yaşandı. Gerçek denek taşı olan yakıcı pratik içinde insanlar denendi ve ayrıştı. Hasan yoldaş, bu dönemden yüzünün akıyla çıkanlardan oldu.

Hasan yoldaş, bu dönemde orta bölgede çalıştı. Ahmet İBİN yoldaşın yönetimindeki birlik içinde 1983-84 yıllarında Silvan'dan Sason'a kadar geniş alanda devrimci hareketi örgütlemeye, kitleleri eğitip harekete geçirmeye ve faşist-sömürgeci düşmana darbe vurmaya çalıştı. Alanda gerçekleştirilen bütün eylemlere katıldı ve başarılı bir asker ve komutan olduğunu kanıtladı. Bölge 1985 baharında ağır bir darbeyi yaşadı, Nebil hainiinin ihaneti sonucu sekiz yoldaş şehit düştü, yüzden fazla insan tutuklandı ve derin yaralar açıldı. 1985 mücadelesi böyle bir ortamda örgütlendi ve yürütüldü. Durumun bunca olumsuzluğuna rağmen faşist-sömürgeci düşmana ağır darbeler vuran ve hainlerden intikam alan bir dizi silahlı eylem başarıyla gerçekleştirildi, halkın yeniden güven verilip mücadele saflarına kazanıldı, bölge yeniden örgütlü bir gerilla bölgesi haline getirildi. Hasan yoldaş, bütün bu faaliyetlerin içinde en aktif kişi ve bir komutan olarak yer aldı, alanda gerçekleştirilen bütün eylemlere hem teori, hem de pratik açıdan damgasını vurdu. Bu dönemdeki anılarının sınırlı bir kısmını yazdığı **Bağımsız Kürdistan Yolunda** adlı kitaptaki *"Düşmana Vurarak Halkı Kazandık"* yazısında o günler için şunları söyledi:

"1985 yılının 2 Haziran'ıydı. Batıya kaymak için kalabalık bir grup müfrezemiz alanımıza geldi. Ancak, Tumorkilu Eşref denen hain tarafından ihbar edildi. İhbarı çok önceden alan sömürgeciler arkadaşlarımızın yolu üzerinde, büyük güç ve silahlarla üç yerde çember oluşturup pusu kurdular. Her üç yerde çembere düşen arkadaşlarımız çatışarak çemberleri yarıp kurtulmayı başardılar. Bu olayda bir düşman askeri ile bir arkadaşımız yara aldı. Kısa bir süre sonra, biz Eşref denen haini yakladık ve hesap sorduk. 'Üstteğmen beni zorladı, beni affedin' diye yalvarmaya başladı. Arkadaşlara bir şey olmadıysa bile ortada bu kadar insanın kanı vardı. Biz affetsek bile halk bunun bedelini sorardı ve ölümle cezalandırdık.

Ajanlara vurulan isabetli darbeler halka güven ve cesareti aşılıyor. İstedikleri her şeyi açık olarak konuşma ve yapma fırsatı veriyordu. Eski desteğimizin daha fazlasına sahiptik. Düşmanın faaliyetlerini, bu destek vasıtasıyla denetimimizde tutup boşa çıkarıyorduk. Düşmanın durumu, özellikle çocuklar arasında bir eğlence konusu olmuştu. Çocuklar, telefon tellerini her gün nasıl kopardıklarını, karakoldeki düşman gücünün karakola yaklaşan aşek, inek ve köpeklerden nasıl paniğe kapılarak onları vurduğunu, kafa, kol ve ayak hareketleriyle anlatıyorlardı.

14 Temmuz gününü direniş eylemleriyle kutlamamız gerekiyordu. Bilindiği gibi, bugünün mücadelemizde tarihi bir anlamı vardır. Yoldaşlarımızın anısına bağlılığın bir gereği olarak iki hedef seçtik. ABD Mobil Petrol Şirketi ile yakınında bulunan karakola darbe vurulacaktı. Keşif ve istihbarat sonuçları ile somut planımızı çıkararak üzerinde detaylı tartışıp ortak karar

haline getirdik. Silah, sayı, grup bileşimleri hedefe göre ayarlanarak, saldırı ve geri çekilmede kullanacağımız güzergahlar tespit edilip harekete geçildi. Aynı anda iki hedefe birden saldıracaktık. Karakol kuşatmaya alındı ve aynı anda şirket de basıldı. Roket ve ferdi silahlarla karakol yarım saat dövüldü; şirket ve dolum tesisleri yakıldı ve düzenli bir biçimde geri çekildik. Daha sonra örgütlü bir istihbarata dayanarak detaylı bilgi aldık. Düşman karakolunda çok sayıda kayıp vardı. Mobil şirketindeki hasar ise 100 milyonun üstündeydi. 2 TIR kamyonu, 3 pikap, 2 acenta, jeneratör ve petrol dolum tesisi yakıldı. Sabaha kadar petrol yanıyor, alevleri gökyüzüne doğru yükseliyordu.

"Düşmanın yaratmak istediği bu komployu misilleme olarak 1 Ağustos'ta üç köyün arasındaki mıntıkada, 6 kişinin içinde olduğu düşmanın bir operasyon aracını pusumuza düşürdük. Çemsede bulunan astsubay ve 5 eri imha ederek, üzerlerindeki tüm silah ve eşyalara devrim adına el koyduk. Ayrıca, arabalarını yakarak imha ettik. Astsubayın üzerindeki 120 bin TL devrim adına kamulaştırıldı. Sağ kurtulan bir yaralı ere savaş esiri muamelesi yaparak, yarasını bağlayıp serbest bıraktık.

Avrupa'dan yeni gelerek saflarımıza katılan iki arkadaştan birisi (Ahmet ERGİN-Rızgar) eylemde başarı gösterdiği için ödül olarak bir tabanca ve G-3 aldı. Bu arkadaşımız uzun süre sonra Baykan dağlarında sömürgecilerle girdiği çatışma sonucu iki arkadaşıyle birlikte şehit oldu. Çatışmada onlarca düşman askeri öldürmüşlerdi.

Bu eylemin ardından, cenazeleri almaya gelecek olan düşman gücüne de pusu kurduk; fakat o gün gelmediler. Bir sonraki gün sabah helikopter desteğinde gelerek cenazelerini alıp götürdüler. Geceli gündüzlü iki günlük yorucu bir yolculuğun ardından, Andok Dağı'nın tepesindeki onbeş çadırdan oluşan koçerlerin bulunduğu yaylaya vardık. Bizi çok candan karşıladılar. Hemen bir çadırı boşaltarak bizi misafir ettiler ve istirahatımıza bakmamızı istediler. Tüm koçerler etrafımızda toplandılar ve uzun süre konuştuk. Konuşan arkadaşın açık ve anlaşılır üslubu halkı oldukça etkiledi. Uzun süre propagandadan sonra devrim meseleleri üzerinde sohbetimize devam ettik. Koçerler sık sık konuşmaya ortak olarak, yaşamlarının zorlu geçtiğinden yakınıyorlardı. Hepsi eylemlerden ve savaşçılarından oldukça etkilenmişti. Güven gelişmiş; geleceğe artık ümitle bakıyorlardı. Bu durum, bizim halka ve ülkemize olan bağlılığımızı daha da pekiştiriyordu.

Artık akşam olmuştu. Bizden habersiz bir koyun kesmiş olduklarını görünce, sorduk:

'Niye kestiniz?'

'Size kesmeyip de kime kesecakmişiz? Siz bizim için savaşıyorsunuz.'

Yemekten sonra ayrılmak istedik, ancak bizi bırakmak istemediler. Yanlarında daha fazla görünmemiz onlar için iyi olmazdı. 'İşimiz var' diyerek zorla ikna ettik. Oba reisi bize hitaben, 'Madem gitmekte ısrar ediyorsunuz, o zaman ufak hediyemizi kabul edin' diyerek bize 40 bin lira uzattı.

'Niçin bu parayı veriyorsunuz?' diye sorduğumuzda, 'Kendinize mermi alırsınız' dedi. Biz de, 'Bunu devrime bağış olarak kabul ediyoruz' diyerek aldık ve oradan uzaklaştık.

Devamı 23. sayfada